

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1974 மார்ச் 30.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவைக் கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

Diplomas awarded by Madurai Tamil Sangam

*684 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY } Will the Hon. the
THIRU N. DENNIS : } Minister for Education and Tourism be pleased to state—

(a) whether it is a fact that it has been decided by the Government not to recognise the diploma of Pulavar in Tamil awarded by the Madurai Tamil Sangam for appointment as Tamil Teachers in schools ;

(b) if so, from when ; and

(c) the reasons for such a decision ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(இ) 1—4—1976-க்குப் பிறகு.

(உ) மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் ஒரு தனியார் நிறுவனம். அரசினராலோ, அன்றி பல்கலைக் கழகத்தாராலோ அதன் தேர்வுகள் கண்காணிக்கப் பெறாததால், இச் சங்கத்தாரால் வழங்கப்படும் பட்டயங்கள் அரசினரால் ஏற்கப்படவில்லை.

திரு என். கே. பழனிசாமி : இந்தச் சங்கத்திலிருந்து முன்பு எந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு டிப்ளமா கொடுக்கப்பட்டது ? அப்படிக்கொடுப்பதில் ஏதாவது தவறுதல் ஏற்பட்டதா ? நிறுத்த என்ன காரணம் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்னை அரசாங்கத்தாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் பல்கலைக்கழகத்தாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் அவர்களே தேர்வு நடத்துகிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்களே கேள்வி கேட்கிறார்கள்; அங்கே இருப்பவர்களே திருத்துகிறார்கள் ;

[1974 மார்ச் 30]

அங்கே இருப்பவர்களை தேர்வு அளிக்கிறார்கள். ஆகவே, பல்கலைக் கழகத்திற்கோ, அரசுக்கோ கட்டுப்பட்டு வந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்; கட்டுப்படாத நிலையில் இருப்பதால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இனிமேல் சேருகிற மாணவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். இப்போது சேர்ந்திருப்பவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் 1-4-1976-க்குப் பிறகு அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது என்று அறிவித்திருக்கிறோம்.

திரு என். டென்னிஸ் : அங்கு படித்துத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அங்கே கல்வி கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா? மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் எதிர்காலம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சில காலம் தமிழாசிரியர்கள் கிடைக்காத காரணமாக விதிகளைத் தளர்த்தி அப்படிப்பட்டவர்களை சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இப்போது தகுதி படைத்த தமிழாசிரியர்கள் ஏராளமாக இருப்பதன் காரணமாக அங்கீகரிக்கப் பெறாத நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்களைச் சேர்ப்பதற்கில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. படித்தவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் வேலை வாய்ப்புக்கு உறுதி அளிக்க இயலாது. எந்த அளவு தகுதியுடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளுகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத் தரப்படும். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் எதிர்காலம் பற்றி அவர்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

ஒன்று அவர்கள் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் அல்லது பல்கலைக் கழகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். இரண்டில் ஒன்றை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அவர்கள் தரும் பயிற்சி ஏற்றுக் கொள்ளப்படத் தக்க அளவில் அமையும்.

திரு கோ. இளங்கோவன் : சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் முறையாக அங்கீகாரம் பெற்ற கல்லூரிகளில் படிக்கிறவர்கள் நான்கு ஆண்டுகள் பயின்ற பிறகுதான் புலவர்களாக வருகின்றனர். ஆனால் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், மற்றும் சில தனியார் கல்லூரிகளில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டு படித்தவர்கள் புலவர்களாக வருவதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது பற்றிய தகவல் இல்லை. அப்படி அந்த நிறுவனம் பல்கலைக் கழகத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாத காரணத்தால் இனி அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

புலவர் சி. பழனிசாமி : பிற பட்டப் படிப்பு மாணவர்களைப் போல் தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ்க் கல்லூரியில் நான்கு ஆண்டுகள் பயிலுகிறார்கள். ஆகவே, தமிழ்ப் புலவர் படிப்பு பட்டப் படிப்பாக மாற்றப்படுமா?

1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதிலே அரசு எந்த முடிவும் எடுப்பதற்கில்லை. பல்கலைக் கழகந்தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

திரு கே. என். குமாரசாமி : மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இந்தப் படிப்பு சம்பந்தமாக மூன்று ஆண்டா, நான்காண்டா என்ற பிரச்சினையில் அவர்களே முடிவு செய்வதற்குப் பதிலாக அரசாங்கமே அதற்கான திட்ட வட்டமான முடிவு அளித்து அதன்படி செயல்பட வேண்டுமென்று கூற முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மற்றைய தமிழ்ப் பயிற்றுவிக்கும் கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகத்தின் அனுமதியோ அல்லது அரசாங்கத்தின் அனுமதியோ பெற்று நடத்துகிறார்கள். இவர்களும் அந்த முறையில் அனுமதி பெறவேண்டுமென்று பல தடவை சொல்லியும் அவர்கள் அனுமதி பெறவில்லை.

அப்படி அனுமதி பெறவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது அரசோ அல்லது பல்கலைக் கழகமோ சில நிபந்தனைகளை விதிக்கும். அவற்றை நிறைவேற்ற அவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அதை அங்கீகரிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும்.

திரு எஸ். முருகையன் : மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் படித்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொன்னால் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, ஒரு காலக் கெடு கொடுத்து குறிப்பிட்ட இந்த ஆண்டுக்கு மேற்கொண்டு படித்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லலாம். ஏற்கனவே, அங்கு படித்து வந்திருக்கிறவர்களுக்கு ஓராண்டுக் காலம், இரண்டாண்டுக் காலம் ஏதாவது பயிற்சியைக் கொடுத்து நிரந்தரமாக வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதை உள்ளடக்கித் தான் 1-4-1976-க்குப் பிறகு அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்போது படிக்கும் மாணவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்றுதான் அப்படி வைத்திருக்கிறோம். 1977-78-க்கு வரும் போது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்போது இருப்பவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்றுதான் 1-4-1976 என்று வரையறுத்திருக்கிறோம்.

திரு கே. எ. வகாப் : பண்டைக் காலம் தொட்டு சங்கங்கள் பேர் பெற்றவை. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்—முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் என்று இருந்திருக்கிறது. இறைவனாகவே இருந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்று சொன்ன நக்கீரர் போன்ற புலவர்கள் வளர்த்தது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம். தமிழ் வளர்க்கும் இந்த அரசு அந்தச் சங்கத்தை அங்கீகரித்து பண்டைய தமிழ்ச் சங்க வரிசையில் நல்ல முறையில் செயல்பட யூனிவர்சிடியின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தர அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

[1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ் வளர்ப்பதைத் தடுக்கவில்லை. பண்டைக் காலத்தைப் போல் எந்த வகையில் வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தமிழை வளர்க்கலாம். ஆனால், தமிழாசிரியர்களை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் வரவேண்டும். தாங்களே தேர்வு நடத்தி, தாங்களே திருத்தி தாங்களே தேர்வு கொடுப்பது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவேதான் 1-4-1976-க்குப் பிறகு அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று திட்ட வட்டமாக அறிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் எவ்வளவு ஆண்டு காலமாக புலவர் தேர்வுகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது? என்ன நிபந்தனைகளை ஏற்க மறுக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எத்தனை ஆண்டு காலமாகப் பயிற்றுவிக்கின்றார்கள் என்ற தகவல் இல்லை. வெளியிலிருந்து வந்து தேர்வை நடத்த வேண்டும். வினாத்தாள்கள் வெளியிலிருந்து குறிக்கப்பட வேண்டும். திருத்துபவர்கள் வெளியிலிருந்து வரவேண்டும். இப்படி மற்றைய கல்லூரிகளுக்கு உள்ள நிபந்தனைகளை இதற்கும் பல்கலைக் கழகம் விதிக்கிறது. அந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாது அங்கே இருப்பவர்களே கேள்வி கேட்டு, அங்கே இருப்பவர்களே திருத்தி, அங்கே இருப்பவர்களே தேர்வு அளிக்கும் நிலையை பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பல்கலைக் கழக நிபந்தனைப்படி பொதுத் தேர்வில் கலந்து கொள்ள அவர்கள் முன்வராத காரணத்தால் அரசோ, பல்கலைக் கழகமோ அதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கவில்லை.

பழகு தொழில் ஆசிரியர்கள்.

*685 வினா—திரு. என். டென்னிஸ் : மாண்புமிகு கல்வி—சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கல்வி இலாகாவில் “A” பிரிவில் பணிபுரியும் பணி பயிற்சி பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் (Apprentice Teachers) பணிகளை நிரந்தர மாக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பழகு தொழில் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டோரில் பெரும்பான்மையோருக்கு 1973 செப்டம்பர் திங்கள் 11-க்கு முன்பே முழுச் சம்பளப் பதவிகள் அளிக்கப் பட்டுவிட்டன. எஞ்சியுள்ளோர் அனைவரும் 1973 செப்டம்பர் திங்கள் 11 முதல் ‘ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத்’ திட்டப் பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டு முழுச்சம்பளம் பெற்று வருகின்றனர். தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வுக்குழு அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு ஆள் எடுக்கும்பொழுது விண்ணப்பித்து, அக்குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் அவர்கள் முறையாக நியமனம் செய்யப்படுவர். இவ்விதி, அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ள எல்லா பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்தும் பொதுவான விதியாகும்.

1974 மார்ச் 30]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்தப் பணி பயிற்சி பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் எவ்வளவு பேர்கள் பணியாற்றிவருகிறார்கள்? அவர்களில் நிரந்தரமாக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டியிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொழில் பழகு ஆசிரியர்கள் திட்டத்தின்கீழ் 1970-71, 1971-72, இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 5,746 பேர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹயர் கிரேட் ரூ. 100, செகண்டரி கிரேட் ரூ. 125, பி.டி. ரூ. 175 என்று கொடுத்தோம். 1973-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 11-ம் நாள் வரை நாலாயிரத்துச் சில்லரைப் பேர்கள் முழுச் சம்பளமுடையவர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'ஐந்து லட்சப் பதவித் திட்டத்தின்கீழ்' எஞ்சியவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்போது தொழில் பழகு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட நிலை வருவதற்கில்லை. எல்லோருக்கும் முழுச் சம்பளம் கொடுக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

திரு. என். டென்னிஸ் : அப்ரன்டிஸ் டீச்சர்ஸ் ஆகவும், 10 (எ) (1)-ல் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றி வரும் பலரும் ஐந்து ஆண்டுகளாக வேலை செய்துகொண்டு வந்தும் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு ஓவர் ஏஜ் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணி புரியும் எல்லா ஆசிரியர்களையும் நிரந்தரமாக்குவதற்கு அரசிடம் ஏதாவது திட்டமுள்ளதா? தனியார் பள்ளிகளில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து வேலை செய்தால் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்த முறையை இங்கும் கையாளப்பட்டு அந்த ஆசிரியர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போதுள்ள விதிப்படி அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம்தான் நியமனம் பெறவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் நியமனம் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படும். வயது அதிகமாகியிருக்கிறது என்றால், ஓவர் ஏஜ் என்றால், தனித்தனியாக விண்ணப்பித்து அதற்கு விதிவிலக்கு கேட்டு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம் : அரசாங்க உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் “ஏ” விற்க, “பி” விற்க என்று இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதனால் சில நிர்வாக சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே இப்படி இருக்கக்கூடிய இந்த இரண்டு வின்சஸ் என்பதைக் கலைக்க அரசு வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கெனவே ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருந்த பள்ளிக்கூடங்கள் “பி” விற்க ஆகிறது. 1966-ல் இருந்து 1970 வரையில் அவைகள் தனியாக வைத்து கண்காணிக்கப்பட்டன. 1970-ல் அவைகளை எல்லாம் அரசு ஏற்றுக்கொள்வது

[1974 மார்ச் 30]

என்று முடிவு செய்து அதுவரை இருந்தது “பி” விங்க் என்றும் பிறகு ஏற்படுபவைகள் “எ” விங்க் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் இரு சாராரும் ஒத்துக்கொள்ளாததால் ஒருவரும் பாதிக்கப்படாத முறையில் எதைக் கையாண்டால் அந்த நிலை நாளுக்குநாள் மாறி ஒரு காலத்தில் எல்லோரையும் “எ” விங்க் ஆக்கும் முறையைக் கையாளலாம் என்பதைப்பற்றி கல்வித் துறையினர் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

பள்ளி அபிவிருத்தி கூட்டங்கள்.

*686 வினா—திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு கல்வி சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பள்ளி அபிவிருத்திக் கூட்டம் (School Improvement Conference) ஆண்டுதோறும் கல்வி இலாகா நடத்தி வருகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், 1972-73, 1973-74 கல்வி ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் எங்கெங்கு இந்தக் கூட்டம் நடைபெற்றது? மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(இ) 1972-73ஆம் ஆண்டில் பள்ளி அபிவிருத்திக் கூட்டங்கள் உடன்குடி, நாசரேத், வள்ளியூர் என்ற இடங்களில் நடைபெற்றன. 1973-74-ல் ஷே கூட்டங்கள், திருச்செந்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி, புதுக்கோட்டை, கடையம், திருவம்பலபுரம், பாப்பன்குளம், சேரன்மாதேவி, விக்கிரமசிங்கபுரம் மற்றும் தூத்துக்குடி என்ற இடங்களில் நடைபெற்றன.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : இந்த கான்பரன்ஸில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் யாவை? அதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அபிவிருத்திக் கூட்டங்கள் என்று சொல்லி ஆங்காங்கு பொருள்காட்சிகள் எல்லாம் வைக்கிறார்கள். பொது மக்கள் ஆங்காங்கிருக்கிற பள்ளிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற நிலங்களைக் கொடையாக வழங்கவும், பள்ளிக்கூடங்களில் பயன்படுத்தும் கருவிகள் போன்றவற்றை தருவதும், நிதி உதவி ஆகியவற்றையெல்லாம் தருகிறார்கள். அந்த வகையில் ஒன்பது ஆண்டுகள் இந்த பள்ளி அபிவிருத்திக் கூட்டங்கள் நடத்தியதின் மூலம் 513 பள்ளி அபிவிருத்திக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. 12 கோடி 96 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள நன்கொடைகள் பல்வேறு வகைகளில் பெறப்பட்டிருக்கின்றன.

1974 மார்ச் 30]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்படிப்பட்ட மாநாடுகள் நடைபெறும் போது பள்ளிக்கூடங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பொதுமக்களால் அல்லது மாநாட்டில் பங்கேற்கிற முக்கியஸ்தர்களால் ஏதாவது ஆலோசனைகள் சொல்லப்படுகிறதா? அந்த ஆலோசனைகளை அரசாங்கம் செயல்படுத்துகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாநாடு என்றால் அது ஒரு கருத்தரங்கு என்ற வகையில் அமைவதில்லை. இது சாதாரண விழாவாக நடக்கிறது. பொருள்களைக் கொண்டு காட்சியாக வைக்கிறார்கள். மாநாடுகளில் கலந்துகொள்ள பொதுமக்களுக்கு ஊக்கம் தந்து நன்கொடை தருபவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் நடைபெறுகிறது. கருத்தரங்கு என்றால் அதில் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டு யோசனைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால் அதை கல்வித் துறை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது என்று செய்யலாம். ஆனால் அந்தக் கூட்டங்களில் அப்படி யோசனைகள் சொல்லி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்ற வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை.

பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ ஆய்வு.

*687 வினா : திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) பள்ளிக் குழந்தைகட்கு மருத்துவப் பரிசோதனைத் திட்டம் தமிழ் நாட்டில் எந்தெந்த நகரங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது?

(இ) இதற்காக நடப்பு ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

(அ) பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ ஆய்வு செய்யும் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் திருச்சி, கோயம்புத்தூர், ஆகிய இரண்டு நகரங்களிலும் மற்றும் சென்னை மாநகரிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(இ) இதற்காக நடப்பு ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 3,21,738.00.

திரு. நா. வீராசாமி . சென்னை, திருச்சி போன்ற இடங்களில் இப்படிப்பட்ட வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொதுவாக மாணவப் பருவத்திலேயே சில நோய்கள் வருவதாகவும், அப்படி வருகிற நோய்கள், லெப்ரஸி போன்ற நோய்கள் இந்த நாட்டில் மாணவர்களிடையே சராசரி ஐந்தில் இருந்து பத்து சதவிகிதம் வரை இருப்பதாகவும் ஸ்கின் ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நோய் மாணவப் பருவத்தில்

[1974 மார்ச் 30]

வருவதன் மூலம் இந்த சமுதாயத்தில் லெப்ரஸி நோயினால் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் ஏராளமாகி விடுகிறார்கள். எனவே தமிழ்நாடு முழுவதும் இப்படிப்பட்ட ஆய்வு செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய மருத்துவ வசதியைச் செய்வதற்கு வேறு எந்த நிதியிலிருந்தாவது நிதி பெற்று இந்த முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதற்கு சுருக்கமான விடை, திருச்சியிலும், கோவையிலும் 10,000 குழந்தைகளுக்குத் தான் ஒரு ஆண்டுக்கு ஆய்வு செய்வதற்கு இந்த ஏற்பாடு இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் வேண்டுமானால் அது 25 அல்லது 30 அல்லது 40,000 குழந்தைகளுக்கு அந்த ஆய்வினை நடத்த முடியும். சென்னை நகரில் உள்ள எல்லாப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஆய்வு செய்வதாக இருந்தால் இப்போது ஆகிற செலவை விட நான்கு மடங்கு பணியாற்ற வேண்டும். ஆகவே இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிற மூன்று லட்சம் ரூபாய் என்பது ஒரு வகையில் அந்த முறையைச் செயல்படுத்துவதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காக நடைபெறுகிறதே தவிர மூன்று கோடி முதல் ஐந்து கோடி ரூபாய் வரை இருந்தால் தான் தமிழ்நாடு முழுவதும் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும், எல்லாப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும் ஆய்வு செய்கிற ஒரு பணியையாவது ஒரு ஆண்டில் நிறைவேற்ற முடியும். அப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டங்களுக்கு பொது மக்கள் எந்த வகையில்—பின்னீகளைப் பெற்றவர்கள் பெற்றுவிட்டு வளர்க்க முடியாமல் அல்லது வளர்க்கத் தெரியாமல் திண்டாடுகிற பெற்றோர்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் அதற்காக ஒரு கட்டணம் செலுத்துவது என்ற முறையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்போடு, எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஒரு மாணவருக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் தருவது என்றால் மிச்சம் எவ்வளவு செலவானாலும் இந்த அரசு அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும். இப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் இந்த அரசு பெற்றோர்களிடம் வரி வாங்குகிறது என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லி விடுவதால் அதை ஊக்கத்தோடு செய்ய முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இந்தப் பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு மெடிகல் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே மருத்துவ மனைகளில் பணியாற்றக்கூடிய டாக்டர்களுக்கு நிறைய வேலைகள் மருத்துவ மனைகளில் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் பள்ளிகளுக்குச் சென்று தக்க முறையில் மாணவர்களைக் கவனிக்கக்கூடிய நிலை இல்லாததிருப்பதால் வேலை வாய்ப்பு இல்லாதிருக்கும் டாக்டர்களை பார்ட் டைம் ஆக **Honorarium** ஊதியம் கொடுத்து இதற்காகப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சென்னை நகரில் இதற்காக ஆறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு தனியாக டாக்டர்கள் அந்த வேலைக்கு நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் நல பரிசோதனைக்காக அவர்கள் பரிசோதனை செய்ததற்குப் பின்னால் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நீண்ட

1974 மார்ச் 30]

சிகிச்சை வழங்கப்படவேண்டும் அல்லது இன்னொரு துறை கவனிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு, ஸ்டான்லி மருத்துவ மனை, கஸ்தூர்பா காந்தி மருத்துவ மனை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை, குழந்தைகள் நல மருத்துவ மனை, எழும்பூர், இராயப்பேட்டை, மருத்துவ மனை இவைகளோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிற முறையில் அதிகமாகக் கவனிக்கவேண்டிய குழந்தைகளை அந்த மருத்துவ மனைகளுக்கு அனுப்பி ரெபரல் முறையில் சிகிச்சை வழங்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். இதற்காக ததனிக் குழு இருப்பதால் செலவாகிறது. இந்தப் பரிசோதனை நடத்துகிற வேலையில் மாநகராட்சியில் பணியாற்றுகிற டாக்டர்கள் மாலை நேரத்தில் தனி படி பெற்று அவர்களும் இன்று ஒத்துழைக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இப்போது ஏராளமான பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குப் பல நோயும் கண் நோயும் வருகின்றன. ஆகவே, இந்த மாதிரி பரிசோதனை செய்கிறபோது டென்டிஸ்டுகளையும் கண் வைத்திய நிபுணர்களையும் அனுப்பி வைத்து அந்தக் குழந்தைகளைப் பரிசோதிக்கிறார்களா? இல்லை என்றால் அதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, டாக்டர்கள் பரிசோதனை செய்கிறபோது, அது பல சம்பந்தமாக இருந்தாலும், கண் சிகிச்சை சம்பந்தமாக இருந்தாலும் அவர்கள் அதைப் பரிசோதித்து சாதாரண நோயாக இருந்தால் மருந்து தேவைப்பட்டால் அதைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சிறப்புச் சிகிச்சை தேவை என்று அறிந்தால், ஆங்காங்கே உள்ள சிறப்புச் சிகிச்சை வசதியுள்ள பெரிய மருத்துவ மனைகளுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட சிகிச்சை தரப்படும் போது என்னென்ன வசதிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட வசதிகளை எப்படியெப்படியும் பயன்படுத்தவேண்டுமோ அந்த முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Artificial Limb Centres

*688 Q.—**THIRU N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to open Artificial Limb Centres in all the hospitals in the State ; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது என்ற முறையில் நடைமுறைப் படுத்துகிறார்கள். மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரி இணைந்த மருத்துவ மனைகளில் படிப்படியாகவே துணை நிலையங்களைத் தொடங்க இயலும்.

[1974 மார்ச் 30]

தொடக்கத்தில், சென்னை, அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவ மனை, திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை ஆகிய மருத்துவ மனைகளில் துணை நிலையங்களைத் தொடங்குவதற்கான செயற் குறிப்பு இப்போது இந்த ஆண்டு மருத்துவக் கல்வி இபக்குநரால் தயாரிக்கப்படும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், இதற்காக, எவ்வளவு செலவு செய்யப்படும்? எந்தெந்த இடங்களில் இந்த பாக்கரி ஏற்படுத்த சர்க்கார் உத்தேசித்து இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஆர்டிபிளியல் லிமீடஸ் செனடர் என்பது செயற்கை முறை உறுப்புகளை வழங்குகிற, அதற்குத் தேவையான கருவிளைச் செய்யும் அமைப்பு, அது சென்னை பொது மருத்துவ மனையில் இருக்கிறது. துணை நிலையங்கள் குறிப்பாக மதுரை எர்ஸ்கின் அரசு மருத்துவ மனையிலும், தஞ்சாவூர் ராஜா மிராசு தார் மருத்துவ மனையிலும் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த அமைப்புகளுக்கு ஆகும் செலவு எவ்வளவு என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை. படிப்படியாக மற்ற மருத்துவ மனைகளுக்கும் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்கப்படும்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : தலைவரவர்களே, இப்போது இருக்கிற இந்த ஆர்டிபிளியல் லிமீடஸ் செனடரில் போதுமான அளவுக்கு உறுப்புகள் செய்யப்படுவதில்லை. பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்து விட்டு ஆண்டுக் கணக்கில் பலர் காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, வசதிகளை அதிகப்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, உற்பத்திக்கு ஆகும் செலவைப் பார்க்கிறபோது எளிதாக வருமானம் கிடைக்க இப்போது வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால், உள்ளபடியே அதற்கான தனி நிதி ஏதாவது ஒரு வகையில் திரட்டி, சிறிய அந்த நிலையங்களை உற்பத்தி மேற்கொள்வதற்கான முறையில் 5-6 இடங்களைத் தலைமை நிலையங்களாக ஆக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, தற்போது என்னென்ன செயற்கை உடல் உறுப்புகள் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மிக இன்றியமையாத, வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு அவசியமாக இருக்கிற, கை, கால் போன்ற உறுப்புகள் இழந்தவர்களுக்கு, இந்தச் செயற்கை முறை உறுப்புகள் தரப்பட்டு அவர்கள் நடப்பதற்கும், தொழில் செய்வதற்கும் என்ற வகையில் செய்யப்படுகிறது.

1974 யார்ச் 30]

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக மதுரையிலே இருக்கிற அரசாங்க எர்ஸ்கின் ஆஸ்பிடல் இருக்கிறது. அங்கே கை, கால் இழந்தவர்களுக்கு இந்த மாதிரி செயற்கை உறுப்புகளைச் செய்து, அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் அங்கே ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்போதே அங்கே சப்-சென்டர் துணை நிலையம் என்ற வகையில் இருக்கிறது. அது எதிர் காலத்தில் முதல் நிலையமாக உயர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

Ambulance Vans

*689 Q.—**THIRU R. R. MUNUSAMY :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of ambulance vans in the Medical College Hospitals in Madras City; and

(b) the steps taken to increase the number?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ & இ) : பேரவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, தலைநகரங்களில் அவசர ஊர்தி இருப்பதைப்போல், வட்டங்களிலும் அமைக்க அரசு முன் வருமா? பொதுவாக நகரங்களில் பஸ் வசதி, மற்ற வாகன வசதி இருக்கும்போதே இப்படிப்பட்ட அவசர ஊர்திகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, செஞ்சி வட்டம் 30 மைல் பரப்பளவில் இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற மக்கள் அவசரமாக மருத்துவ மனைக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஊர்தி வசதி இல்லை. அந்தப் பகுதியில் பஸ் வசதியும் சரியாக இல்லை. ஆகவே, அந்த செஞ்சி வட்டத்திற்கு, இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியில்லாத இடங்களில் ஊர்தி ஏற்படுத்தித் தந்தால் நாட்டு மக்களுக்கு எதுவாக இருக்கும் என்ற பதை அரசு உணர்ந்து அந்த வட்டங்களில் ஏற்படுத்த முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அரசு உணரவில்லை என்று அங்கத்தினர் கருதக்கூடாது. அரசு உணர்ந்து பார்த்து, பார்த்து செய்ய முடியாது என்ற அளவுக்கு நிதிநிலை இருப்பதால் செய்யவில்லை. இப்போதுள்ள பெரிய தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளிலேயே இந்த மாதிரி ஊர்தி வசதி இல்லை. ஒரு வண்டி வாங்க ஏறத்தாழ ரூ. 40,000, ரூ. 50,000 செலவாகிறது. அதற்குப் பின்னால் நடைமுறைச் செலவு ரூ. 40,000, ரூ. 50,000 என்று வருடத்திற்கு ஆகிறது. அதற்கு ஏற்ற அளவுக்கு அங்கே நோயாளிகள், படுக்கை வசதி போன்றவை, அவசர நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாத இடங்களில் இவ்வளவு பொருள் செலவு செய்வது என்பது சரியல்ல. சென்னை நகரத்திலேயே பல மருத்துவ மனைகளில் பல முன்னேற்றங்கள் போதிய நிதி வசதி இல்லாததால் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

@ = 288ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 30]

Government Hospital, Hosur

*690 Q.—**THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the construction of additional buildings for Government Hospital at Hosur in Dharmapuri district has been completed ;

(b) whether arrangements to provide X-ray facilities there have been made ; and

(c) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) தர்மபுரி மாவட்டம் ஒசூரில் 25 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு புது மருத்துவ மனை கட்டுவதற்கான வேலைகள் பொதுப்பணித் துறையினரால் எடுத்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(இ) & (உ) : 100 எம். ஏ. எக்ஸ் கதிர் வீச்சுக் கருவி ஒன்று வாங்கப்பட்டுள்ளது. கட்டிட வேலைகள் முடிந்ததும் அந்தக் கருவி பொருத்தப்படும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : May I know from the Hon. Minister for Health how long will it take to complete the construction work ? It has been going on since two long years and may I know whether additional doctors will be posted, especially lady doctors.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, 25 படுக்கைகள் உள்ள மருத்துவ மனை என்று வருகிற போது நிச்சயமாக ஒரு பெண் மருத்துவர் நியமிக்கப்படுவார். கட்டிட வேலைகள் என்று வருகிறபோது, சில இடங்களில் சில காரணங்களால் வேலை தடைப்படுகிறது. அரசாங்கம் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு முறையில் கட்டிடங்கள் கட்டுகிறது. குறிப்பிட்ட காரணத்தால் தாமதம் ஏற்பட்டால், அதைத் தெரிவித்தால், அது துரிதப்படுத்தப்படும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி எக்ஸ்-ரே சாதனங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் எத்தனை நியமிக்கப்பட இருக்கிறது ? அவைகள் எந்தெந்த ஊரில் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அதற்கெல்லாம் தனிக்கேள்வி போடவேண்டும். ஒசூரிலிருந்து திருச்சி கிட்டத்தட்ட 120 மைல் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர் விரும்புகிற அந்த ஊரில் எக்ஸ்-ரே கருவிகள் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 691, 692 ஆகியவைகள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒத்திவைக்கப் படுகின்றன.

மதுரை மில்லுக்கருகில் மேம்பாலம்.

*693 வினா—திரு. த. சோனையா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை, பழங்காந்தம் மதுரை மில்லுக்கருகில் கட்டப்பட்டு வரும் ரயில்வே மேம்பால வேலையின் மொத்த மதிப்பீடு என்ன?

(இ) அவ்வேலை எப்பொழுது முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ரூ. 32.30 இலட்சமென மதிப்பிடப்படுகிறது. (இ) விரைவில் முடிவுறும்.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, பழங்காந்தத்திற்கு அருகில் கட்டப்பட்டிருக்கிற ரயில்வே மேம்பாலத்தின் கீழே காலியிடம் இருக்கிற காரணத்தால், அந்த இடங்களைத் தொழில் நடத்தக் கேட்பவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுவதற்கு அரசிடம் எதேனும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அப்படி ஒன்றும் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி மேம்பாலம் கட்டும்போது, அதற்கு மாற்றுப் பாலம் கட்டுகிறார்கள், அப்படிக்கட்டாமல் இருந்தால் அந்த இடத்தைக் கடந்து நடந்து செல்ல முடியவில்லை. அங்கே போக்குவரத்தும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பாலம் கட்டும்போதே தனியாக ஒரு மாற்றுப்பாதை கட்டித் தருவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எங்கே பாலம் கட்டுவதாக இருந்தாலும் மாற்றுப் பாலம் கட்டுவதற்கும் சேர்த்துத்தான் மதிப்பீட்டில்

[1974 மார்ச் 30]

பணம் ஒதுக்குகிறோம். அதைச் செவ்வனே செய்து இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். செய்யவில்லை என்று தெரிவித்தால் அது குறித்து கவனிக்கலாம்.

கொந்தகை கண்மாய் கால்வாய்.

694 வினா—திரு. த. சோனையா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியம், கொந்தகை கண்மாய் கால்வாய் மராமத்துச் செய்யாமல் மேடு பாய்ந்திருப்பது உண்மையா?

(இ) மராமத்துச் செய்யும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள கொந்தகைக் கண்மாயின் வரத்துக் கால்வாய் சிறிது மேடு பாய்ந்திருந்தது. கால்வாய் மராமத்து குடி மராமத்து திட்டத்தின்கீழ் செய்ய வேண்டியதால், ஆயக்கட்டுதாரர்களே, மேடு பாய்ந்திருந்ததைச் சரி செய்து கொள்கிறார்கள்.

(இ) இந்தக் கால்வாயை மராமத்து செய்யும் திட்டம் அரசிடம் இல்லை.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, அந்தக் கொந்தகை கால்வாய் ஏறத்தாழ 3,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் தேக்கிவைக்கும் கண்மாய். அந்தக் கால்வாயைச் சரி செய்யாததால் 7 ஆண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அந்தக் கொந்தகைக் கால்வாயை வெட்டிக்கொடுத்து, அந்தப் பகுதி விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கண்மாய் ஆயக்கட்டின்கீழ் உள்ள நிலம் 3,000 ஏக்கர் என்று சொன்னார்கள். அது தவறு. 1,900 ஏக்கர் தான். இது குடிமராமத்தின்கீழ் செப்பனிட வேண்டியதொன்றாகும். இந்தக் குடிமராமத்து விஷயத்தில் அரசாங்கம் புதிய திட்டம் ஒன்று இருப்பதால், அதன்படி பொதுமக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நன்மைதரும் வகையில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படும்.

1974 மார்ச் 30]

Vilathurai Lift Irrigation Scheme

*695 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to dismantle and remove the machines installed for Vilathurai Lift Irrigation Scheme ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆம்.

மு.ப.
9-30

திரு. என். டென்னிஸ் : இதை மாற்றாமல் அங்கே இயங்க வைத்தால் வரட்சிக் காலங்களில் நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும். இன்னும் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கான ஒரு திட்டமும் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கும் வரட்சிக் காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமாக இருப்பதற்கும் இந்த இயந்திரங்களை அங்கே மாற்றாமல் இயங்க வைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த ஆயக்கட்டிலிருந்த பூமிகள் சிறுநறு—பட்டணங்கால் திட்டத்தின்கீழ் பயன்பட்டு வருகின்றன. இந்த இயந்திரங்களை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு மாற்றுவதற்காக ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

Bridge across Kushastali

*696 Q.—THIRU A. PARANDHAMAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of the Government to construct a bridge across the river “ Kushastali” on Tiruthani-Nagalapuram Road ; and

(b) if so, when the work will be taken up ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) & (இ) : இந்தப் பால வேலையை எடுத்துக் கொள்வது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : சென்ற பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்தபிறகு இந்த வேலைக்கான ஒப்புதலை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது ஓர் ஆண்டு காலமாகியும் இதுவரையில் மத்திய அரசு அதற்கான ஒப்புதலைக் கொடுக்க வில்லை. இது மட்டுமல்ல, எந்தத் திட்டத்தை அனுப்பினாலும், மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறுவதற்கு ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, இந்தத் திட்டத்திற்கான ஒப்புதலை விரைவிலே பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வற்புறுத்த நாம் தவறுவதில்லை. காலதாமதம் ஆவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : இந்த குசஸ்தலி ஆற்றின் மீது பள்ளிப்பட்டு அருகே ஒரு பாலம் கட்டுவது எந்த நிலையில் உள்ளது, எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

Electrical Testing Laboratory, Kakkalur

*697 Q.—**THIRU N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Electrical Testing Laboratory set up in the Functional Industrial Estate at Kakkalur near Trivellore has commenced work; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) : திருவள்ளூருக்கு அருகிலுள்ள காக்கலூரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்புத் தொழிற்பேட்டையிலுள்ள பொது மின் சோதனை ஆய்வுக்கூடம் 1972 ஆம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. இதுவரையில் சுமார் 25 பெருந்தொழில், சிறுதொழில்களுக்குப் பயனுள்ள 350 மாதிரிகளை இந்த ஆய்வுக்கூடம் சோதனை செய்துள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : எந்தெந்த விதமான ஆய்வுகள் செய்யப்படுகின்றன அந்தத் தொழிற்சாலையில் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN :

- (1) Electric Motors including Fractional Horse Power Motors.
- (2) Insulation materials including L.T. Insulators.
- (3) Lamp and lamp accessories including fluorescent tubes, starters, chokes, etc.
- (4) Fans and
- (5) Conductors, Cables and Winding wires.

இதுபோன்ற சாமான்களையெல்லாம் அங்கே வைத்திருக்கிறோம். எலக்ட்ரானிக் இண்டஸ்ட்ரியல் எது எது அவர்களுக்கு டெஸ்டு பண்ணுவதற்கு பெரிய இயந்திரங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறதோ அதை இந்த லாபரடரி மூலமாக சிறு தொழில் கூடங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

1974 மார்ச் 30]

திரு. நா. வீராசாமி : தமிழ் நாட்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பல தொழிற்சாலைகளில் இன்ஸ்டால்டு கபாலிடியை விட அதற்குப் பின்னாலே அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் அந்தக் கபாலிடியை இன்க்ரீஸ் செய்துகொள்கிறார்கள். உதாரணமாக, தொழில் ஆரம்பிக்கிற நேரத்தில் 25 எச். பி. இயந்திரங்களைப் பொருத்துகிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே விரிவுபடுத்துகிற நேரத்தில் 50 எச். பி., 75 எச். பி.யாக இன்க்ரீஸ் செய்துவிடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தினிடமோ அல்லது இலாகாவினிடமோ எந்த அனுமதியையும் வாங்காமலே சிறு தொழிற்சாலைகளில் அப்படிச் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களை யெல்லாம் கண்டுபிடித்து அதற்கான ஆய்வையும் இந்த டெக்னீஷியன்ஸ் செய்வதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது லாபரடரி. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழில் கூடங்களுக்கு பெரிய இயந்திரங்களைக் கொடுத்து டெஸ்டு செய்ய உதவி செய்யக் கூடிய லாபரடரி.

Weavers of Chinnalappatti

*698 Q.—**THIRU N. DENNIS**
THIRU N. K. PALANISAMY : } Will the Hon.
the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there has been large scale migration of weavers from Chinnalappatti in Madurai district to other places ; and

(b) if so, the action taken to prevent such migration ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) 1973 அக்டோபர் மாதத்தில் சில நெசவாளர் குடும்பங்கள் சின்னாப்பட்டியை விட்டு வேறு இடங்களுக்கு வாழ வழிதேடிச் சென்றன.

(இ) மாநிலத்திற்கான ஒதுக்கீட்டிலிருந்து கூடுமானவரை செயற்கைப் பட்டு நூல் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

திரு. என். டென்னிஸ் : அவர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெறவும், அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதி அளிக்கவும் இன்டரஸ்ட்-ப்ரீ லோன் கொடுக்கவும் லோன் அதிகமாக வழங்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். எத்தனை பேர் அந்தத் தொழிலிலிருந்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இல்லை. செயற்கைப் பட்டு கிடைக்காத காரணத்தினால் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறு நிகழ்ச்சி.

[1974 மார்ச் 30]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரே நாளில் மட்டும் 2,500 பேர் விழுப்புரத்திலிருந்து சென்னை வந்தவர்களை சர்க்கார் கைது செய்தார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் செய்தியைப் பார்த்தோம். 2,500 பேர்களுக்கும் பின்னர் புனர்வாழ்வு அளிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சில செய்திகள் மிகவும் மிகைப் படுத்துகின்றன. செயற்கைப் பட்டைப் பொறுத்த அளவில் நாடு முழுவதும் ஏற்பட்ட பற்றுக்குறை நமக்குத் தெரியும். தமிழ் நாட்டில் தேவையான உற்பத்தி இல்லை. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, சின்னைப்பட்டியில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. உடனே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அங்கே சென்று அவர்களுக்கு உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

Art Silk Ribbon Industry

*699 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Art Silk Ribbon Manufacturing Industries at Komarapalayam are facing crisis as a result of the increasing prices of art silk ; and

(b) if so, the steps taken to meet the situation ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) செயற்கைப் பட்டின் நடப்பு விலையில் உயர்வு மட்டுமின்றி, ரிப்பன் தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அளவு குறைக்கப்பட்டதாலும், குமாரபாளையத்தில் செயற்கைப் பட்டு ரிப்பன் தொழிலில் நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(இ) 1973-74-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு வட்டாரக் குழுவிடமிருந்து கட்டுப்பாடான விலையில் 3,000 கிலோகிராம் செயற்கைப் பட்டு குமாரபாளையத்திலுள்ள ரிப்பன் தயாரிப்பாளர் சங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ் : இதன் மூலமாக எத்தனை பேர் வேலை இழந்து இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வேலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வேலை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் இல்லை.

திரு. சுப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : செயற்கைப் பட்டு இந்த மாநிலத்திற்குப் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் நெசவாளர்களமற்ற தொழிலில் ஈடுபடுகிற அளவுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 30]

செயற்கைப் பட்டு தொழிற்சாலை ஒன்றை நம்முடைய மாநிலத்திலேயே கோவாப்ரேடிவ் அடிப்படையில் உண்டாக்குவது பற்றி அரசு ஆலோசனையில் ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படிப்பட்ட யோசனை இருக்கிறது ஆனால் இப்பொழுது இடைக்காலத்தில் இந்த நூல் விநியோகத்தை பம்பாயில் உள்ள உற்பத்தியாளர்களும் மில் முதலாளிகளும் மர்ஸர் வீவர்ஸ் என்ற பெயரில் வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து நடத்துகிற ஒரு முறையை மாற்றி உண்மையான கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஒரு கோரிக்கையை நம்முடைய அரசு மத்திய அரசினிடம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். நேற்று இதுபற்றி பேச்சுவார்த்தை இங்கே நடைபெற்றது. அந்த மில் அதிபர்களுடைய சங்கம் நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவையான நூலை நம்முடைய மாநிலத்திற்கே வந்து நாம் கொடுக்கின்ற அனைத்துக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்போடு கொடுக்கின்ற கார்டுகளின் அடிப்படையில் விநியோகிக்கக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, செயற்கைப் பட்டைக் கொண்டு ரிப்பன் செய்வது ஒரு சிறிய தொழில்தான். அதிகமாக சேலை போன்றவைகள்தான் தயாரிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக சேலம், சின்னாள்பட்டி, மதுரை, அருப்புக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் ஆர்ட் லில்லக் மிகப் பெரிய கைத்தொழிலாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு செயற்கைப் பட்டு கிடைக்காத காரணத்தினால் மிகுந்த விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பம்பாயில் உள்ளவர்கள் இங்கே உள்ள மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுத்துவந்த காரணத்தினால் பெரிய ஊழல்கள் ஏற்பட்டு, அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் வேலை இழக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் இம் மாதிரி பிரச்சனையைச் சமாளிப்பதற்கும், ஆர்ட் லில்லின் விலையைக் குறைப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து முற்றிலும் சரியான கருத்து ஆகும். இதனுடைய காரணம் இதுவரையில் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நூல் விநியோகிக்கப்பட்ட பிரச்சனையே. இந்த விநியோகம் ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஒப்பந்தம் இங்கே உள்ள வியாபாரிகளுக்கும், நாட்டில் உள்ள வியாபாரிகளுக்கும் மில் முதலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம். அந்த ஒப்பந்தம் கூடாது என்பது தான் மாநில அரசின் வாதம். நல்ல காலமாக இந்த மார்ச்சு மாதத்தோடு நாளையோடு இந்த ஒப்பந்தம் முடிவுறுகிறது. ஏப்ரல் மாதத்தில் வியாபாரிகளோடு ஒப்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கக்கூடாது, நேரிடையாக உபயோகப்

[1974 மார்ச் 30]

படுத்துகிறவர்களுக்கு நூலை வழங்கவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். நேற்று நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாகும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : செயற்கைப் பட்டு நூலுக்கான கோட்டாவைப் பெற்றுக்கொள்கிற மாஸ்டர் வீவர்கள் அதை வெளியே விற்று விட்டு, அந்த பாக்கியை நடத்துவதே இல்லை. பாக்கரி நடத்துவதாக அவர்கள் கோட்டா பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசு கண்காணித்து, அப்படி கோட்டா பெற்று தொழிற்சாலை நடத்தாமல் இருப்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தக் குறையை நீண்ட காலமாக இந்தப் பக்கத்திலிருந்து, அரசுத் தரப்பிலிருந்து இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இன்றைக்காவது அதை ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி.

திரு. த. சோனையா : செயற்கைப் பட்டு இல்லாத காரணத்தினால் நிறைய நெசவாளர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெசவாளர்களின் அவதியைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கமே இந்தப் பட்டுத் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க செயற்குறிப்பு இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால் நெசவாளர்கள் நிறைய இருக்கும் மதுரை மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்த இடம் என்பது பின்னாலே நிர்ணயிக்கப்படும்.

Radhapuram sub-taluk

*700 Q.—THIRU T. GANAPATHY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to upgrade the Radhapuram sub-taluk into a main taluk; and

(b) if so, the headquarters proposed therefor?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா :

(அ) ஆம், பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) இது குறித்து தக்க தருணத்தில் முடிவெடுக்கப்படும்.

1974 மார்ச் 30]

திரு. டி. கணபதி : தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஆண்டில் இராதாபுரம் துணைவட்டம், வட்டமாக மாற்றி அமைக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மொத்தம் 40 சப்-தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை படிப்படியாக தாலுகா அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தும் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. தாலுகாவாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு வி. கார்த்தீசன் : இப்படி பரிசீலனை செய்யப்பட்டால், ராதாபுரம் தாலுகாவாக மாற்றப்படும்போது, அதன் மத்தியில் டவுன்ஷிப் இருப்பதால் அதை மையமாகக்கொண்டு தாலுகா அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : தலைவரவர்களே, நெல்லை மாவட்டத்தில் வேறு துணைவட்டங்கள் எதையாவது வட்டமாக உயர்த்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நெல்லை மாவட்டத்தில் 5 சப் தாலுகாக்கள் இருப்பதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. அவை, ஒட்டப்பிடாரம், சிவகிரி, பாளையங்கோட்டை, ராதாபுரம், சாத்தான் குளம்.

திரு. கோ. செபமலை : தலைவரவர்களே, விருதாசலம் வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் திட்டம் அரசின் செயற்குறிப்பில் இருக்கிறதா? அதுபற்றி பல நமூனாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அரசுக்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எப்போது பிரிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. எல். கணேசன் : தலைவரவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை புதிதாக உருவாக்கியிருப்பதால், அறந்தாங்கி வட்டத்தை சேர்ந்த பேராஜராணி துணை வட்டத்தை வட்டமாக மாற்றி, பட்டுக்கோட்டை கோட்டத்தை நிலைக்கும்படி செய்கின்ற வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக்கேள்வி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. தனிக்கேள்வி போட்டால் பதில் தரப்படும்.

[1974 மார்ச் 30]

செங்கங் வட்டம் வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்கள்.

*701 வினா—திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டிணன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செங்கங் வட்டம், வாணாபுரம், தண்டராம்பட்டு, தானிப்பாடி ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயல்படாமல் உள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :

(அ) ஆம்.

(இ) திருவண்ணாமலை கூட்டுறவு வீட்டு அடமான சங்கத்தின் எல்லையை வாணாபுரம், தண்டராம்பட்டு, தானிப்பாடி ஆகிய கிராமங்களுக்கு விரிவாக்க உத்தேசிக்கப்பட்டு விதி திருத்தத்திற்காக தலைமைச் சங்கத்தின் கருத்து கோரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் திருவண்ணாமலை கூட்டுறவு உப-பதிவாளர், நாராயணகுப்பம் (தானிப்பாடி) தண்டராம்பட்டு ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள கிராம கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்களை செயல்படச் செய்ய கடன் மனுக்களை இந்தச் சங்கங்களிடமிருந்து சேகரிக்க அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டிணன் : தலைவரவர்களே, 10 ஆண்டுக்கு மேலாக எல்லோரும் கடன் வாங்கி வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். இதுவரை பணம் வசூல் செய்யவில்லை. இரண்டு ஆண்டுக்கு மேல் தொடர்ந்து செயல்படவில்லை என்றால் சட்டப்படி துணைப் பதிவாளருக்கு நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இருந்தும், இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனால் மேற்கொண்டு யாருக்கும் கடன் வழங்க வசதியும் இல்லை. ஆகவே, திருவண்ணாமலைக் கோட்டத்தில் இந்தக் கிராமங்களைச் சேர்த்து எல்லோருக்கும் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : திருவண்ணாமலைக் கோட்டத்துடன் சேர்ப்பதற்குக் கூட்டுறவு உப-பதிவாளர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, செயல்படாமல் இருக்கின்ற வீடு கட்டும் சங்கங்களை புதுப்பிக்க வேண்டுமே அல்லாது வேறு சங்கங்களுடன் சேர்க்கக்கூடாது என்று மாநில வீடு கட்டும் சங்கம் சிபாரி செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி இருந்தால் இருக்கிற சங்கங்களை புதுப்பிக்காமல் வேறு சங்கங்களை ஆரம்பித்தால் வீடு கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, செயல்படாமல் இருக்கின்ற சங்கங்களை புதுப்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்கு ஏராளமான பணம் வந்தது. அதனால் மேலும் பல புதுச் சங்கங்கள் உருவாயின. அதற்குப் பின்னால் பழைய சங்கங்கள் தூங்குகின்றன. தூங்குகின்ற சங்கங்களை எழுப்புவதற்கு போதுமான பண வசதி இப்போது இல்லை. ஆகவே, புதுச் சங்கங்களை உருவாக்கி வீடு கட்டுவதற்கு கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வைத்து, பழைய சங்கங்கள் கொடுத்த கடன்களை வசூல் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

திரு தோப்பூர் திருவேங்கடம் : வடாற்காடு மாவட்டம் வேலூர் வட்டத்திலுள்ள வீடு கட்டும் சங்கத்திடமிருந்து வீடுகள் கட்டுவதற்கான விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளனவா? அந்த விண்ணப்பங்களை அரசு பரிசீலனை செய்து உடனடியாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு, அந்த வீடு கட்டும் சங்கத்தைச் செயல்பட உத்தரவு வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : அது பற்றிய குறிப்பு தற்போது இல்லை; தனிக் கேள்வி போடவும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி செங்கம் வட்டத்தைப் பற்றியது. அதைப் பற்றிக் கேளுங்கள்.

திரு கே. என். குமாரசாமி : இந்தக் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்கு எஸ்.ஐ.சி. மூலமாக வழங்குகின்ற கடன்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 11½ சத விதிகம் வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. அதனால் வட்டி விதிகம் அதிகமாக இருப்பதால் பல சங்கங்கள் இயங்கவில்லை. ஆகவே, வேறு நிறுவனங்களிலிருந்து குறைந்த வட்டிக்கு நிதி பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, வட்டி விதிகம் இதற்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனை இல்லை. கடன் எங்கே கிடைத்தாலும் வாங்கிக் கொள்கின்ற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. குறைந்த வட்டிக்கு எஸ்.ஐ.சி. யிலிருந்து கிடைக்கிறது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பணம் கொடுக்கின்றன என்றாலும் வட்டி விதிகம் கூடுதல். அது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் 7 ஆண்டுகளில் பணத்தை வசூல் செய்துவிடுவார்கள். எஸ்.ஐ.சி. யிலிருந்து கொடுக்கின்ற கடனை 20 ஆண்டு காலத்தில் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, நீண்ட காலக் கடனுக்கு எஸ்.ஐ.சி.யை விட்டால் வேறு வழியில்லை.

திரு ப. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, பல வீடு கட்டும் சங்கங்களிலிருந்து லோன் கேட்டு மனு செய்கிறார்கள். ஆனால் அவை 'ப்ராசஸ்' செய்யப்படுவதில் 'டிஸை' ஏற்படுகிறது. அதைத் தடுக்கின்ற வகையில் 'சி.எஸ்.ஆர்.' அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமிக்க உத்தரவிடப்படுமா?

[1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தற்போது எந்தவிதமான கால தாமதமும் ஏற்பட்டிருப்பதாக என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. எங்காவது தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகளே போதுமானது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன்: தலைவரவர்களே, தண்டராம்பட்டு, தானிப் பாடி, வாணபுரம் இவைகள் எல்லாம் செங்கம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்கள். இவைகளைத் திருவண்ணாமலை வட்டத்துடன் சேர்க்கப்போவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். திருவண்ணாமலையில் உள்ளவர்களுக்கே மனுச் செய்தும் பணம் கிடைக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்தக் கிராமங்களையும் கொண்டுவந்து சேர்த்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு மேலும் கஷ்டமாக இருக்கும்; இங்கிருந்து வருகிறவர்களுக்கும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மூன்று கிராமங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு தனிக் கூட்டுறவு சங்கத்தை ஆரம்பித்து, பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இப்போது தண்டராம்பட்டு கிராமத்தை மட்டும் திருவண்ணாமலை வட்டத்துடன் சேர்ப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். கிராம வீடு கட்டும் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் 10,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறோம். தண்டராம்பட்டு ஒரு நகரமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, அது திருவண்ணாமலை வட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட்டால், 25,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்க வசதி ஏற்படும். எத்தனைபேர் மனுச் செய்தாலும் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிற அளவுக்குக் கடன் வசதிகள் செய்யப்படும்.

Loans advanced to Pallavan Transport Corporation

*702 Q.—**THIRU N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government had decided to waive the interest on loans granted to the Pallavan Transport Corporation; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:

(அ) ஆம்.

(இ) பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் கேட்டுக்கொண்டதன்மேல, அக்கழகத்திற்கு தற்போது ஏற்பட்டுள்ள நிதி நெருக்கடியைச் சமாளிக்க உதவியாக, 1-1-1972 முதல் 31-3-1974 வரையில் இக்கழகம் செலுத்த வேண்டியுள்ள ரூ. 35.37 லட்சம் வட்டித் தொகையை அரசு தள்ளுபடி செய்தது.

1974 மார்ச் 30]

திரு என். கே. பழனிசாமி : சார், இந்த வட்டித் தொகையைத் தள்ளுபடி செய்துதான் லாபம் காட்டப்படுகிறதா? இதேமாதிரி மற்ற டிரான்ஸ்போர்ட்டுகளுக்கும் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதனால் சர்க்காருக்கு இழப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்று கருதத் தேவையில்லை. மற்ற போக்கு வரத்துக் கழகங்களுக்கு நாம் கொடுத்த கடனுக்கு வட்டி விகிதத்தை அதிகமாக்கியிருக்கிறோம். பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகத்திற்கு வட்டித் தொகையை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். எப்படிச் செய்தாலும் அரசைப் பொறுத்த வரையில் லாபம் தான்.

திரு ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, இப்போது சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள போக்கு வரத்தில்-பஸ்களிலே மக்கள் கூட்டம் அதிகமாகி பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க, அதிக பஸ்கள் விட, நம்முடைய அரசு மத்திய அரசிடம் நிதி உதவி கோரி இருக்கிறதா? அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களா? எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள்? எத்தனை ஆண்டு கடனில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகர பஸ் போக்கு வரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நஷ்டத்தில் நடைபெறுகிறது என்பது உண்மை. 1971-ம் ஆண்டு இந்திய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் மாநகர பஸ்கள் விட எந்த வகையிலே உதவிகள் செய்யலாம் என்று பரிசீலிக்கும்படி திட்டக் கமிஷனிடம் சொன்னார்கள். மாநகரப் பேருந்துகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் கொடுப்பது, டீசல், இதர துணைப் பொருட்களுக்கு எக்ஸைஸ் வரி விலக்களிப்பது இவைகள் மூலம் மாநகர பேருந்துகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷன் ஸ்டடி குரூப்-ஆய்வுக் குழு பரிந்துரை செய்தது. அந்த அடிப்படையிலே நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டோம். இன்னும் பதில் வரவில்லை.

இரண்டாவதாக, டீசலுக்கு மற்ற பெட்ரோலியம் பொருட்களுக்கும் எக்ஸைஸ் வரியை உயர்த்தினார்கள். அதனால் மாநகரப் பேருந்துகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஆகவே, அதன் மூலம் வருகின்ற கூடுதல் வருமானத்தில் மாநகரப் பேருந்துகளுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் வற்புறுத்தப்பட்டது. அதன் அடிப்படையிலே மத்திய அரசுக்கு கடிதம் எழுதினோம். இன்னும் பதில் இல்லை.

இப்போது கிரடிட் ஸ்கீஸ் ஏற்பட்டுவிட்டதால் வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெற முடியவில்லை. அவர்களைக் கேட்டால் ரிசர்வ் பாங்க் கிரடிட் ஸ்கீஸ் செய்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். உத்தரவு பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகத்திற்குக் கடன் கிடைக்க முடியாத நிலை வந்திருக்கிறது. அதன் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசுக்கு அதை

[1974 மார்ச் 30]

பற்றிக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். இன்னும் பதில் வரவில்லை. இந்த மூன்றின் அடிப்படையிலே போக்குவரத்திற்குப் போதுமான நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை. ஆனால், கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் மத்திய அரசின் நிதி இலாகா ஒரு தகவலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

In an informal chat with correspondents here the Finance Minister Mr. Y. B. Chavan said that Rs. 1 crore had been sanctioned for Calcutta, while in the Capital, viz. Delhi, plans were being made to put more buses on roads. He could not fix any target out of road collections from petrol for this purpose.

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்கத்தாவுக்கு ஒரு கோடி கொடுக்க இருப்பதாகவும் டெல்லிக்கு அதிக பஸ்கள் வாங்க உதவி செய்ய இருப்பதாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை.

மத்திய அரசின் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Giving reasons for loss that is being incurred by Delhi Transport Corporation, Mr. Tripathi said that during the past few months as many as 249 new buses had been received.

Another 68 buses were expected by the end of current month and 90 more during the next month or two.

ஆகவே 407 பஸ்களை அவர்கள் புதியதாகப் போடுகிறார்கள்.

A provision of Rs. 10.33 crores had been made for financial help to the Corporation during 1974-75.

டெல்லிக்கு 10.33 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி அளிக்கிறார்கள். கல்கத்தாவுக்கு 1 கோடி என்று பத்திரிகைச் செய்தியில் இருந்து தெரிகிறது. சென்னையைப் பற்றி எந்த விதமான தகவலும் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். இப்போது போக்குவரத்துத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் 3 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்தத் தொகைக்குப் போக்குவரத்து இலாக்கா இன்டரஸ்ட் கொடுக்கிறதா? இன்டரஸ்ட் ப்ரியா? மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிற பண உதவிக்கு இன்டரஸ்ட் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அல்லது அவர்களும் இன்டரஸ்ட் ப்ரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியை முடியுங்கள்.

1974 மார்ச் 30]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட விளக்கம் கொடுத்தார்கள். நான் என் கேள்வியை முடித்து விடுகிறேன். பஸ்கள் அடிக்கடி கெட்டுப்போவதற்கு என்ன காரணம்? மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்குப் பணம் கொடுப்பதாக இருந்தால், இன்டரஸ்ட் ப்ரீயாகக் கொடுக்க இருக்கிறார்களா என்கிற விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : முதலில் அதைத்தான் நான் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு எந்த உதவி செய்யவும் மத்திய சர்க்கார் கருதவில்லை. மற்ற போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் போல இல்லாமல் சென்னை மாநகரப் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்காவது உதவி செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தினை வற்புறுத்தி வருகிறோம். மாநகரப் பேருந்துகளில் அதிகமாக பஸ்களைப் போட வேண்டும். முதலீடு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. மேலும் நகரப் பேருந்துகள் நடத்திலேயே ஓடுகின்றன. அதனால் எந்த வங்கியும் கடன் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. ஆகவே, திட்ட கமிஷனின் பரிந்துரைகளின் மேல் நகர பேருந்துக் கழகத்திற்கு வட்டியில்லாமல் நாம் கடன் கொடுக்கிறோம் என்றால் மற்ற போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு அதிக வட்டிக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. எம். தேவராசன் : சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம் மட்டும் லாபத்தில் நடைபெறுகிறது. பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் நடத்தில் நடைபெறுகிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அது நீலகிரி, இது சென்னை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் நடைபெறுகிற போக்குவரத்துக் கழகத்தினால் நெருக்கடியைத் தீர்க்க போதுமான சேசிஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். போக்குவரத்து நெருக்கடியைத் தீர்க்க வெளி தேசங்களில் இருப்பது போல லாரி பஸ்களை விட அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சேசிஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னேன். டெல்லிக்குப் 10 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமக்கு 5 கோடி கொடுக்கக்கூடாதா என்பது தான் கேள்வி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வட்டி இல்லாக் கடன், இன்ஷூரன்ஸ் கட்டுவது கிடையாது, இவ்வளவும் இருந்து 40 இலட்சம் ரூபாய் நாலாயிரம் பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்களே, ஏன்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய 40 லட்சம் தருகிறோம். டெல்லிக்கு 10.33 கோடி. மத்திய அரசாங்கம் தருகிறது என்றால், அங்கே எவ்வளவு பெரிய நட்டம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

[1974 மார்ச் 30]

திரு. நா. வீராசாமி : இந்திய ஒருமைப்பாடு, ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற மத்திய சர்க்கார் டெல்லிக்குப் 10 கோடியைக் கொடுத்து, கல்கத்தாவுக்கு 1 கோடியைக் கொடுத்துவிட்டு, தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் எழுதிய கடிதத்திற்குக் கூட பதில் எழுதவில்லையே, அமைச்சர் அவர்கள் 5 கோடி கொடுத்தால் போதும் என்கிறார்கள். இந்த உணர்வுகளை மத்திய அரசுக்கு வற்புறுத்தி, நமக்குச் சேரவேண்டிய பங்கினைப் பெற நமது சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கோடிகள் எல்லாம் நமக்குக் கிடைக்காததற்குக் காரணம் நாம் ஒரு கோடியில் இருப்பது தான்.

Transport Development Council

*703 Q.—**THIRU R. R. MUNUSWAMY :** Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to set up a Transport Development Council for the State; and

(b) if so, the details thereof.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) & (இ) 31-1-1974-ல் இருந்து 2 ஆண்டுக் காலத்திற்குச் செயல்படத் தமிழகப் போக்குவரத்து வளர்ச்சி மன்றம் ஒன்றை அமைக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இம்மன்றத்தில் அலுவல் சார்புள்ள, சார்பற்ற உறுப்பினர்கள் 19 பேர் இருப்பார்கள். சாலைப் போக்குவரத்துக் கொள்கை பற்றிய முக்கியமான விஷயங்களில் அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்வது இம்மன்றத்தின் வேலையாகும். 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இம்மன்றம் கூடும்.

இம்மன்றத்தின் கீழ், நிலைக் குழுக்கள் நான்கு இருக்கும். இக்குழுக்கள், அவற்றின் பரிந்துரைகளை மன்றம் தக்கவாறு ஆராய்வதற்கு வசதியாக, மன்றம் கூடுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன் சென்னையில் கூடும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்படி எல்லாவற்றுக்கும் ஆய்வுக் குழு போடுகிறார்கள். ஆய்வுக் குழுவின் பரிந்துரைகளை இலாக்காக்கள் அமல்படுத்துவது கிடையாது. ஆய்வுக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்தாதபோது இவைகளைப் போடுவதன் மூலம் நேரம்தான் வீணாகும் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(பதிவு இல்லை).

1974 மார்ச் 30]

திரு. கு. காமாட்சி : இந்த ஆய்வுக் குழுவில் நம் மன்றத்திலேயே நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த உறுப்பினர்கள் திரு. அழகமுத்து, திரு. ஆறுமுகம், திரு. கேசவலு போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இடம் பெறுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஏற்கெனவே நான்கு குழுக்கள் இருந்தன. State Transport Advisory Committee, Tamil Nadu State Road Development and Traffic Planning Committee, Greater Madras Road Development and Traffic Committee and Madras City Road Development and Traffic Planning Committee. அந்த நான்கையும் ஒன்றாக்கி Tamil Nadu Transport Development Council என்ற அமைப்பாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதில் நான்கு எம். எல்.ஏக்கள், ஒரு எம். எல். சி., ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர் : வினாக்கள், விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி(*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(முற்பகல் 10-00)

2. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்கா, இனம் கொடறங்குளம் கிராமத்தில் கட்டிடங்கள், பலனையும் மாங்கள், குளம் பாசி முதலியவை எல்லம் விடப்படாது சிறிதது.

திரு. ச. சங்கமுத்து தேவர் : தலைவர் அவர்களே, அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்கா, இனம் கொடறங்குளம் கிராமம், சென்னை இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் 26/63-ன் கீழ் எடுக்கப்பட்டு அரசுடமையான பிறகும், கட்டிடங்கள், பலன் தரும் மாங்கள், குளம் பாசி வகையறுக்கள் எல்லம் விடாது குறித்தும் விவசாயிகளிடமிருந்து அரசு மேல்வாரமோ, தீர்வையோ இதுவரை வசூலிக்காதது குறித்தும் அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1963-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் கீழ் (சட்டம் 26/1963) இனம் கொடறங்குளம் கிராமம் அரசு எடுத்துக் கொள்ளவிருக்கும் கிராமமாக 1-10-1966 ஆம் நாள்

194 அம்பாசமுத்திரம் தாலூகா, இனும் கொடறங்குளம் கிராமத்தில் கட்டிடங்கள், பலன்தரும் மரங்கள், குளம் பாசி முதலியவை எலம் விடப்படாதது குறித்தது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

[1974 மார்ச் 30]

அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த அறிவிப்பின் செல்திறனை எதிர்த்து இனும் தாரர் உயர் நீதிமன்றத்தில் 2319/66 ஆம் எண்ணுள்ள ரிட் மனுவை தாக்கல் செய்தது. 8—8—1969 ஆம் நாளிட்ட தனது ஆணையில் உயர் நீதிமன்றம் அந்த ரிட் மனுவை அனுமதித்தது. இந்த முடிவை எதிர்த்து சில உழவர்கள் 531/69 ஆம் எண்ணுள்ள ரிட் மேல்முறையீட்டை உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர். குடியரிமை அளிக்கப்பட்டதால் இனும் தன்மை நீக்கப்படவில்லை என்றும் ஒரு பகுதி கிராம இனும் எஸ்டேட் என்ற முறையில் இந்த கிராமத்தை மேற்படி சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பதாக அறிவிக்க அரசுக்கு உரிமை உண்டு என்றும் கூறி, உயர் நீதிமன்ற ஈராயம் (Division Bench) 14—12—1971 ஆம் நாளிட்ட தமது ஆணையில் இந்த ரிட் மேல்முறையீட்டை அனுமதித்தது. உயர் நீதிமன்றத்தில் ரிட் மேல்முறையீட்டின் மீதான ஆணையால் பாதிக்கப்பட்ட ஆதீனம், 1972-ஆம் ஆண்டின் 986-ஆம் எண்ணுள்ள சிவில் மேல்முறையீடு ஒன்றை தலைமை உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தது. மேல் முறையீடு இன்னும் விசாரணையில் உள்ளது. தடை விதிக்கக் கோரி ஆதீனம் தாக்கல் செய்த சிவில் பல்வகை மனு மீது இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றம் 9—3—1973-ல் கீழ்க் கண்ட ஆணைகளைப் பிறப்பித்தது.

“எஸ்டேட்டானது, இடைக்காலத் தடை ஆணை பிறப்பிக்கப் படுவதற்கு முன்னரே, அரசிடம் நிலைப் பெற்றிருந்தது என்று எங்களுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. சுவாதீனத்திலிருந்து உடைமையை எடுத்துவிடுவதைப் பொறுத்தவரை இடைக்கால ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்ட நாளன்று உள்ள நிலையை தொடர்ந்துவரும். ஏனைய கூறுகளைப் பொறுத்தவரையில் தடையாணை கிடையாது.”

தடை ஆணையின் வரையறையைப் பொறுத்தவரையில் மனுதாரர் ஆதீனத்தின் சுவாதீனத்திலும் ஆதீனத்தின் கீழ் உள்ள நபர்களின் சுவாதீனத்திலும் இருந்த நிலத்தின் சுவாதீனத்தை எடுத்துக் கொள்வது நீங்கலாக, நிலம், எஸ்டேட்டில் பயிர் செய்யும் குத்தகை தாரர்களுக்கு பட்டா வழங்குதல் ஆகியவை தொடர்பாகத் தேவையான நடைமுறைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ள இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றம் அரசை அனுமதிக்கிறது என்று அரசின் சட்ட அதிகாரிகள் அரசுக்குத் தெரிவித்தனர். அதை அடுத்து இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளைச் செயல்படுத்தும் பணியை மேற்கொண்டும் தொடருமாறு நிலவரி ஏற்பாட்டு அதிகாரிகளுக்கு வருவாய் வாரியம் கட்டளைகள் பிறப்பித்தது.

நிலவரி ஏற்பாட்டுத் தர்சில்தார் விசாரணை மேற்கொண்ட போது இவ்வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட கிராமம் தற்போதுள்ள ஓர் இனும் எஸ்டேட்டோ அல்லது பகுதி கிராம இனும் எஸ்டேட்டோ இல்லை யென்றும், ஆனால் நிலவரியில்லா ரயத்துவாரி நிலவுடைமை என்றும் அல்லது எந்தவிதத்திலும் அது ஒரு சிறு இனம்தான் என்றும் அறிவிப்புப் பெறுவதற்காக நில உடைமைதாரர்களாகிய ஆதீனம்

அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா, இனம் கொடறங்குளம் கிராமத்தில் 195
 உட்டிடங்கள், பலன்தரும் மரங்கள், குளம் பாசி முதலியவை
 ஏலம் விடப்படாதது குறித்து.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. என். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

1963 ஆம் ஆண்டின் 31 ஆவது சட்டத்தின் 5 ஆவது பிரிவின்கீழ்
 மதுரை, நிலவரி ஏற்பாட்டு அதிகாரியின் முன் விண்ணப்பம் ஒன்றைத்
 தாக்கல் செய்தார். நிலத்தின் குத்தகை உரிமை 531/69 எண்ணுள்ள
 ரீட் -மேல்முறையீட்டில் உயர் நீதிமன்றத்தால் முன்னரேயே
 முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளபடியாலும் அந்த முடிவு தலைமை உயர்
 நீதிமன்றத்தில் 986/72 எண்ணுள்ள வழக்கில் விண்ணப்பதாரரால்,
 ஆட்சேபிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும், விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள
 முடியாதென மதுரை நிலவரி ஏற்பாட்டு அதிகாரி ஆதீனத்திற்குத்
 தெரிவித்தார். (27-7-73 ஆம் நாளிட்ட பி.3. 14701/73
 எண்ணுள்ள கடிதம்) நிலவரி ஏற்பாட்டு அதிகாரியின் இந்த
 முடிவை எதிர்த்து நில உரிமையாளர் ஆர். ஏ. 43/73ல் திருநெல்வேலி
 இனம் ஒழிப்பு நடுவர் மன்றத்தின் முன் மேல்முறையீடு ஒன்றைச்
 செய்து கொண்டார். நில உடமையாளராகிய ஆதீனம், இடைக்
 காலத் தடை ஆணை ஒன்றைப் பிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.
 இந்த இடைக்காலத் தடை ஆணை 8-8-73 நாளிட்ட ஐ. ஏ. 177/
 73 எண் ஆணையில் வழங்கப்பட்டது. இந்த இடைக்காலத் தடை
 ஆணையை மாநில அரசு ஆட்சேபித்தது. நடுவர் மன்றம் 22-12-73
 நாளிட்ட தமது ஆணையில் இந்த இடைக்காலத்தடை ஆணையை ரத்து
 செய்தது. ஆதீனம் இந்த ஆணையை எதிர்த்து உயர் நீதிமன்றத்
 தில் ஆர். பி. 75/74 எண்ணுள்ள வழக்கில் மேல் முறையீடு
 ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தது.

மேலும், 16-1-74 நாளிட்ட ஐ. ஏ. 446/74 எண்ணுள்ள கோப்பில்
 நிலவரி ஏற்பாட்டுத் தாசில்தாரின் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தும் இடைக்
 காலத் தடை ஆணையையும் பெற்றார். இடைக்காலத் தடை ஆணையை
 நீக்குமாறு வரைவு எதிர் மனு ஒன்றும் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.
 தடை ஆணை மனு 20-3-74 அன்று கேட்புரைக்கு வந்தது.

உயர் நீதிமன்றம் தடைமனுவையும் சிவில் ரிவீஷன் மனுவையும்
 கேட்புரைக்கும், இறுதி முடிவுக்கும் 8-4-74 அன்று வைத்திட
 கட்டளையிட்டுள்ளது. தடை ஆணைகளின் காரணமாக நிலவரி
 ஏற்பாட்டு விசாரணையும் நடவடிக்கைகளும் இக்கிராமத்தில் விரைவாக
 நிறைவேற்றப்பட்டு முடியவில்லை. பட்டாவசாரணை, நிலங்களில் வகைப்பாடு
 ஆகியவை இந்த எஸ்டேட்டில் முடிக்கப்பட்ட பின்னரே தீர்வை
 வசூல், புறம்போக்கு நிலங்களில் வளர்ந்துள்ள மரங்களிலிருந்து
 பழம் எடுக்கும் உரிமையை குத்தகைக்கு விடுதல் ஆகியவற்றைச்
 செய்ய முடியும்.

மீன்பிடி உரிமையைப் பொறுத்தவரையில் விற்பனையை, நடப்புப்
 பசலியில் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. உயர் நீதிமன்றத்
 தால் வழங்கப்பட்டுள்ள தடை ஆணை நீக்கப்பட்டவுடன் நிலவரி
 ஏற்பாட்டுத் தாசில்தார் முன் முடிவாகாமல் உள்ள பட்டா நடவடிக்கைகள்
 நடத்தப்பட்டு மேற்கொள்ள இலங்கை குறித்து அவசியமான மேல்
 நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

196 அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா, இனம் கொடறங்குளம் கிராமத்தில்
கட்டிடங்கள், பலன்தரும் மரங்கள், குளம் பாசி முதலியவை
ஏலம் விடப்படாதது குறித்து.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

[1974 மார்ச் 30]

இந்தப் பிரச்னைப்பற்றி அடிக்கடி திரு. சங்குமுத்து தேவர் அவர்கள் கேள்வி மூலமாகவும் கவன ஈர்ப்பு தீர்மானங்கள் மூலமாகவும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நான் அடுத்த தடவை அங்கே வருகிறபோது அதைப் பற்றி பரிசீலித்து அதைப் பற்றிய நடவடிக்கைகள் ஏடுக்க யோசிக்கலாம். ஆகவே, அதவரையில் அவர்கள் இதைப்பற்றிய கேள்விகளைக் கேட்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த கிராமம் அரசடைமையாக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு சட்டப்படி கட்டடங்கள், குளம் பாசிகள், பலன் தரும் விருட்சங்கள் இவற்றையெல்லாம் ஏலம் விடவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருந்தாலும்கூட, இனம்தார் கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கிக் கொண்டு புதிய மாறுதல்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு பனைமரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன.

அது மட்டுமல்ல, குடியிருப்பு மனைகளில் பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் இனம்தார்க்குச் சொந்தம் என்றும் ஸ்டே வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் அந்த மக்களை இம்சித்துக்கொண்டு பனைமரங்களை வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திலே தடை வாங்கப்பட்டது எப்போது முடிவடையும்?

அது மட்டுமல்ல, இந்தக் கிராமத்திற்குச் செல்லக் கூடிய சாலை ஒன்று இருக்கிறது. இது யூனியனிலிருந்து போடப்பட்ட சாலையாகும். இந்த சாலை இனம்தார்க்கு சொந்த சாலை என்றும், கோர்ட்டு உத்தரவுப்படி யூனியனிலிருந்து ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினால் பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி வேலைகள் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை, ஆகவே சீக்கிரத்திலே இந்தப் பிரச்சினையை முடிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னை நண்பர் சங்குமுத்து தேவர் அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்த உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அவர்களும் சரி, இப்பொழுது இருக்கின்ற உறுப்பினர் அவர்களும் சரி அவர்கள் அரசாங்கத்தை அணுகும் பொழுது அதற்காக என்று தனி ஆளை அனுப்பி இந்த பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே ஸ்டேயை ரத்துசெய்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அண்மையிலே கூட செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தினால் எல்லா நடவடிக்கைகளுடனாக ஏடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்டே என்ற டைக்கால உத்தரவின் மூலமாக பல அநீதிகள் இழைக்கப்படுகின்றன என்பது அண்மைதான். அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பில்லை. 1963 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலேயே இப்படி ஸ்டே கொடுத்தால்

அம்பாசமுத்திரம் தாலூகா, இணைக் கொடறங்குளம் கிராமத்தில் 1974
கட்டிடங்கள், பலன்தரும் மரங்கள், குளம்பாசி முதலியவை
ஏலம் விடப்பட்டது குறித்து

1974 மார்ச் 30]

[திரு. செ. மாதவன்]

அது செல்லாது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் தொல்லை
கள் வருகின்றன. அதற்கான ஒரு தனிக் குழு போட்டு இதையெல்லாம்
ஆராய்ந்து வருகிறோம்.

(ஆ) திருச்சி மாவட்டத்தில் நெல், அரிசி விலை உயர்வு குறித்து.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி
மாவட்டத்தில் எந்த ஆண்டிலும் இல்லாத அளவிற்கு அறுவடை சமயத்
திலும் நெல், அரிசி விலைகள் கூடுதலான தொகைக்கு விற்கப்படுவதாலும்,
மேலும் விலை உயரும் சூழ்நிலை உள்ளதாலும் அவ்விலை ஏற்றத்தைத்
தடுத்து நிறுத்தவேண்டியது பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான
காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின்
கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே,
சென்ற ஆண்டு இறுதியில் வட கிழக்குப் பருவக் காற்றுத் தவறியதன்
காரணமாக போதிய அளவு மழை இல்லாமல் உணவுப் பொருள்
உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டமும்
ஒன்றாகும். திருச்சி மாவட்டத்தில் இவ்வாண்டு தொடக்கத்தில் அறுவடை
ஆகியுள்ள நெற்பயிர் மட்டுமல்லாமல் ஏனைய சிறுதானிய பயிர்களும்
ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நெல் கொள்முதல் விலை உயர்
வினாலும் மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையேற்றத்தினாலும்
பற்றாக்குறை மாவட்டங்கள் பலவற்றில் இவ்வாண்டு தொடக்கத்திலிருந்து
நெல் விலைகள் ஏறுமுகமாக காணப்பட்டன. திருச்சி மாவட்டத்திலும்
1974 ஜனவரி திங்களில் இவ்வாறான நிலை இருந்து வந்தது. இம்மாவட்
டத்தில் 1974 பிப்ரவரி திங்களில் சம்பா பயிர் அறுவடைக்கு வந்தது.
அறுவடையையொட்டி அத்திங்கள் முழுவதிலும் நெல்விலைகள் இறங்கு
முகமாக இருந்தன. ஆனால் நெல் கண்டு முதலில் பற்றாக்குறை
ஏற்பட்டதாலும் சந்தைகளில் நெல் வரவில் குறைவு இருந்தமையினாலும்
இம்மாத தொடக்கத்திலிருந்து நெல் விலைகள் மறுபடியும் உயரத்
தொடங்கின. வழக்கத்திற்கு மாறான இந்நிலையை கண்ணுற்று திருச்சி
மாவட்டத்திற்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து தனி வணிகர்கள் மூலமாக
நெல் இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டது. இதுகாறும் 5,760 டன்
நெல் தஞ்சையிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய தற்போதுள்ள உரிமப் பெற்ற
வணிகர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டு நாள்தோறும் தேதி வரை 747
டன் நெல் இம்மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. தாளடி
நெற்பயிர் அறுவடை இம்மாவட்டத்தில் காலிரி பாசனமுள்ள எல்லா
இடங்களிலும் தொடங்கியுள்ளது. ஓரளவு ஏறுமுகமாக இருந்த நெல்
விலைகள் இப்பொழுது சரிந்து கொண்டு வருகிறது. அறுவடை தொடர்ந்து
நடைபெறுவதால் நெல் விலை மேலும் கணிசமான அளவு குறையும்
என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு
அமைச்சரவர்களின் அறிக்கையில் நெல் விலை சரிந்து கொண்டிருக்கிறது
என்று கூறினார்கள். நான் சென்றவாரம் கூட ஊருக்குச் சென்றிருந்த

பொழுது முன்பு கலம் 50 ரூபாய் விற்கிற நெல் இப்பொழுது 60 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஆகவே, உயர்ந்துகொண்டிருக்கும் விலையைத் தடுக்க இனி மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அதற்கான நடவடிக்கையெடுத்து தஞ்சாவூரிலிருந்து 5,000 டன்களுக்கு மேல் கொண்டு செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. எப்பொழுதுமே அறுவடைக்கு முன்னால் விலை கொஞ்சம் ஏறும். அதுபோலத்தான் ஏறியிருக்கிறது. சென்ற திங்களை விட இப்பொழுது ஐந்து ரூபாய் குறைந்திருப்பதாக நேற்றுவரை தகவல் இருக்கிறது. நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் மூலம் வெகு விரைவில் குறையலாம் என்று நம்புகிறேன்.

3. அறிகை அளித்தல்

அரசினர் உறுதிமொழிக்குழுவின் ஆறாம் அறிக்கை

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, அரசினர் உறுதி மொழிக் குழுவின் ஆறாம் அறிக்கையை (ஐந்தாம் சட்டப் பேரவை) அளிக்கிறேன்.

4. நடைமுறைக் கேள்வி

பேரவைத் தலைவர் மீது கொடுக்கப்பட்ட உரிமைப்பிரச்சினை அறிவிக்கை குறித்து தகவல் கோரல்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், இன்று காலைமேல் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் மீது ஒரு பிரிவிலெஜ் மோஷனை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இந்த அவைக்குப் புறப்படும் நேரத்தில் மாண்புமிகு தங்கமணி என்று நினைக்கிறேன், என்னுடைய அறைக்கு வந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு சில உறுப்பினர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கக் கூட நேரமில்லை. என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள், அது அனுமதிக்கப்படக் கூடியது தானா, பிரிவிலெஜா என்று கூடப் பார்க்கவில்லை. கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அதற்காக பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று எழுப்பி, அது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்பது முறையல்ல.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நானும் திரு. தங்கமணி அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றித் தலைவரவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள். நேற்று நடந்ததைப்பற்றி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அவைக்குப் புறப்படும் நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இங்கே வந்ததற்குப் பிறகு சிலபேர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது என்ன என்று பார்க்கக்கூட நேரமில்லை.

1974 மார்ச் 30]

[பேரவைத் தலைவர்]

கொடுத்துவிட்டு உடனே என்ன ஆயிற்று என்று இந்த அவையிலே கேட்கக்கூடாது. அது ஆய்வில் இருக்கிறது. பார்த்ததற்குப் பிறகுதான் முடிவெடுக்க முடியும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, ஏனென்றால் சபை நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தும் தங்களுடைய நேற்றைய செயலைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பிரமணியம், நீங்கள் உட்காருங்கள். நீங்கள் என்ன கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றுகூடப் பார்க்க வில்லை. அது பிரிவிலெஜா அல்லது வேறு ஏதாவதா, யார் மீது என்று எதையும் அதைப்பற்றிப் பார்க்காத நேரத்தில், பார்ப்பதற்கு நேரமில்லாத பொழுது அதைப்பற்றி கேட்பது முறையல்ல. நான் அவைகளைப் பார்த்த தற்குப் பிறகு முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பார்க்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். பார்த்து, அதைக் கொடுத்த எங்களிடத்தில், இது எப்படி பிரிவிலெஜ் ஆகும் என்று கேட்பீர்கள், நாங்கள் பதில் சொன்னோம். இத்தனை சொல்லிய பிறகும் தாங்கள் பார்க்கவில்லை என்று

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கொடுத்த பிறகு நான் அறையிலே உட்கார்ந்திருக்க எத்தனை நிமிஷங்கள் ஆகியிருக்கும், எத்தனை பக்கங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், அவைகளைப் படிப்பதற்கும் நேரம் இருந்திருக்குமா, நான் அதைப் படித்தேன்? அதைப்பற்றி நான் இன்னும் ஆய்வு செய்து முடிவெடுக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டபிறகு, அதை இந்த அவையில் எழுப்புவது முறையல்ல, விதிமுறையிலிருப்பது அது தான்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of order, as per Rule 185, a member may with the consent of the Speaker raise a question involving breach of privilege. Therefore, I have to raise the matter and then you have to decide whether there is *prima facie* question.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதியிலே பிரிவிலெஜ் எழுப்புவதைப் பற்றி இரண்டு முறைகள் இருக்கின்றன. “with the consent of the Speaker. Consent வேண்டும் என்று கேட்காமல் கேட்கக்கூடாது. அதை பார்ப்பதற்குக்கூட நேரம் தராமல் அதைப்பற்றிப் பேரவைத் தலைவர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்டது முறைதானா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சாதாரணமாக பார்த்தால் .

[1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைச் சொன்னால் உறுப்பினர்கள் உடனே நான் தப்பாகச் சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். பிரிவிலெஜ் மோஷன் கொடுத்தால், அது எப்படி பிரிவிலெஜ் ஆகும் என்று படித்தான தற்குப் பிறகுதான் பிரிவிலெஜ் மோஷனை எடுக்கின்ற வழக்கம் இந்த மன்றத்தில் தொன்றுதொட்டு நடக்கிறது. அப்படியில்லாமல், நான் இவ்வளவு சொல்லிவிட்ட பிறகு இதில் எந்த விதமான பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குச் சொன்னதையே திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது ஆய்விலே கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார்

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவரவர்களே, பேரவையின் 184-வது விதியின்படி கீழ்க்கண்ட அடையுரிமை பற்றிய அறிக்கையைத் தங்கள் அனுமதியோடு கூறுகிறேன். நேற்று

THIRU G. R. EDMUND : On a point of order, Sir, how can he get priority ? I am on a point of order

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : If at all it is a point of order, it should have been raised then and there. No advocacy is possible here after the Speaker's decision.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். திரு. பரந்தாமன் அவர்கள் என்னை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் நீங்கள் அதை எழுப்பியிருக்க வேண்டும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமை பிறல் பிரச்சினையில் நான் கூட சொந்து அதில் கொடுத்திருக்கிற நீங்கள் சில விளக்கங்களைச் சொன்னீர்கள். அதை உண்மையிலேயே நான் சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். விதிமுறைகள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. நான் கேட்கும் தீர்ப்பெல்லாம், மதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அறையிலே உங்களைச் சந்தித்து உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் இவ்வு ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரை பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள், பிறகு எழுப்பலாம். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் 185-வது விதியிலே உள்ளதைப்பற்றி இங்கே எழுப்பினார்கள். பிரிவிலெஜ் இரண்டு முறையிலே வரும். நடந்த முறைகளைப்பற்றி எழுப்புவது ஒன்று. அவையிலே

1974 மார்ச் 30]

[பேரவைத் தலைவர்]

நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் எழுப்புவது ஒன்று. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் எழுப்பிய 185-வது பிரிவின்படி பார்த்தால் அது அவையிலே நடக்கும்பொழுது உடனே எழுப்புவது பற்றியது. நடந்துபோன நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எழுப்ப வேண்டுமென்றால் 184-ல்

A member wishing to raise a matter of privilege shall before the commencement of the sitting of the day on which he proposes to raise the point, leave with the speaker a written notice of the matter, proposed to be raised.

என்று இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்தார்கள். எந்த நேரத்தில் கொடுத்தார்கள். பேரவைத் தலைவருக்கு அதைப் பார்ப்பதற்கு நேரம் இருக்க வேண்டாமா? அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அந்த நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அதைப்பற்றி நான் எதுவும் முடிவெடுக்கும் நிலையில் இல்லை என்றுதான் சொல்கிறேன். 185-வது விதியைக் காட்டி இது இருக்கிறதே என்று சொல்வது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் எழுப்புகின்ற பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் வேறு. நீங்கள் படிக்கவில்லை, படிப்பதற்குப் போதுமான அவகாசம் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே என்ன கெடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னீர்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் தங்களுடம் என்ன எதிர்பார்க்கிறேன் என்றால், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நான் கையொப்பமிட்டிருக்கிறேன், அதைப் பற்றித் தாங்கள் உரிமை மீறல் பிரச்சினை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, அதை நானாக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்ற அறிவிப்பை இந்த அவையிலே கொடுக்க வேண்டாமா என்பதற்குத் தங்கள் தீர்ப்பைக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுப்பியதற்கு, இப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நான் இன்னும் பார்க்கவில்லை, ஆய்வினை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொன்னேன். சொல்ல வேண்டுமென்பது இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, காலையில் அறையில் நானும், அவை முன்னவரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் கூட இருந்தோம். அப்பொழுது தங்கமணி அவர்களும், சுப்பிரமணியம் அவர்களும் வந்தார்கள். தாங்கள் அவைக்கு நேரமாகி விட்டது என்று புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தீர்கள். அந்த நேரத்தில் உரிமைப்பிரச்சினை என்று கொடுத்தார்கள். அதைத் தாங்கள் இன்றைக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டம் நடக்கவிருக்கிறது, அதிலே பேசிக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிற்கு இந்த அவையிலேயே எதுவும் அதைப்பற்றிய பிரச்சினையை எழுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற அளவிற்கு முடிவெடுத்துக் கொண்டு வந்தோம்.

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 30]

சபாநாயகர் மீது உரிமைப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, நேற்று தற்காலிகத் தலைவராக இருந்த திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்த்து எதிர்க்கட்சிகள் வெளிநடப்பு செய்தது உரிமை மீறிய செயல் என்று இன்னொரு உரிமைப் பிரச்சினையும் தரப்பட்டிருக்கிறது.

எல்லாவற்றையும் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே பேசிக்கொள்ளலாம். 10-30 மணிக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழு கூட இருக்கிறது. எனவே, இதற்காக நேரத்தைக் கடத்துவது நல்லதல்ல என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே இதைப் பற்றி முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்ததாகச் சொன்னார்கள். அது சரியான தகவல் அல்ல. நாங்கள் கொடுத்த போதே தாங்கள் வாதிட்டீர்கள். எப்படி இது உரிமைப் பிரச்சினையின் கீழ் வரும் என்று வாதிட்டீர்கள். நாங்கள் பதில் சொன்னோம்.

ஆனால் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு செய்யலாம் என்று அப்போது சொல்லவில்லை. கிளம்பி வரும்போது அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டலாம் என்று முதலமைச்சர் சொன்னார். இதுபற்றி அங்கே முடிவு செய்யலாம் என்று எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

நாங்கள் கொடுத்த பிரிவிலேஜ் மோஷனைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்குத் தாங்கள் அனுமதிக்கவில்லை.

ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி அது பற்றிய விவரத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று இந்த பிரிவிலேஜ் மோஷனைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கும் அனுமதித்தால்தான் சரியாக இருக்கும். முதலமைச்சருக்குத் தனிச் சலுகை, எங்களுக்குக் குறைவான சலுகை என்று ஏதேனும் உண்டா?

முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த விஷயத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேரவைத் தலைவர் நேற்றுப் பேசிய பேச்சில் எக்ஸ்பஞ்ச் போர்ஷனைப் படித்தார் என்பது பற்றி நாங்கள் பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். இதைப் பற்றி பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று ஒன்றும் கூறவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக அறையில் நடந்தது பற்றிப் பலவிதமான கருத்துக்கள் வந்ததால் சொல்ல விரும்புகிறேன். 184-வது விதிப்படி எங்களுடைய கடமை இந்தச் சபை கூடுவதற்கு முன்னால்

1974 மார்ச் 30]

(திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி)

உங்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் கொடுத்தோம். அதைக் கொடுக்கும்போது 9-க்கு 2 நிமிஷந்தான் இருந்தது. நாங்கள் கொடுத்த உடனே நீங்கள் எங்களைக் கேட்டீர்கள். எப்படி இது பிரிவிலேஜ் ஆக வரும், நான் கன்சென்ட் கொடுப்பதற்காக விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னீர்கள். நாங்கள் சொல்ல முற்பட்டோம். அதற்குள் நேரம் ஆகிவிட்டது. எழுந்து வந்து விட்டீர்கள்.

அந்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கே நாம் அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தைக் கூட்டலாம் என்று வரும்போதே பேசிக் கொண்டே வந்து இதைக் கூட அங்கு பேசிக் கொள்ளலாம் என்றார்கள்.

நாங்கள் இந்த விஷயத்தை எழுப்பி இருக்கும்போது தாங்கள் எப்படி உதவி செய்யலாம் என்று சொன்னால் “நான் கன்சென்ட் கொடுப்பதற்கு முன்னால் இதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்; யோசிக்க அவகாசம் வேண்டும். கன்சென்ட் கொடுப்பதாக இருந்தால் திங்கட்கிழமை எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்று தாங்கள் சொல்லியிருந்தால் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவைக்கு வருவதற்கு முன்னால்தான் கொடுத்தீர்கள். அதைப் பார்க்கக்கூட நேரம் இல்லை. என்ன எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று படிக்க நேரம் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பிரிவிலெஜ் மோஷன் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை தொடங்க இரண்டு நிமிஷத்திற்கு முன்னால்தான் கொடுக்கப்பட்டது என்று நீங்களே சொன்னீர்கள். “புறப்பட்டு விட்டீர்கள்” என்று கூடச் சொன்னீர்கள். இவ்வளவு நெருக்கடியான நேரத்தில் கொடுத்துவிட்டு பேரவையில் முடிவு கூற வேண்டுமென்று கேட்பது முறைதானா ?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பிரிவிலெஜ் முக்கியமான விஷயம். முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் உடனடியாக முடிவு எடுக்கவேண்டும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முக்கியமான விஷயம் என்றாலும் முறையோடு நடக்கவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த பிரிவிலெஜ் மோஷன் பற்றியும் இன்னொரு பிரிவிலெஜ் மோஷன் பற்றியும் இன்றைக்கு பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியி விவாதிக்கலாம் என்றாலும் பிரிவிலெஜ் மோஷன் வருகிறபோது அதை “விதஹோஸ்டு பண்ணுவது சரியான முறையில்” என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி)

1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மெரிட்ஸ் அண்டு டிமெரிட்ஸ் பார்த்து பேரவைத் தலைவர் முடிவு செய்யவேண்டும். பேரவைத் தலைவர் இப்படித் தான் தீர்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவருக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பது முறையல்ல.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : காலையில் உங்களிடத்தில் கொடுக்கப் பட்டது என்ன என்று தெரியாது என்று இப்போது சொல்ல முடியாது. காரணம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் அதற்கு விதி முறைகள் இருக்கின்றன. மரபுகள் இருக்கின்றன. விதிப்புத்தகத்தை வைத்துச் சொல்லாவிட்டாலும் இப்படி ஒரு விதி இருக்கிறது, இப்படி ஒரு மரபு இருக்கிறது என்று அதைச் சொல்லிவிட்டு அந்த விதியோ அந்த மரபோ எந்த வகையில் மீறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நம்முடைய மன்றத்தில் மரபு, விதி முறைகள் பல இருக்கின்றன. யாராவது ஒரு உறுப்பினர் மிதோ; அமைச்சர் மீதோ உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருவதாக இருந்தால் பேரவைத் தலைவரைச் சந்தித்துக் கொடுப்பார். பேரவைத் தலைவர் அவைக்கு வந்த பின்னர் இன்னொரைப் பற்றி உரிமைப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது; அதைப் பற்றி விவாதிக்க நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று தாங்களே பல முறை தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். இன்றைக்குக் காலை 9 மணிக்கு முன்னால் தாங்கள் அவைக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது மரபு அல்ல. ஒவ்வொரு முறையும் பேரவைத் தலைவருக்குக் கொடுத்தவுடன் அவ்வாறு தெரிவிப்பதில்லை, கோவை செழியன் அவர்கள் கூட ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாலைந்து நாட்கள் ஆகிவிட்டன. மறுநாளே கோவை செழியன் உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறார். நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லவில்லை. சில விளக்கங்களைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அதிலே சொல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மன்றத்தில் அப்படி சொன்னதற்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. அதை என்னால் எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

1974 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி மரபு இல்லை, இதிலே எந்த விதமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்ட்ரூம் இல்லை.

5. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்
மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 70,88,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 70,88,800 under Demand No. 25, Cinchona be reduced by Rs. 100”.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss policy. I move—

“That the allotment of Rs. 70,88,800 under Demand No. 25, Cinchona be reduced by Rs. 100”.

திரு பெ. செளந்திரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, காவிரிக் கரைகளில் சின்கோனா மரங்களை அதிகம் பயிரிட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 70,88,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா தோட்டத்தில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும் ஏனைய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 70,88,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

திரு கு. அ. பொம்மன் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா தோட்டத்தில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு மற்ற தனிப்பட்ட தோட்ட முதலாளிகள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்துள்ள வீடுகளைப் போல் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 70,88,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,03,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRUMATHI T. N: ANANDANAYAKI : Sir, to discuss the need to improve the Forest Wealth in Tamil Nadu, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Sir, to discuss about the failure of the Government to take over private forests, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44 Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss about the missing of timbers worth several lakhs from the forest of Kanyakumari District in Azhakiapandiapuram range, I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. H. BOMMAN : Sir, யானைப் பாகர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது பற்றி—விவாதிக்க I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir,

“திருச்சி மாவட்ட வனத் துறையில் முந்திரிக் கொட்டைகள் ஏலம் விடுவதில் நடைபெற்ற முறைகேடுகள் குறித்து விவாதிக்க.”

I move—

“That the allotment of Rs. 3,03,44,000 under Demand No. 44, Forest Department be reduced by Rs. 100”

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,60,03,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

[1974 மார்ச் 30]

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to institute immediately measures for increasing the forest area of our State by taking active steps for aforestation, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மேற்கு இராமநாத புரத்திலுள்ள புல் வெளிக் காட்டை விவசாயிகட்கு பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ரூ. 2,60,03,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to ensure the development of Javvadu Hill and Elagiri Hill, I move—

“That the allotment of Rs. 2,60,03,900 under Demand No. 54, Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, சின்கோனாத் துறை, காட்டிலாகாத் துறை ஆகிய மான்ய கோரிக்கைகளின் கீழ் அரசின் மூலம் கொள்கைக் குறிப்புகள்* கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் விவாதத்திற்குப் பின்னால் நான் பதில் கொடுக்கிறேன்.

*290—316வம் பக்கங்களில் ‘காடுகள் துறை நிதிக் கோரிக்கை குறித்த கொள்கை விளக்க குறிப்பு’ இணைப்பு II ஆகவும், சின்கோனாத் துறையைப் பற்றிக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, இணைப்பு III ஆகவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1974 மார்ச் 30]

(முற்பகல் 10-30)

*DR. M. MOSES : Mr. Speaker, Sir, may I point out certain flaws in the existing laws which are being exploited by the unscrupulous persons to further their ends at Government expense.

No time limit is fixed for felling of trees in the forest and their transport to the Government Timber Depots.

I have already brought to the notice of the Government large scale theft of timber from the Velimalai Coupe No. 3. An enquiry was held and certain number of logs were listed as missing and the Special Branch C.I.D. was asked to investigate about these missing logs. Those logs listed as being found in the Coupe are being very slowly transported to the Government Timber Depot at Vadasary, Nagercoil.

I request the Government to appoint some competent authority to verify these logs with the original list and to see whether these two tally. It is said (not without foundation) that in many cases the measurements do not tally and even the species are different, so as to say that a deliberate attempt is being made to make up the number.

In July 1973 itself one Sri Ponniah had sent a telegram to the C.C.F. regarding the loss of timber from Velimalai Coupe No. 3 and this was forwarded by the C.C.F. to the D.F.O. for immediate enquiry and action. May I know why he has not taken any action? Only after sending out telegram late in October 1973 was an enquiry ordered and two Rangers and one Forester were placed under suspension.

Extraction work was completed in 1971 itself. Why was this timber not transported immediately?

After 1971, two Contractors had worked in the area, to remove the undersized trees and the firewood. After that this area has been leased out for Tapioca cultivation.

Who is responsible for this long delay? Why the Range Officer who worked there during extraction and who has handed over charge to his successor in early March 1972 should alone be suspended while the higher officials are not taken to task?

(Dr. M. Moses)

[1974 மார்ச் 30]

In Velimalai Centre No. IV, there was a shortage of 32 logs. This loss was made good by substituting logs from Centre No. V and when these logs were transported to the Vadesery Government Timber Depot, the Range Officer in-charge of the depot refused to accept the logs since, both the measurements and species were different and it was very easy to make out that No. 1 was chiseled before No. V to make it look like Coupe No. IV. The new chisel-cut was obvious. The Range Officer has written a D.O. Letter to the D.F.O. on 17th October 1973 regarding the irregularity. I have here a copy of the communication received from the D.F.O.

It is interesting to note that the D.F.O. in his letter has quoted in his Reference D.O.No. 75/73, dated 17th October 1973 and goes on to say that reference addressed to the D.F.O. on 17th October 1973 has not been received. Is it not strange he has ordered the Range Officer to acknowledge the logs for the actual measurements? The letter in the beginning says urgent.

I am not able to understand what urgency is there. Is it not the duty of the D.F.O. to conduct an enquiry into the matter? If he is busy can't he order the A.C.F. to conduct an enquiry? Not only were these logs accepted but were kept with the lots that were to be auctioned.

Is it not a deliberate attempt by the D.F.O. to destroy evidence. The above fact has been clearly investigated by the Vigilance and Anti-Corruption Department and I am not able to understand why no action has been taken so far.

In Coupe No. 74 in Mylardin Kulasekharam Range there was very heavy loss to Government (to the tune of several lakhs of rupees) where the timber stored in the coupe was destroyed by fire on, 17th February 1974.

Months of February and March are the usual time when forest fires occur. Is it not the duty of the D.F.O. to inspect this area where several lakhs worth of timber are stored and to see that proper fire protection work is done?

1974 மார்ச் 30]

[Dr. M. Mosas]

I would like to point out that a third fire has occurred in Mylder in March 1973 also resulting in loss of timber and I hear the papers are still pending in the Accountant-General's Office.

Because of this precedence at least can't the District Forest Officer make sure that pucca fire prevention work is done ?

When several thousand acres of Rubber Plantations are protected from forest fire by doing fire protection work, can't this small area be protected?. This forces one to believe that all the valuable timbers (Rosewood and Teak) were stolen with the connivance of the officers and the rest were deliberately set fire to destroy evidence.

Again I would like to point out that timber extraction in this coupe was completed in March 1973. I wonder why the logs were left there for such a long time, when it could very easily be transported to the Government Timber Depots.

Without doing any fire protection work in Velimalai coupe No. 3, Balamore coupe Nos. 8 and 9, a sum of Rs. 5,000 has been swindled. The A.C.F. has inspected these areas and has submitted the report that no fire protection work has been done.

In spite of the report the District Forest Officer has sanctioned the amount. Is it not his duty to inspect the area before sanctioning the amount? Why has he not done this ?

In thinning of the teak plantation in Kulasekaram Range nearly 24,900 posts have been cut. Yet when the lot was auctioned about a month ago there were less than 1,000 posts and it fetched only Rs. 290 when this matter was brought to my notice I informed the higher authorities and the Government not to confirm the auction and to order an immediate enquiry.

Here again I would like to point out that the A.C.F. has earlier reported to the District Forest Officer that a lot of pilfering and other irregularities were going on in the thinning work. But the District Forest Officer has not done anything about it. Who is responsible for this large scale theft? Is it not this duty to inspect the area? Is he not responsible for theft obviously he has not done anything about this because things were happening with his knowledge.

[Dr. M. Moses]

[1974 மார்ச் 30]

The very rich bamboo forests of our Kanyakumari district is being completely destroyed. Felling rules clearly state that in a given area, $\frac{1}{3}$ area is not to be touched and in the other $\frac{2}{3}$ only bamboos more than one year old must be cut and removed. Here the entire bamboos are cut and even the stumps are uprooted and removed. Why has not the District Forest Officer taken any action in this grave offence? Instead of being a perennial source of income to the Government the bamboo forests of our district are facing complete destruction.

On 16th June 1973 Karimalaigiri Plantation was raided by the District Forest Officer along with his junior officers and subordinates as per instruction from the Conservator.

Valuable Rosewood logs (swan export size) were seized within the premises of the estate which were smuggled into the premises from the adjoining reserve forest. The District Forest Officer had a long private talk with the owner and after that much to the surprise of every one present there he has ordered an immediate, on the spot release of all the seizure, saying that he has fined the party Rs. 2,500. The Rule clearly states that in case of royalty trees when such an offence is detected the penalty imposed is $1\frac{1}{2}$ to 2 times the market value of the timber and fine. The market value of one cubic foot of rosewood is Rs. 1,000. What was the quantity of Rosewood seized there? Was it only one cubic feet? Did the District Forest Officer make any attempt to trace the source of these logs? Did he inspect the surrounding Reserve forest areas? Why was such a light penalty imposed? What made him to place orders for immediate on the spot release of all the seizures?

Near Mylar rubber plantation about 150 acres has been encroached and is under Tapioca cultivation. This was brought to the notice of the District Forest Officer by the A.C.F. himself. I would like to point out that if this area is leased out it will fetch at least Rs. 1500 to Rs. 2,000 per hectare which is the rate prevailing in this area. In spite of the report by the A.C.F., the District Forest Officer has not done anything in the matter. Why?

In Government plantation, new coupes are leased out only for the first two years for tapioca cultivation. Under no circumstances has the District Forest Officer powers to extend this period. But

1974 மார்ச் 30]

[Dr. M. Moses]

in Paraliar, Kodayar and Petchiparai, the District Forest Officer has given for the third year. In the interest of the Plantation the Conservator during his field inspection has given specific orders not to lease out these areas for the third year. The A. C. F. has reported this matter to the District Forest Officer. In spite of it he has not taken any action. Why has he openly defied the orders of his superior?

About three months ago, the A.C.F. has reported the omission of the forest area lying between Mylar coupe No. 79 and the Kane settlement and has stated that unless this area is also included in coupe No. 79 it will be encroached. Agreeing with the A.C.F. the District Forest Officer has charge-sheeted the range officer for not including this area.

Later we find that this area was wantonly left out of coupe No. 79 by the District Forest Officer and the area is already encroached upon and is under tapioca cultivation. An immediate inspection of this area by a competent authority other than the forest official will substantiate the fact.

In the name of Kane areas, a lot of Government forest is encroached upon by other individuals and is under tapioca cultivation now. Each kane family is allotted two acres per year and in Kulasekaram range the total area will not exceed about 100 acres. If the Government be pleased to order the survey department to survey the area under tapioca cultivation in the name of Kane land, we will be staggered to know that several hundreds of acres are being encroached in the name of Kanes by others.

This again the A.C.F. has reported to the District Forest Officer. But he has not taken any action. Why? It is said that for every lorry load of tapioca that is removed Rs. 300 to Rs. 400 is paid to the forest officers. The annual income of the officers from this illicit gratis in Kulasekaram range alone runs to several thousands and is being shared by the top officers of the District.

One Sherif who was working as a lorry driver for the past seven years drawing a salary of Rs. 180 was ousted out for want of vacancy when his lorry was sent to the workshop for repairs. He is on

[Dr. M. Moses]

[1974 மார்ச் 30]

approved probationer and instead of ousting him he must have been posted in the peon's vacancy that was existing at that time. Later the District Forest Office has appointed a junior Jeep driver as the lorry driver and has appointed Sheriff as a Jeep Driver at a lower salary of Rs. 150 which is highly irregular and against the rules.

Coupes in Nangunery range were auctioned on 24th January 1974 without computing proper survey maps. The survey Department in the D.F.O. Office have objected to the maps stating that there were gross mistakes and a resurvey has to be done. The D.F.O. ignoring all these have conducted the auction. When the matter was brought to the notice of the higher authorities by me on 14th February 1974 the Conservator inspected the files. But the D.F.O. manipulated the file in a such way that the Note File was not shown to him. If the entire file is called for immediately and inspected, it will substantiate these facts.

The D.F.O. is a highly paid Gazetted officer, is given conveyance and other amenities and is empowered with enough powers to control and supervise the work of his Junior officers. He is supposed to do depot inspection at least twice a year. But when the above facts were brought to the notice of the Government, only two Junior officers and lower staff have been placed under suspension, while the Chief culprit, the D.F.O. continues to be in that place. The presence of this officer in power in this area will definitely hamper an impartial enquiry since he will use the position and power to safeguard him and others in whom he is interested and will tamper with all the files.

In view of the above facts, I demand the Hon'ble Minister to transfer the erring officer immediately before he could manipulate the record and tamper the files and to order an immediate enquiry by a competent officer from any department other than the forest department and if any one of my allegations is proved to be wrong by him I am prepared to resign from the Assembly.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தக் காட்டுவளத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்தத் துறை மிகமிக இன்றியமையாத துறை என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. இத் துறை பல தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்களைத் தருவதுடன் மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கும் சுற்றுப்புறக் காற்றுக் கெடாமல் இருக்கவும், இந்தத் துறை மிகவும் உதவி வருகிறது.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். தேவராசன்]

(திரு குழ. செல்லையா தலைமை)

ஆனால் தமிழகத்தில் காடுகள் இருக்க வேண்டிய அளவில் இல்லை என்ற குறைபாட்டை பலமுறை நான் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்தி உள்ளேன். அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள கணக்குப்படியே காடுகள் 33 சத விகிதம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இருப்பதோ 16 சத விகிதம்தான். இதை எப்படி அதிகரிப்பது என்று சிந்திக்கிற நேரத்தில் அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல், காட்டு வளத்தை அறிந்துகொள்ளாமல், இருக்கிற காட்டு நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஏற்படக்கூடிய பெரிய பயங்கரமான விளைவுகளை எதிர்காலத்தில் எந்த அளவிற்கு இந்த நாடு பாதிக்கப்படும் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை.

நல்ல வேளையாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் கூடிய அந்த மாநில உயர்மட்டக் குழு காட்டு நிலங்களை வழங்குவதில்லை, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அந்த நிலங்களை வழங்குவதில்லை என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேகிறேன்.

முக்கியமாக நீலகிரி மாவட்டந்தான் இந்தத் துறையில் மிகவும் சிறந்து விளங்குகிறது. பல அணைக் கட்டுகள் நிரம்பிய இடமாக அது திகழ்கிறது. அதைத் தமிழ் நாட்டுக்கே மின் ஒளி வாரி வழங்கும் மாவட்டம் என்றால், அது மிகையாகாது.

நான் பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அங்கும் கூட இந்தக் காட்டு மரங்களை வரன்முறையற்ற முறையில் வெட்டித் தள்ளுகிறார்கள். இயற்கை மரங்களை வெட்டி வெட்டி அங்கு கற்பூர மரங்களையும் நிலார் மரங்களையும் போடுகிறார்கள். அந்த மரங்களினால் எந்தவிதப் பயனும் கிடையாது.

சவுத் இந்தியன் விஸ்கோஸ், டான் இந்தியா இவற்றிற்கு அந்தக் கட்டைகளைத் தருகிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் இன்று வரண்டு கிடக்கின்றன என்றால், சரியானபடி மழை பெய்யவில்லை என்றால், இப்படி மரங்களை அடிக்கடி வெட்டுவதுதான்.

இயற்கையான மரங்கள் அந்தக் காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் இருந்தன. அந்த மரங்களை எல்லாம் வெட்டுவதைப் பார்த்தால் நம் நெஞ்சம் எல்லாம் குமுறுகின்றன.

[திரு. எம். தேவராசன்]

[1974 மார்ச் 30]

அதுவும் இந்த சவுத் இந்தியன் விஸ்கோஸ்க்கு மிகக் குறைந்த விலையில் கட்டைகள் சப்ளை செய்கிறார்கள். அப்படிச் குறைந்த விலையில் ஏன் கொடுக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. என்ன ஒப்பந்தம்? இந்த ஒப்பந்தத்தை யார் செய்தது? அவ்வளவு பெரிய அளவில் லாபம் வரும் அந்தக் கம்பெனிக்கு ஏன் இவ்வளவு குறைந்த விலையில் மரங்களை சப்ளை செய்ய வேண்டும்? அதற்கான காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

பிர்லா அங்கு இந்த மாதிரி மரங்களைப் போட்டு கேரளாவில் ஒரு தொழிற்சாலை வைத்து அதற்கு வேண்டிய மரங்களை எல்லாம் இங்கிருந்து கொண்டு செல்கிறார்கள். எதற்காக அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, வன விலங்குகளின் உய்விடம். நம் நாட்டில் ஆறு வன விலங்குகள் உய்விடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் முதமலைதான் தலை சிறந்து விளங்குகிறது. உதகை நகரிலிருந்து முப்பது நாற்பது மைல் தூரத்தில் சாலை ஓரத்தில் இந்த மாதிரி அமைந்துள்ள இடம் இந்தியாவிலேயே வேறு எங்கும் கிடையாது. வசதியாக அங்கு சென்று வர நல்ல வாய்ப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

யானைகள், காட்டெருமைகள், மலைப்பாம்புகள், மான்கள், புலிகள் போன்ற பலவகை வன விலங்குகள் அங்கு நிறைந்து காணப்படுகின்றன. ஆனால் என்ன காரணத்திலோ அங்கு புலிகள், மிகவும் குறைந்து இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று நாம் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். வன விலங்குகள் உய்விடத்தைச் சுற்றிக் கிராமங்களே இருக்கக் கூடாது. குறைந்தது ஒரு ஆறு மைல் சுற்றளவில் எங்கும் கிராமமே இருக்கக் கூடாது. அந்தக் கிராமங்களிலுள்ள ஆடு மாடுகளைப் புலிகள் கொன்றுவிடுவதன் காரணத்தால் புலிகளுக்கு விஷம் வைத்துக் கொன்று விடுகிறார்கள்.

அதன் காரணமாக புலிகள் எல்லாம் இன்று அற்றுப்போய்விட்டன. எனவே, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாவது வன விலங்குகளின் இருப்பிடங்களைச் சுற்றி 6 மைல் சுற்றளவில் கிராமங்களே இருக்கக் கூடாது என்று செய்யவேண்டும்.

அந்தப் பகுதிகளில் ஆடுமாடுகளை அதிகமாக வளர்த்து வருகிறார்கள். காட்டு விலங்குகளுக்குள்ள புல் பூண்டுகளை இந்த மாடுகள் தின்று தீர்த்து விடுகிறது. எனவே, இந்த விலங்குகளுக்கு புல் கிடையாது. தண்ணீர் கிடையாது என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் சற்று கவனம் செலுத்தி கண்காணிக்க வேண்டும்.

டைகர் ப்ராஜக்ட் என்ற ஒரு புதுத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஒரு 12 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் எப்படி முதமலை விடுபட்டது என்று தெரியவில்லை. பந்திப்பூர் அந்தத் திட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் முதமலை என்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எம். தேவராஜன்]

அதில் சேரவில்லை என்று தெரியவில்லை. இரண்டும் கண்டிக்குவன் ஆக இருக்கிறது. ஆகவே, முதுமலையையும் இந்த டைகர் ப்ராஜக்டில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

முதுமலை, பந்திப்பூர், வயநாடு இந்த மூன்றையும் சேர்த்து ஒரு நாஷனல் பार्க் ஏற்படுத்துவது என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் வெகு விரைவாகச் செயல்படுத்த நமது அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நல்லவேளையாக மோயாறு திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த மோயாறு திட்டம் வந்தால் அங்குள்ள அத்தனை நிலங்களும் நீரில் அமிழ்ந்து போகும் என்றும், முதுமலை வனவிலங்கு உய்விடமும் அழிந்து போகும் என்றும் சொன்னேன். நம் தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள்கூட இதைப்பற்றி நம் அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அந்தத் திட்டம், கைவிடப்பட்டது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நமது அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

இங்கே முக்கியமாக இலங்கை அகதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. மறுவாழ்விற்காகத் தமிழகத்திற்கு ஓடிவந்தள்ள அந்த அகதிகள் அங்கே குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். 456 குடும்பங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. மனிதா பிமானம் அற்ற அதிகாரிகள் அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ; அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் “பராசக்தி” படத்தில் எழுதிய வசனம் தான் என் நினைவுக்கு வருகிறது. “அகதிகளாக வந்தோம். இங்கே ஆண்டுகளாகிவிட்டோம்” என்ற நிலையில்தான் அவர்கள் குடும்பம் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் 7, 8 பேர் வேலை செய்வதற்குத் திறன் படைத்தவர்களாக இருந்தும் ஒருவருக்குத் தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் வாரத்தில் பல நாட்கள் பட்டினி திட்டுக் வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே இதைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

தமிழ் அபிமானமுள்ள, இனப்பற்றுள்ள அதிகாரிகளைப் போட்டால் தான் அவர்களைச் சரிவர கவனிக்க முடியும். ஏதோ தாங்கள் அகதி களுக்குச் செய்கிறோம் என்பதற்காக அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துவது மிக மிக மோசமான செயல். இதை நான் எத்தனையோ முறை நேரில் கண்டுகூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் நம்முடைய அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோதுகூட அந்த மக்கள் அவர் களிடத்தில் சொன்னார்கள். ஆனால், நிலைமை சீர்திருந்துவதாக இல்லை. இந்த விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல கவனம் செலுத்தி, அங்கே பிராஜெக்டில் உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் நல்ல தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர களாக, இனப்பற்றுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

[1974 மார்ச் 30]

DR H. V. HANDE : Hon. Chairman, I rise in support of the cut motions given on behalf of our party and I would like to offer a few remarks in connection with the demands that are before the House.

Firstly, I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that in the last three or four years, though there has been a fairly good amount of increase in the foreign exchange earned by the Cinchona Department, a great deal could have been done had it not been for the failure on the part of the Government to do much more than what they have done.

The fact that they have earned a little amount of foreign exchange was purely accidental. Many hon. Members may not know the truth behind. This was because of the Indonesian War and War that was going on in South East Asia.

In those areas, malarial parasites were discovered to be not sensitive to paludrin; and later on it was found that they were sensitive to quinine and this information was taken possession of by our Government sufficiently a long time back and the Cinchona Department which was sleeping quietly was brought back to life and revived their activities.

Then quinine was produced by the Department. It was producing quinine before, but was sleeping in the middle temporarily and then again started producing quinine.

It was found that the South East Asian countries required large quantities of quinine, as it was found that malarial parasites were sensitive to quinine. After the revival, we have had substantial profits in that department. My submission is that if this had been planned properly and if effective steps had been taken by the Government, if the department had been goaded to further heights, both quantitatively and qualitatively, then it would have been possible for the Government to have earned at least two or three crores more of foreign exchange and that unfortunately has not taken place.

Government had not properly appreciated this milching cow, KAMA DHENU which was at their disposal.

I would suggest to Government to buck up and see that the department is properly enthused and the department helped both financially and departmentally so that more work is extracted, more quinine is extracted and more quinine is exported.

1974 மார்ச் 30]

[Dr. H. V. Hande]

I bring this to the attention of the House and place it before the Government. If this is properly done, the entire district of the Nilgiris would become a veritable gold mine and it can itself look after the needs of its poor Harijans, the poor Scheduled Castes and poor Depressed Class persons and the backward community. That is why I place this for the consideration of the Government.

Then, with regard to the Forest Department, I am sorry to say that all is not well with that department.

I have given some very frightening cut motions about the manner in which cashewnuts are being taken away without the knowledge of the officials in the district of Tiruchirappalli. What answers the Hon. Minister has with him, I do not know. That is why purposely I gave notice of my cut motions sufficiently in advance so that the Hon. Minister may not be caught napping, but may come with information and not say 'I have no information' which is likely to be said. It was only to help the Hon. Minister to come with answers I had given advance notice of my cut motions so that he may give information during his reply or place it on the table of the House.

The entire episode of the cashewnut, collecting, disposing and all other mal-practices that are going on should be informed to the House by the Government. This has to be viewed in the context of the working of the Forest Department.

It will be seen that the entire Forest Department has to be toned up and a lot of things has to be improved in that department. The Forest Department is given a step-motherly treatment. That is one of the reasons why I have chosen specifically to speak on this Demand as I want to impress upon the Government that the Forest Department is a very very important department and it should be properly looked after.

There was a Second Pay Commission and it gave its recommendations. These were accepted by the Government in its G.O. No. 222, Finance Department, dated 8th February 1971. They have accepted the entire recommendations of the Pay Commission in respect of the Forest Department in toto, but they have not been properly put into practice. Nobody knows. As far as the Government is concerned, they may say what they have done.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 மார்ச் 30]

But so far as I am concerned, I learn that 90 per cent of the recommendations of the Pay Commission's recommendations have not at all been properly implemented.

One of the recommendations was that the Watchers be made permanent and they be brought under pensionable service conditions; that they be made eligible for all benefits like fixed travelling allowance, washing allowance, etc. That has not been done. This has to be properly viewed.

At the top of the department, at the pinnacle we have the Chief Conservator of Forests. Then to help him we have 70 District Forest Officers; to help these District Forest Officers, we have 360 Forest Rangers; to help these Forest Rangers, we have 900 Foresters, to help these Foresters we have 1,200 Forest Guards; to help these Forest Guards, we have 1,200 Forest Watchers. This is the entire set-up of the department.

From top to bottom, if we see, the base has been neglected. Who is responsible for this? The Forest Watchers who are at the base of the set-up, pyramid, most of them have crossed the age limit of 35 years and are for long eligible for promotion. Though they have made representations to the Government,—I think the hon. Member Thoppur Thiruvankadam also made suggestions at the last Budget Meeting, he made some very valid points—nothing has been done.

I am saying this only to strengthen my argument and so that the Hon. Minister might look at it in an objective spirit. Nothing has been done so far. The reasons for not implementing the recommendations in respect of pay, F.T.A., etc., are not known.

Then with regard to direct recruitment. Sixty per cent of the departmental people are eligible for promotion and they are waiting for their chances. But every year, direct recruitment is resorted to through the Tamil Nadu Public Service Commission. This obstructs the promotion of the cadres. This has created in the rank and file of the staff terrible demoralisation.

If we demoralise the workers and staff at the base, any amount of help to those at the pinnacle will not help. No Government, no Ministers can carry on without taking into confidence their staff. Without taking the N.G.Os. into confidence, the officers alone cannot do much. Proper justice should be done to the staff. That has not been done here.

1974 மார்ச் 30]

[Dr. H. V. Hande]

There are a number of things, but I would not take much of the time of the House. Suffice it for me to say that there is a large-scale discontentment among the rank and file of the departmental people and the Hon. Minister should do something with regard to these things.

For the last 2 or 3 years, a lot of malpractices are going on in Forest Department. Each person has to be paid a sum of Rs. 100 as T. A. according to the recent order. Originally, the T. A. was less than Rs. 25. Now the T.A. amount has been increased. மு.ப. 11-00

The employees in the lowest cadre are not getting that extra amount. This is the complaint which I have received from them; but at the same time, if you examine few receipts, you will know that nearly Rs. 1,300 has been drawn. This amount has not gone to the actual persons who are picking the cashewnuts, though the Government have passed orders. If this was not properly looked into the workers may go on a warfare. Therefore, I want to bring this to the attention of the Hon. Minister to enable him to take immediate action.

In Jayankondan, 1,70,000 kilograms of cashewnuts was collected. For each kilo, 18 paise has to be paid. But what happened was this. They have not received 18 paise, but they have received only 10 paise for each kilo, and 8 paise has not been given to the workers but they have been taken by the intermediaries. That is why I have given a cut motion on this point.

(Mr. Chairman sounded the gong) I am the only member speaking from Anna D.M.K. Being the Whip of the party, the Chairman knows it, four Cut Motions 1228, 1229, 1230 and 1231 have been given notice of by me and they all specifically relate to this subject. This has to be properly looked into. The amount involved in this is Rs. 4,800 and the same has not reached the actual workers.

Then again, I would like the Hon. Minister to examine certain documents in this connection. There is a register for 'H. Forms'. That has to be examined by him. There is also another register with regard to 'C Forms' and that also has to be examined by the Hon. Minister. There are also Officers' Report Books. These are the documents which have to be examined by the Hon. Minister to know the malpractices existing there.

Another important thing is this. The files in the Forest Department do not move at all. Under the benign Leadership of our Hon.

[Dr. H. V. Hande]

[1974 மார்ச் 30]

Minister, most of them remain at his table. They do not move at all for years together. What is the reason for this inefficiency?

When I say 'inefficiency', the Hon. Minister will get angry with me. The other day, the Hon. Minister and Members know that when I quoted something with regard to Minister for Food, he immediately got angry with me. I do not want to rouse the feelings of the Hon. Minister for Electricity. He is very sensitive. Let him not take it in that sense. Some of them are super sensitive.

Most of the files are piling at his table and they have not seen the light of the day. For instance, I can quote particular instance, with regard to a file relating to appointment of 16 Forest Rangers. In October 1972, the Public Service Commission has given the green signal for the finalisation of the list of 16 Forest Rangers. That file was brought to the notice of the Hon. Minister for Electricity and is pending on his table.

After the Service Commission has given its green signal, the Hon. Minister has only to pass orders. All these sixteen posts were kept vacant till the Dindigul Election. I am placing it for the consideration of the Hon. Minister. I understand that there was some connection with Dindigul Election.

I have received a complaint that money was demanded from 16 members for election purposes. The complaint is that money was demanded for election purposes as Election Funds from these persons. I would like to level this charge against the Hon. Minister. If I level this charge, then it would unnecessarily rouse bitterness. I am prepared to supply further information to the Hon. Minister. Is it a fact or is it not a fact is the matter to be replied by the Hon. Minister. I am leaving at that.

The appointment of 16 Forest Rangers have been held up due to the Dindigul Election campaign. Why was it held up for such a long time? For this the Hon. Minister must give a proper explanation.

With regard to cashewnut dealings, one particular Officer was involved.

MR. CHAIRMAN (THIRU KUZHA CHELLIAH): Please wind up your speech.

DR. H. V. HANDE: The Chairman is very strict with regard to me. I am very happy about it.

Now this particular officer is being protected by the Government. The Officer was involved in a serious sandalwood offence and the Ulundurpet Court has clearly mentioned that this Officer was at fault. He was involved in that case and some adverse strictures were passed against that officer by the Court at Ulundurpet. Such an Officer has been placed in a pivotal point. Looking at all these things, it would clearly substantiate my statement that the Chief Conservator of Forests and the Hon. Minister have failed to look into such matters. Why this has happened is my question.

Finally, I would like to refer to what Mr. Moses has brought to the notice of the Hon. Minister. What Mr. Moses has said is a serious allegation. I was really shocked. That is a serious allegation. He has also quoted certain orders which pertain to that serious allegation. I do not know how the Government can be complacent about it. The lower and Junior Officers have pointed out certain defects but they have been ignored by the Officers above them. This only shows how the Forest Department is functioning.

It was for this reason, I have given a specific cut motion with regard to afforestation of forests. The afforestation of forests have been held up for a long time.

The Forest Department is completely demoralised. The Officers are terribly afraid of bringing them to the notice of the Government because they will be taken to task.

Mr. Moses has brought to the notice of the Government the thinning of forests and disappearance of 1,000 logs of Wood in Kanyakumari district. All these things only substantiate our allegation.

All is not well in the Forest Department. The Hon. Minister is not controlling the Department in a proper way, in an effective way and in an efficient manner. He is not exercising his control over the Department for political reasons. All these allegations must be answered by the Hon. Minister properly without telling ...

வழக்கம்போல டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஏதோ சில குற்றச்சாட்டுகளைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி விடாமல், “அவருடைய குற்றச்சாட்டு ஒன்று, அதற்கு இது என்னுடைய பதில்” என்ற அளவில் விரிவான பதில் ஒவ்வொன்றுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதினைந்து நிமிஷம் ஜாஸ்தியாக எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, அவைத் தலைவர் அதை அனுமதிப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லா வற்றிற்கும் விரிவான பதிலை நான் மந்திரி அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சின்கோனா மான்யக் கோரிக்கையின் மீது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதாவது, மலேரியா நோய்க்கு இன்னும் என்ன தான் புது மருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் குயினைன் மருந்து போல சிறந்த மருந்து கிடையாது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், வால்பாணியில் இருக்கிற இந்த சின்கோனா பாக்டரியை விரிவுபடுத்தி, அதாவது இன்னும் பெரிய அளவில் குவினைன் தயாரிக்கின்ற தொழிலை நாம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அது நம் நாட்டிலிருக்கிற மருந்தகங்களுக்கு உபயோகப்படுவது மாத்திரமல்லாமல் ஏராளமான அன்னியச் செலாவணியை சம்பாதித்துத் தருகின்ற ஒரு பொருளாகவும் இருக்கிறது. அன்னிய நாடுகளில், குறிப்பாக மேற்கு ஜெர்மனி, சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் குவினைனுக்கு நிறைய கிராக்கி இருக்கிற காரணத்தினால் நிறைய அன்னியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிற குவினைன் பாக்டரியை விரிவுபடுத்தி இன்னும் பரவலான முறையிலே இந்த சின்கோனா மரங்களைப் பயிர் செய்து, அதிலிருந்து அந்த மருந்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால்கூட ஏற்றுமதி அளவு குறைந்திருக்கிறது. 1972-73-ம் ஆண்டில் ரூ. 61,97,000 ஆக இருந்த ஏற்றுமதி, 1973-74-ம் ஆண்டில் ரூ. 44 லட்சம் அளவுக்குத் தான் இருக்கும் என்ற அளவுக்குக் குறைந்து காணப்படுகிறது. நல்ல முறையிலே அந்நியச் செலாவணி தருகின்ற பொருள், மனிதனுடைய உடலிலே வருகின்ற வியாதிகளைப் போக்குகின்ற பொருள் உற்பத்தி ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறையாமல், அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டு வளத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு மனிதனுடைய நல்வாழ்வுக்கு காட்டினுடைய இன்றியமையாத தேவையை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். நாட்டிலே இருக்கின்ற தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் காடுகளிலிருந்துதான் கிடைக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது காட்டிலாகாவினுடைய புள்ளிவிபரத்தின் படி நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலப்பரப்பில் 1/3 பாகம் அதாவது 33 சதவிகிதம் காட்டுப் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 16 சத விதிகம் தான் காடு இருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட ஆர்வத்தின் காரணமாக தங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு வீட்டுமனை கொடுப்பதற்கு, விவசாயக் காரியங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு காட்டு நிலத்தை எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கூட அப்படிச் சொல்லியிருப்பேன். இருந்தாலும் நாட்டின் மொத்த நிலனைக் கருத்திற்கொண்டு அப்பேர்ப்பட்ட முயற்சிகளைச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடு இருப்பதினால் சமுதாயத்திற்கு நிரம்ப நன்மை இருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கின்ற காடுகளை பாதுகாப்பதோடு மேலும் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலே மேலும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கான வழி வகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகரங்களில் இருக்கின்ற “ஏர் பொல்லூஷன்” பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதைக் கூட மரங்களை அதிகமாக வளர்த்தால் தடுக்கலாம். அதை உணர்ந்துதான் டில்லி பெருநகரின் மையத்தில் “சிட்டி பாரஸ்ட்” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரிலும் அப்படிப்பட்ட சிட்டி பாரஸ்ட் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வனத்துறை பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் அதற்கு ஏற்ற இட வசதி இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையால், சென்னை புறநகர்ப் பகுதிகளில் “சிட்டி பாரஸ்ட்”களை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால் காற்றின் தூய்மையைப் பாதுகாக்க முடியும்.

அதைப்போலவே மதுரை, திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் நகரத்தின் மையத்தில் சிட்டி பாரஸ்டுகளை உருவாக்க முடியாவிட்டால் புறநகர் பகுதிகளிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வனத்துறை தான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களிடம்தான் காடு வளர்ப்பு பற்றிய துட்பமான தகவல்களை அறிந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும்; அதற்கு ஆவன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் காடுகளிலிருந்து கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக பேப்பர் மில்லுக்கு வேண்டிய மூங்கில் மரங்களும் மற்ற மரங்களும் கிடைக்கின்றன. தோல் பதனிடுவதற்கான பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு நாட்டிலே எரிபொருள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விறகு பஞ்சம் அதிகமாகி இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் கூட விறகு விலை அதிகமாகி விட்டது. ஒரு மணுவுக்கு 2 ரூபாய், 2½ ரூபாய் ஆகிறது. அதனால் காடுகளில் விறகுக்கு பயன்படுகின்ற மரங்களை அதிலும் குறுகிய கால மரங்களை அதிகமாக வளர்த்து, எரிபொருள் பற்றாக்குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் வீடு கட்டுவதற்குப் பயன்படுகின்ற தேக்கு மரம், வைர மரம் போன்றவைகளைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக இந்த அரசுக்கு

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1974 மார்ச் 30]

நான் ஒரு ஆலோசனையை சொல்ல விரும்புகிறேன். பாரஸ்டு டிபார்ட்மென்ட் விலை உயர்ந்த மரங்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விற்காமல், வீடு கட்டுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவைகளை சீராக அறுத்து, ஆங்காங்கே இருக்கின்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்க்வார்டர்ஸில் “ரீட்டேல் ஷாப்பு”கள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்தால் மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும், வனத் துறைக்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலும் சரி, நகரப்புறங்களிலும் சரி யார் வீடு கட்டினாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய, கதவு, ஜன்னல்களை வனத்துறையே கிடைக்கின்ற மரங்களைக் கொண்டு செய்து கொடுக்கலாம். இப்போது தனிப்பட்டவர்கள் 100 ரூபாய்க்கு ஒரு தேக்கு மரத்தை வாங்கி, அதை அறுத்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை விடுகிறார்கள். 9, 10 மடங்கு கூட்டி விற்கிறார்கள். இந்தத் துறையின் மூலமே விற்பனை, விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு சேஷசாயி பேப்பர் மில்லுக்கு மூங்கில் மரங்களை மிகக் குறைந்த விலைக்கு 51,000 டன் வழங்க 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஒப்பந்தம் ஏதாவது செய்திருந்தால், அந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, மூங்கில்களை எலத்தில் விட்டுவிட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் எலம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அப்படிச் செய்தால் அரசாங்கத்திற்குப் பெருமளவில் லாபம் கிடைக்கும்.

இப்போது பொதுமக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக கிராமங்களில் குடியிருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கூட மூங்கில் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிடைத்தாலும் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கூரை போடுவதற்குக்கூட கிடைப்பதில்லை. இப்படி இருக்கும் போது பேப்பர் மில்லுக்கு ஏன் மிகக் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க வேண்டும்? அப்படி கொடுப்பதைவிட சேஷசாயி பேப்பர் மில்லை தேசிய மயமாக்கி விடலாம். தேசியமயமாக்கி, காசித் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் நாட்டு மக்கள் வரவேற்பார்கள். காசித் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அந்த மில்லை தேசியமயமாக்கினால் மக்களின் தேவைக்கு ஏற்றபடி காசித் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்; தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் சிறுமுகியில் உள்ள விஸ்கோஸ் ரெயான் தொழிற்சாலைக்கு ஏராளமான அளவில் கற்பூர மரங்களை சப்ளை செய்கிறோம். ஆனால் இந்த காடுகளிலிருந்து கேரளத்திலே இருக்கின்ற பிரிஸ்ட்லிக்குச் சொந்தமான ரெயான் தொழிற்சாலைக்கு ஏராளமான மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இங்கே அவர்களுக்குச் சொந்தமான காடுகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் காடுகளிலிருந்து தான் மரங்களை வெட்டிச் செல்கிறார்களா அல்லது பக்கத்திலுள்ள நமக்குச் சொந்தமான காடுகளிலிருந்து வெட்டிச் செல்கிறார்களா என்பதை காட்டிலாகா கண்காணிக்க வேண்டும்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

அடுத்தபடியாக, ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் சத்தியமங்கலம் பகுதியில் சந்தனத் தைலம் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்கப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு உறுப்பினர்கள் அந்த தொழிற்சாலையை தங்கள் தங்கள் தொகுதிக்குக் கொண்டுபோக முயற்சி செய்வார்கள். அப்படி முயற்சி செய்தாலும் சத்தியமங்கலம் பகுதியில் தான் அந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சந்தன மரங்கள் இன்றைக்கு 80 சதவிகிதம் நாங்கள்தான் கொடுக்கிறோம் ஜவ்வாது மலையிலிருந்து. 80 சதவிகிதம் சந்தன மரத்தை அவர்கள் கொடுத்தால் அங்கே ஏற்படுத்துவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. எங்களுடைய காடுகளிலிருந்து சந்தன மரங்களை வேறு எங்கும் கொண்டுசெல்லக் கூடாது என்பது எங்கள் கருத்து.

*திரு. கு. அ. பொம்மன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கூறுவதைப்போல எந்தெந்த இடங்களில் அதிகமாக சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றனவோ, அதிகம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கே சந்தனத் தைலத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆனால், சத்தியமங்கலத்தில் கொள்கை அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்வது வருந்தத்தக்கது. பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு நீலகிரியில் வைப்பது நியாயமல்லவா?

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : கோவை மாவட்டத்தில் கோபி, பவானி போன்ற வட்டங்கள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகள். அங்கே உள்ள மக்கள் பெரிதும் விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள். சத்தியமங்கலம் தொழில்துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அங்கே வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். 6 மாதம் தான் விவசாய வேலை இருக்கும். மீதமுள்ள 6 மாதம் அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைப்பது. இதுபோன்ற பாக்டரி அங்கே இருந்தால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் போக மீதமுள்ளவர்களுக்கு அதில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதனால்தான் அங்கே வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறு எந்தவிதமான தப்பு அபிப்பிராயமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நீலகிரி மலை, ஆனமலை போன்ற இடங்களில் தொடர்ந்து மரங்களை நட்பு, காடுகளை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையில் வேலை செய்கின்ற கடைநிலை ஊழியர்களது சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால் நல்லது. காடுகளில் அவர்கள் எல்லாம் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளம் அலவன்சைச் கூட்ட வேண்டும். இன்னும் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

[1974 மார்ச் 30]

அடுத்து, இலங்கையிலிருந்து வந்திருக்கிற அகதிகள் 500 பேர்களுக்கு தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், கன்னியாகுமரி ரப்பர் தோட்டங்களிலும் வேலை அளிக்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் எதிர் காலத்தில் வரக்கூடியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க—ரப்பர் பிளான்டேஷனையும், தேயிலை பிளான்டேஷனையும் விரிவு படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இலங்கையில் இருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அமைக்க கூடலூர் பகுதியில் காட்டுப்பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துத் தர யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வன விலங்குகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். முதலில் போன்ற இடங்களில் உள்ள வனவிலங்குகளை—சாதாரண ஏழை எளிய மக்களும் சென்று பார்த்து வர ரோடு வசதிகள்—வாகன வசதிகள்—அவர்கள் அங்கே தங்குவதற்கான விநிதி வசதிகள் ஆகிய யாவும் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வண்டலூரில் ஸலேலாஜிகல் பார்க் ஏற்படுத்த இருப்பதை வரவேற்கிறேன். சென்னை சென்டிர்லுக்கு அருகில் உள்ள ஸலேவில் கூட—ரெயில் புகையினால் மிருகங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன—இதைத் தவிர்க்க அந்த முயற்சியைத் தீவிரப்படுத்தி இதை அந்த இடத்திற்கே கொண்டுபோக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்க சட்டத்தை ஒட்டி நமது அரசும் 1974-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் மிருகங்களைச் சுடக்கூடாது—மிருகங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்கிற சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றியிருப்பதை வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

நம் மாநிலத்தில் உள்ள மொத்தப் பரப்பில் 16 சத விகிதம்தான் காடுகள் உள்ளன என்பதை அவரது உரையில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாம் எப்படி இந்த 16 சத விகிதத்தை அபிவிருத்தி செய்வது என்பதைப்பற்றியும் நமது வன இலாக்காவில் இருக்கின்றவர்கள் தீவிரமாகச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது ரெவின்யூ இலாக்காவில் உள்ள நிலங்கள் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் சாகுபடிக்கு லாயக்கற்ற புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் காட்டு இலாக்காவினிடத்தில் கொடுத்துவிடலாம்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

அதுபோலவே, சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் காட்டு இலாக்கா வினிடம் இருக்கின்றன. அவற்றை அவர்கள் விவசாய இலாக்காவிடத்தில் கொடுத்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கிவ் அண்டு டேக் (give and take) பாலிசிப்படி—இப்படி சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத நிலங்களைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்கிற முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காட்டு இலாக்கா இதுவரை இருந்ததுபோல இல்லாமல் இன்னும் துரிதமாகச் செயல்பட ஆவன செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் அமைக்கப்படுவதை வரவேற்கிறேன். தொழில் துறைகளுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை இந்த இலாக்காதான் அளிக்கிறது. குறிப்பாக காகிதம், அட்டை, ரயான், தோல் பதனிடும் பொருள்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் ஆகியவற்றை காட்டு இலாக்கா அளிக்கிறது. மேலும் வனத்துறையில் இருந்துதான் தழை உரங்கள் அதிகமாக அளிக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களில் பாசனக் கால்வாய்களில் மரங்களை உற்பத்தி செய்து அந்தப் பகுதியில் அவை நல்லமுறையில் பயன்படச் செய்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் காட்டு இலாக்கா மூலமாக விவசாயப் பண்ணைகளை அமைத்து—தேக்கு, புளி, மா, பலா போன்ற கனி தரும் மரங்களையும், விறகு மரங்களையும் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய செடிகளைக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும்.

அதேபோல இன்றையதினம் சாலை ஓரங்களில் பொதுப்பணித் துறையினர் மரங்களை நடுகிறார்கள். இந்தக் காரியத்தை வன இலாக்காவிடமே ஒப்படைத்து விடலாம். அதுபோல வன இலாக்காவினர் தங்கள் துறைக் கான கட்டிடங்களை அவர்களே கட்டிக்கொள்கிறார்கள்—அப்படியின்றி இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டும் பொறுப்பை பொதுப்பணித் துறையினரிடமே விட்டுவிடவேண்டும்.

இன்னும் காட்டு இலாக்காவில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு தினக்கூலி 2 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. பொதுப்பணித்துறையில் பணியாற்றுகிற தினக்கூலிகளுக்கு 4 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபோலவே வனத் துறையில் பணியாற்றுகிற தினக்கூலிகளுக்கும் 4 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்னும் வனத்துறையில் நடைபெறுகிற திருட்டுகளைத் தடுக்க ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்கு ஜீப்புகள் வேண்டும். இன்றைக்கு வாகன வசதி கிடையாது. 91 டெரிடோரியல் ரேஞ்ஜுகள் இருக்கின்றன. ஆக இங் குள்ளவர்கள் திறமையாகப் பணியாற்ற ஜீப்புகள் வழங்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1974 மார்ச் 30]

நான் பலமுறை இந்த வனத்துறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். இன்றையதினம் 2-வது ஊதியக் கமிஷனின் பரிந்துரைகள் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். வனத்துறை அதிகாரிகளும் போலீஸ்துறை அதிகாரிகளைப்போலவே பணியாற்றுகிறார்கள். போலீஸ்துறை காவலர்களுடைய நிலைமையை ஆராய்ந்தறிய கமிஷன் போட்டது போலவே இவர்களுக்கும் ஒரு கமிஷன் போட்டு—இவர்களது சம்பளத்தை எல்லாம் உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வனத்துறையில் கிடைக்கிற சந்தன மரங்களில் மூன்றில் 2 பங்கு சந்தன மரங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கிடைக்கின்றன. இது அனைவருக்கும் தெரிந்தது. நூற்றில் 80 சத விசதம் வடாற்காடு மாவட்டத்தில்தான் கிடைக்கிறது. அது திருட்டுப்போகாமல் இருக்க சந்தன மரத் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்கிற வனத்துறை அதிகாரிகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைக்கு பரிசாக 25 ரூபாய் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதை உயர்த்தித்தர யோசிப்பதாக சென்ற ஆண்டே சொன்னார்கள். இதுவரை எந்த உத்தரவும் பிறப்பித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மெரிட் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துப் பயன் இல்லை. இதுபோன்ற சந்தன மரத் திருட்டுகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கு மெரிட் சர்ட்டிபிகேட்டோடு—பதவி உயர்வு, சம்பள உயர்வு—இன்னும் முதலமைச்சர் நிதியில் இருந்து மூவாயிரம் ரொக்கப் பரிசு என்கிற அளவில் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஹைபிரீட் யூகலிப்டஸ் மரங்களை தொழிற்சாலைக்கு டன் 22 ரூபாய் வீதம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அது வெளியில் 50 ரூபாய் விலை. அதன் விலையைக் கொஞ்சம் உயர்த்திப் பெறுவதற்கு காட்டு இலாக்கா முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இங்கே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட ஃபாரஸ்ட் ரிசர்வ் வாச்சர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். நண்பர் பழனியப்பன் கூட அதைப்பற்றி கூறினார்கள். அந்த கோரிக்கைகள் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குறைகளையெல்லாம் போக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஃபாரஸ்டு கார்டுகள் நேரடித் தேர்வுக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஃபாரஸ்டர் பதவிக்கு நேரடி தேர்வு செய்யும்போது கல்வித் தகுதி பி.யு.ஸி. என்று உயர்த்துதல் வேண்டும். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

அதைப்போலவே பாரஸ்டர்களுக்கும், பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்களுக்கும் இடையில் டெபுடி ரேஞ்சர் என்ற ஒரு பதவியை உருவாக்கலாம். இதைச் செய்தால் அது நிர்வாகத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்களை கெசட்டட் ஆபீசர்களாக அறிவிப்பதற்கு எந்த விதமான நிதிப் பிரச்சினையும் குறுக்கிடவில்லை. ஆகவே இதை அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது வனத்துறையை மேலும் முனைப்புடனும், வனப்புடனும் ஆக்க தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு வனத்துறை வருவாயைப் பெருக்கவும், வனத்துறையில் மேலும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கும் விதத்திலும் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்பட வேண்டுகிறேன்.

பாரஸ்ட் இலாகாவில் பாரஸ்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற இலாகாவை உருவாக்குவதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். பாரஸ்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனை உருவாக்கி அதன்மூலம் நல்ல தொழிற்சாலைகளையும், வேலை வாய்ப்பையும் உருவாக்குவதற்கு அந்த இலாகாவை அமைப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வேலூருக்கு அருகிலுள்ள அமிர்தி மலையில் பிராணியியல் பூங்கா ஒன்றை அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை அமைத்தால் சுற்றுலா செல்பவர்களுக்கு கவர்ச்சியாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஜவ்வாது மலையிலும் ஒரு பிராணி இயல் பூங்காவை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

வனத்துறையின் வருவாய் 1972-73-ல் 491 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1973-74-ல் அதாவது 515 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு வனத்துறை லாபகரமாக இயங்கி வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் சில ஆலோசனைகளை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் செடிப் பண்ணைகள் நிறுவி அதிலிருந்து கனி தரும் மரங்களையும், விறகுக்கான மரங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

நண்பர் பழனியப்பன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் (Forest Timber Depot) பாரஸ்ட் டிபோட் டிப்போக்களை நிறுவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1974 மார்ச் 30]

அதைப்போலவே மாவட்டந்தோறும் பாரஸ்ட் பர்னிச்சர் ஒர்க்ஸ், (Forest Furniture Works) வனத்துறை மரத் தொழிற்சாலை மாவட்ட அளவில் அல்லது மாநில அளவில் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையாக நிறுவுவதன் மூலம் காட்டிலாகா மரங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

சந்தன மரத்திலிருந்து பல்வேறு வாசனைப் பொருள்களைத் தயாரித்து அதன் மூலம் வனத் துறையின் லாபத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்தி அதிலே வாசனைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் அன்னியச் செலாவணி ஈட்டுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில தனியாரிடத்திலிருக்கிற காடுகளையெல்லாம் வன இலாகாவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போலவே சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத நிலங்களில் முந்திரி மரங்களை வைத்துப் பயிரிட வேண்டும்.

வனங்களில் வேட்டையாடுபவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். அப்படி தண்டித்தால்தான் வனத்துறைக்கும், வனவிலங்குகளுக்கும் தக்க பாதுகாப்பு இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காட்டு வளம் பெருகினால் நாட்டு வளம் பெருகும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு மேலும் காட்டிலாகாவை நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் தரும் ஒரு இலாகாவாக்க புத்துணர்ச்சியும், புது வேகமும் அளித்து உருவாக்க வேண்டும்.

மேலும், வனத் துறையில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கு பதவி உயர்வு (Promotion) பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி இந்த இலாகாவிலும் மற்றத் துறைகளில் உள்ளதைப் போல் விரைவில் பதவி உயர்வுகள் அளித்து வனத் துறையில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒடுகத்தூரிலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் (Primary Health Centre) கட்டுவதற்கு ஒரு இடத்தைக் காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்து உதவுவார்கள் என்று நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த வனத்துறை மானியத்தை வரவேற்று எடுத்து உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. செளடி எஸ். சந்திர பாரதி : தலைவரவர்களே, இந்த உவையின் முன்னிருக்கும் இந்த மானியங்கள் மீது, குறிப்பாக சிங்கோலு துறையைப் பற்றி நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30]

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

சிங்கோனா துறையைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்தத் துறைக்கு வேண்டிய ஊக்கம் தருவதாக அதைப் பற்றியெல்லாம் அதிலே விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் கூட, இந்தத் துறைக்குக் கொடுக்கும் ஊக்கம் போதுமா என்று பார்க்கும்போது இதிலே நாம் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன் ஏனென்று சொன்னால், சாதாரணமான ஒரு வனத்தையாக ஆரம்பத்தில் இந்த ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப் பட்டாலும் கூட தற்போது இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு இருக்கிற முக்கியத்துவம் வரவர அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஸ்தாபனத்தில் பணிபுரியும் அதிகாரிகளுக்கு மேலும் உற்சாகத்தை ஊட்டக்கூடிய வகையிலே நாம் செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக மலேரியாவுக்கு வேண்டிய மருந்தைத் தயாரிப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் துறை இன்றையதினம் மேலும் விரிவடைந்து நம் நாட்டிலே இருக்கிற மருந்துகள், ஆயில் சீட்ஸ் இவைகளை உற்பத்தி செய்கிற வகையிலே விரிவடைந்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் விரிவுபடுத்தி அதன் மூலம் நம் நாட்டின் அன்னியச் செலாவணியை அதிகப்படுத்துவதற்கு அதிக வேகம் தர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். நம் நாட்டிலே ஏராளமான மூலிகைகள் இருந்தன. அதை வைத்துக்கொண்டு அசாதாரணமான மருந்துகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். இப்போது அவை இங்கே கிடைக்கவில்லை. அவையெல்லாம் ஜெர்மனியிலே இருக்கிறவர்கள் கண்டுபிடித்து அவர்கள் இங்கே கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம்.

அந்த நிலைமை மாறி நம் நாட்டிலேயே இருக்கிற அரசு அலுவலர்கள் அந்த ஆராய்ச்சித் துறையிலே அதிகம் ஈடுபடுவதற்காக அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டும். இந்தத் துறையை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒன்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருக்கிறது, அதற்கு நாம் வேலி போட்டு விடாமல் இன்னும் அதிகமான உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்பொழுது ஒன்றுமேயில்லை என்றுதான் தெரிகிறது.

நடுவட்டத்திலே இருக்கிற ரிசர்ச் ஸ்டேஷனை நாங்கள் எல்லாம் போய்ப் பார்த்தோம். அங்கே மருந்துப் பொருட்கள், வாசனைத் தைலங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். விஞ்ஞானிகள்கூட சண்டுபிடிக்க முடியாத பொருள்களையெல்லாம் தயாரிக்கிறார்கள்.

வாக்கெடுப்பு

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

[1974 மார்ச் 30]

நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல மூலிகைகளைக் கொண்டுபோய் வெளி நாட்டுக்காரர்கள் மருந்துகளை நமக்கு அனுப்பி வருகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய நாட்டிலிருந்து மேல் நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அங்கே அவர்கள் கண்டுவர ஏற்பாடு செய்தால் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு உற்சாகமும் ஏற்படும்.

அது மட்டுமல்ல, நமக்கும் நமது நாட்டிற்கும் அதிகமான நன்மைகள் கிடைக்கும்.

ரிசர்ச் துறையிலே அவர்கள் மூலிகைகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக நல்ல முறையிலே மூலிகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், மேலும் அதிகமான மருந்துகளைத் தேடிப் பிடிப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும்.

அது மட்டுமல்ல, எந்த எந்த மூலிகைகளையெல்லாம் பயிர் செய்வதற்கு அனுமதிக்க முடியும் என்பதையும் ஆராய வேண்டும். இதுவரையிலே பழங்காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ அதே மாதிரிதான் இப்போதும் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகமான ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைச் சற்றுக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே பிளான் டேஷன்ஸ், மருந்துத் தைலங்கள், வாசனைத் தைலங்கள் கிடைக்கிற பயிர்களைப் போடுகிறோம். மூலிகைகளையும் தயார் செய்யக் கூடிய, பயிர் செய்யக்கூடிய முறை இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து அந்த முறையிலேயும் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் அடிக்கடி இங்கே அவர்களுடைய ஜவ்வாது மலையைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். நண்பர் அவர்கள் பெங்களிக்கோட்டாவைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். இரண்டு இடங்களிலேயும் மூலிகைகள் புதிதாகப் பயிர் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

மதுரை ஜில்லாவிலேயும் பல மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் இந்த பிளான் டேஷன்களைக் கொண்டுவர முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு முன்னால் என்ன வசதி இருந்தது, இப்பொழுது என்ன வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இனிமேல் என்ன வசதிகளைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இதிலே இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன், ஒன்றும் இல்லை.

அரசுத் துறையிலே இதை ஒரு வணிக ஸ்தாபனம் என்று பார்க்கக் கூடாது. அரசுத் துறையிலே வணிக ஸ்தாபனத்திலே லாபம் ஈட்டப் படுவதில்லை என்று சொல்வார்கள். இதிலே 5.11 லட்சம் லாபம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாவற்றையும் சேர்த்து 33 லட்சம் ரூபாய் லாபம் என்று கூட சொன்னாலும் இது லாபத்திலே நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இதை ஒரு வணிக ஸ்தாபனமாக

வாக்கெடுப்பு

1974 மார்ச் 30] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

வைத்துக்கொள்வதை விட ரிசர்ச் ஸ்தாபனமாக மாற்ற வேண்டும். அந்த வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா சம்பந்தமான அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிற டிமாண்டின் பேரிலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காட்டு இலாகா தேசிய செல்வத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய, வளர்க்கக் கூடிய, அன்னிய செலாவணியை அதுபோன்ற செல்வங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு மானியமாக இருந்தாலும் அதே நேரத்திலே பல மூலப் பொருட்களைக் கொடுத்து நம்முடைய தொழில்களை உருவாக்குகின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்பே பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள், நம்முடைய காடுகள் இன்றைக்கு இருக்க வேண்டிய அளவிற்கு இல்லை. காரணம், பூமியினுடைய மொத்த பரப்பு நிலத்திலே ஒரு பங்கு காடாக இருக்க வேண்டும், இரண்டு பங்கு விவசாய நிலமாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இயற்கையின் சூழ்நிலைக் கொப்ப நல்ல மழை பெய்து அதனால் இரண்டு பங்கு விவசாய நிலங்களை விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள்.

பதினாறு சதவீதம் காடுகள் இங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே மனிதன் கால் வைக்கக்கூடிய அளவிற்கு எங்காவது ஒரு குறுகிய இடம் கிடைத்தாலும் போதும், அங்கே அந்தக் காட்டையழித்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய முறை அதிகமாகப் போய் விட்டது. அதை யாரும் தடுக்கவில்லை. அதனால் வனங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்படுகின்றன என்பது உண்மை. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அந்தத் துறை அதிகாரிகளோ கண்காணிப்பதில்லை. இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும்?

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியிலே 1962 ஆம் ஆண்டு முதல் 1974 ஆம் ஆண்டுவரையில் மழைபெய்த ஒரு கணக்கைப் பார்த்தால் 1962 ஆம் ஆண்டிலே 400 அங்குல மழை பெய்தது. இன்றைக்கு 84 அங்குல மழை அளவிற்குத்தான் பெய்கிறது என்று பார்க்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதுதான்.

சிறுவாணித் தடத்திலேயும், வெள்ளயங்கிரி மலையிலே குறுக்கே ஒரு ஆறு ஓடியது முன்பு. இன்றைக்கு அந்த ஆறே வறண்டு போய்விட்டது. அங்கே ஒரு பாரஸ்டே அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி ஆண்டுக்காண்டு காடுகளுடைய சேதம் அதிகமாகி அதிகமாகி 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்க்கிறபோது தான் அது எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்பது தெரியவரும். அதைப்பற்றி முக்கியமான கவனம் எடுத்துக் கொண்டு காடுகளை வளர்ப்பதற்கு நம்மால் முடிவெடுக்க வேண்டும்.

சில நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஊட்டி மலையிலே கற்பூர மரங்களை விளைவிப்பதால் அந்த மரங்கள் பூமிக்கடியில் 150 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரை—அந்த மரங்களுக்கு ஈரப்பசையை இழுக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்—இழுத்து வெளியே விடுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஈரப்பசையை இழுக்கின்ற மரங்களை அங்கே தொடர்ந்து விளைவித்தால் அதனால் அந்தப் பகுதியிலே வறண்ட பகுதியாக வந்துவிடும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மரங்களைப் பயிரிடக் கூடாது என்ற முறையிலே தடை செய்ய வேண்டும்.

ரேயான் பேக்டரிக்கு கூழ் உற்பத்தி செய்கிற நிலைமை பல்வேறு மரங்களிலேயிருந்து கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் அந்த மரங்களை இரண்டாயிரம் ஏக்கர், மூவாயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவிற்குத்தான் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அதை வாங்கி தயாரித்து விற்கிற அந்த பேக்டரிக்கு ஆண்டுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது லாபம் என்று சொன்னால்—அது நல்ல கணக்காக இருந்தால்தான், திருட்டுக் கணக்காக இருந்தால் எத்தனை கோடி லாபமோ தெரியாது—நாம் மூலப் பொருள்களைக் கொடுக்கிறோம்.

நாம் அந்த மூலப்பொருள்களுக்கு விலையை அதிகப்படுத்தக் கூடாதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். காடுகளிலே ஏராளமான சந்தனக் கட்டைகள் உற்பத்தியாகின்றன. லட்சக்கணக்கான கட்டைகள் கடத்தப்படுகின்றன. அதை இலாகா தடை செய்வதில்லை. விஜிலன்ஸ் இலாகா பிடித்தாலும் எப்படியாவது கேஸ் இல்லாமல் செய்வதும், அதிகாரிகளை மாற்றம் செய்வதும் இப்படி ஏராளமான சந்தனக் கட்டைகள் கடத்தப்படுவதாக பொது மக்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்படித் தடுக்க முடியும்?

காட்டிற்கு, பரந்த காடுகளுக்கு ஒரு வேலி போட்டுத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அதைத் தடுக்க புது முறைகளைக் கண்டுபிடித்து தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். கான்ட்ராக்டர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் காடுகள் தங்களுடைய சொத்து என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

அவர்கள் வறண்ட மரங்களைத் தான் வெட்ட வேண்டுமே தவிர இளம் மரங்களை வெட்டக் கூடாது. ஒரு வயது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் மரங்களுக்கு. அந்த வயதிற்கு மேல் தான் வெட்ட வேண்டும். ஆனால், அவர்கள் காய்ந்த மரங்களையா வெட்டுகிறார்கள். ஒரு லாரிக்கு பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு 20 லாரிகளில் கொண்டு போகிறார்கள். பகலிலே வெட்டிவிட்டு இரவு 12 மணிக்கு மேலே கடத்துகிறார்கள்.

ஒரு லாரிக்கு பர்மிட் வைத்துக்கொண்டு 15, 20 லாரிகளில் கடத்துகிறார்கள், கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அதைக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. இப்படிக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். மூங்கிலே சேஷசாயி பேப்பர் மில்லுக்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த மில்லில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஏன் அங்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் உற்பத்தித் தொழில் நடப்பதற்காகக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 30] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அவர்கள் கொள்கையடிக்கின்ற லாபம் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறதா என்றால் இல்லை. அப்படி அவர்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு அரசாங்கம் கொடுப்பதைவிட அரசாங்கமே மூலப்பொருட்களை உண்டாக்கிச் செய்தால் லாபம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும். இந்த சந்தனை மரத் தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் உண்டாக்கினால் எவ்வளவோ லாபம் கிடைக்கும். அதைத் தனி நபர்களுக்குக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு 50,000 டன் மரங்களுக்கு நாம் அனுமதி கொடுத்தால் அவர்கள் அதில் புகுந்து விளையாடுகிறார்கள். அவர்கள் 60,000 டன் எடுத்துக் கொண்டு சென்றால் கூட கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. எல்லாம் கணக்குதான். ஆனால் அவர்கள் காட்டை அழிக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு கட்டுமானம் கிடையாதா?

காட்டிலே உள்ள மரங்களில் வறண்ட மரங்களைத் தான் வெட்ட வேண்டுமே தவிர பலன் தரும் மரங்களை வெட்டக்கூடாது.

புதிய மரங்களை காட்டிலிருந்து வெட்டி வருகிறார்கள். அது பலன் தரும் மரமல்லவா? அதற்கு என் அனுமதிக்கிறார்கள்? ஏராளமான புளி நமக்குக் காட்டிலேயிருந்து கிடைக்கிறது. அது தமிழகத்தின் உணவுப் பொருட்களில் சம்பந்தப்பட்டது. அந்தப் புளியை மரங்கள் அழிக்கப் படுகின்றன. அதை விறகுக்காக வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். பலன் தராத மரங்களை வெட்டுவதைப் பற்றிப் பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் பலன் தருகின்ற மரங்களை வெட்டினால் அதைத் தடுப்பதற்கு காட்டிலாக்கா என்ன செய்கிறது? இதைக் கண்டிக்காமல் இருப்பது சரிதானா? ஏராளமான லாபம் கிடைக்கிறது, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் லாபகரமாக இருக்கும் தொழில் என்று அரசாங்கம் மெச்சினால், அமைச்சர்களும் லாபம் வந்துவிட்டது என்ற முறையில் சொன்னால் காடுகளைப் பாதுகாத்து வளர்க்கின்ற திட்டத்திலிருந்து நாம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டோம் என்ற பொருளே தவிர, கணக்குச் சொல்வதில் பயனில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காடுகளுக்குப் பக்கத்தில் நிலம் கிடைத்தால் விவசாயம் செய்யலாம் என்று விவசாயிகள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் நினைப்பதிலும் தப்பு இல்லை. ஆனால் விவசாயம் செய்வதற்காக மரங்களை மட்டும் வெட்டிக்கொண்டு போனால் காடுகள் சுருங்கிக்கொண்டு போகுமே தவிர காடுகள் வளராது.

காடுகள் பதினாறு சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாகக் கூட நாளைக்குப் போனாலும் போகலாம். ஏராளமான பூமி இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் தண்ணீர் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளை உருவாக்கினால் அங்கேயே விவசாயம் செய்வதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள், மலைகளுக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் பூமி வறட்சிப் பகுதியாக இருப்பதால்தான் அங்கே போகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும். பெரிய கூடலூர் ஃபாரஸ்டை அழித்தாகிவிட்டது. விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தாகிவிட்டது.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1974 மார்ச் 30]

இப்படி ஃபாரஸ்ட் அழிந்துவிட்டால் மழை கிடையாது. கேரளாவில் ஒரு ஃபாரஸ்ட் இருந்தது. நமக்குப் பக்கத்தில் வாளையார் ஃபாரஸ்ட் பாலக்காட்டில் இருந்தது, அழிக்கப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது அது ஃபாரஸ்ட் அந்தஸ்தில் இல்லை. எதிர்காலத்தில் காடு எவ்வளவு முக்கியத் தும் வாய்ந்தது என்பதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் வனம் வளர்ந்து குளிர்ச்சியாக இருந்தால்தான் மழையும் அதிகமாகப் பெய்யும்.

சேலத்திற்குப் பக்கத்தில் பாலமலை என்ற அந்தப் பகுதியில் பழங்குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ரோடு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அங்கே போகிறவர்கள் பழைய தடங்கலிலேயேதான் போகிறார்கள். ஒரு மைல் அளவில் போகும் அளவில் ரோடுகளைப் போடுவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கினால் அவர்களுக்கு வழி அளிக்கக் கூடிய நிலைமையிருக்கும்.

முதுமலைக் காட்டில் தொழிலாளர்கள் குடிசைகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து சுகாதாரமான வழியை நம்மால் உண்டாக்க முடியவில்லை. அவர்கள் மூங்கில் அரிசியைத் தான் குத்திச் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன கூலி என்றால் இரண்டு ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த இரண்டு ரூபாயிலே அந்தக் காட்டிலே உட்கார்ந்துகொண்டு எப்படி ஜீவிக்க முடியும்? அதை உயர்த்தினால் நஷ்டம் வந்துவிடுமா என்ன?

விறகுக்காக வெட்டுபவர்கள் அடிக்கின்ற கொள்ளையைச் சொல்லி முடியாது. அதன் மூலமாக வருகின்ற ஏராளமான வருமானம் தனி நபர்களுக்குத் தான் போகிறது. சர்க்காருக்குப் பணம் கிடைக்கக் கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்கள் கொள்ளை யடிப்பதைச் சொல்லி முடியாது. 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர், ஏன் 200 ஏக்கர் என்று குத்தகை எடுக்கிறார்கள். 200 ஏக்கர்கள் என்றால் என்னென்ன மரங்கள், சந்தன மரம் ஒன்று இருந்தால் போதுமே. அந்தச் சந்தன மரங்களையும் சேர்த்து வெட்டி விற்று விடுகிறார்கள். ரேஞ்சர் எப்படிப் பாதுகாக்க முடியும்? எனவே அப்படிப்பட்ட சந்தன மரங்களை வெட்டுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிம்பம் பகுதியில், கொள்ளைகாலம் போகும் வழியில் உள்ள மரங்களை வெட்டி விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. விவசாயத்திற்கும் கொடுத்தாகிவிட்டது. இனி எப்படி நீங்கள் காடுகளை வளர்க்கப் போகின்றீர்கள்? எங்கே பார்த்தாலும் காடுகளை அழித்து விவசாயம் செய்யும் அளவில் நிலைமைகளை உருவாக்கிவிட்டார்கள். சந்தன மரங்கள்தான் நிற்கின்றன. விவசாயிகள் பயிர் செய்யும் இடங்களில் சந்தன மரங்கள் தான் நிற்கின்றன.

சந்தன மரங்களை வெட்டவில்லை, சர்க்காருக்குச் சொந்தம். ஆகவே அதை வெட்டாமல் இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மரங்களும் ஒவ்வொன்றாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 30] [திரு- கே. என். குமாரசாமி]

ஏதற்காக அந்த இடத்திலே விவசாயத்திற்கும் கொடுத்தார்கள் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏன் அதைக் கொடுக்க வேண்டும்? மிருகங்கள் இருக்கும் பகுதி. விவசாயத்திற்குக் கொடுப்பதற்காகக் காட்டை அழித்து விட்டோம் என்று இப்படிப் பல காரணங்களைச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவிற்கு ஃபாரஸ்ட் அழிக்கப்படுகிறது. ஏதோ காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மூலப்பொருள்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன என்றால் அது உண்மைதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் காடுகளை அழிக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டும். 'அந்த அடிப்படையில் பார்க்காமல் இருந்தால் இன்னும் காடுகள் அழிக்கப்படும். அழிக்கப்பட்ட இடங்களில், ஃபாரஸ்ட் இல்லாத இடத்திலே நாமே மரங்களை நட்பு காடுகளை உருவாக்க வேண்டும்.

அதில் வருகின்ற வருமானத்தை காடுகளை அதிகப்படுத்துவதற்காகச் செலவழிக்கலாம். அதைச் செய்ய நம்மால் முடிவதில்லை. பலவிடங்களில் மலைப் பகுதிகள் சும்மாதான் கிடக்கின்றன. அவைகளை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். அங்கு ஃபாரஸ்ட் இலாக்கா மரங்களை நட்பு வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கலாமே.

இன்றைக்கு தேக்கு மரங்களின் விலை என்ன? அந்தத் தேக்கு மரங்களை உற்பத்தி செய்தால் பலன் கிடைக்கும். அதற்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒன்றுமில்லை. சேலம் போகும் வழியில் புளிய மரங்களை ஏராளமாக வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புளிய மரச் சோலை இருக்கிறது, ஃபாரஸ்ட் நிலம், அதை யார் பாதுகாக்கிறார்கள்? அதை விட்டுவிட்டு தீக்குச்சிக்காக மரங்களைப் பயிர் செய்கிறார்கள். ஃபாரஸ்ட் இலாக்கா பார்த்து காடுகளை வளர்க்க முயற்சியெடுக்கவேண்டும், அரசாங்கமும் தண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மூலப்பொருட்களைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதை மறுபரிசீலனை செய்து எந்த அளவிற்கு அந்த மூலப் பொருட்களுக்கு இன்னும் அதிக விலை வாங்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும்.

பேப்பர் மில்களில் 5,000 டன், 6,000 டன், 10,000 டன் என்று செலவாகிறது. என்ன ஒப்பந்தத்தில் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை. அது சம்பந்தமான விவரங்கள் அறிக்கையில் இல்லை. இப்படி தனி முதலாளிகளுக்கு, தனிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தக் காடுகள் பயன் படுகிறது. அதைத் தவிர்த்து அதிக லாபத்தை அரசாங்கம் பெற்று அதன்மூலம் சமுதாயத்திற்கு நன்மைகள் செய்ய முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் கற்பூர மரத்தின் மூலமாக கேடு ஏற்படுகிறதா என்பதைப்பற்றி நிபுணர்களைக்கொண்டு பரிசீலனை செய்து, அப்படியிருக்கிறது என்றால் முன் முயற்சி எடுத்து அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12.00]

[1974 மார்ச் 30]

திரு. ந. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விழைகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றி நல்ல பல கருத்துக்களை முன்னால் பேசிய அருமை நண்பர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொருத்தவரையில் இந்த துறை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல இளைஞர், துடிப்புள்ளவர், நல்ல முறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி எப்படி செயல்படுத்தினால் வருமானம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடு நன்றாக அறியும். இந்தச் சட்டமன்றமும் அறியும்.

வனத் துறை இலாகாவிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 16 சதவிகிதத்தான் காடுகள் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 16 சதவிகிதத்திலே அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தரக்கூடிய காடுகள் 12 சதவிகிதத்தான். மீதி இருக்கும் அத்தனையும் பொட்டல் காடுகளாகவே இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று 1972-73-ல் ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. 70 சதவிகித கிலோ மீட்டர் அளவுள்ள நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் கூடிய குழு இப்போது நிம்மில் இல்லாத ஏழைகளுக்கு காட்டு நிலங்களை எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்று முடிவு எடுத்து ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் காடுகள் நிறைந்த பகுதியாக இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் பொட்டல் காடுகளாக இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் அழித்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்காக அந்த நிலங்களைக் கொடுக்கலாம். அரசுக்கு அதுபற்றி எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அந்த விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலம் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் ராப்பர் மரங்கள், நீலகிரியில் தேயிலை, சேலத்தில் மூங்கில், பாபநாசத்தில் ஈத்தன் கழிகள் கிடைக்கின்றன. இவையெல்லாம் அரசுக்கு வருவாய் தரக்கூடிய மரங்கள். இந்த மாதிரிக் காடுகளை நல்ல முறையில் வளர்ப்போமானால் நல்ல லாபம் அரசுக்கு கிடைக்கும். அங்கெல்லாம் காட்டு வளத்தைப் பெருக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டு பொட்டல் காடாக இருக்கும் எங்கள் பகுதியிலுள்ள நிலங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் தடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் கல்ராயன் ஹில்ஸ் இருக்கிறது. பழைய ஜமீன் பகுதி. குறும்புகொண்டான் மலை என்று இருக்கிறது. அரிய கவுண்டன், சடைய கவுண்டன் ஜாகீர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு ஏராளமான மூங்கில்கள்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

கிடைக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் சர்க்கரை ஆலைகளும் இருக்கின்றன. அங்கே கரும்புச் சக்கைகள் வீணாகப் போகின்றன. அந்தச் சக்கைகளையும் இந்த மூங்கிலையும் பயன்படுத்தி மூங்கில்துறைப்பீடில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை அமைத்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஓரளவு நீங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசுக்கும் நல்ல வருமானம் வரும்.

ஜவ்வாது மலையைப் பற்றி அருமை நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலையில் மட்டும் சந்தன மரங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய பகுதியில் கல்ராயன் ஹில்சிலும் சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. குறும்பக்கவுண்டன், சடையக் கவுண்டன் மலையிலும் ஏராளமான சந்தன மரங்கள் கிடைக்கின்றன. அதைப் பயன்படுத்தி சங்கராபுரத்தில் ஒரு சந்தன பவுடர் பாக்டரி அமைத்துக் கொடுத்தால் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படவும், வருமானம் பெருகவும் வழி ஏற்படும்.

என்னுடைய தொகுதியில் மருவூரிலிருந்து குவார்த்துரிச்சி வழியாக கள்ளக்குறிச்சிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் வழியில் காடுகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காட்டுப் பகுதியில் சாலை அமைக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சாலை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று பல முறை அதிகாரிகளையும், அரசையும் கேட்டும் அமைத்துத் தரப்படவில்லை.

மருவூரிலிருந்து கூடலூர் செல்லும் வழியிலும் காடுகள் இருக்கின்றன. இங்கும் காட்டு இலாகா உத்தரவு பிறப்பித்தால் சாலை போட முடியவில்லை. கூத்தக் குடியிலிருந்து நின்னையூர் செல்லும் வழியிலும் காடுகள் இருக்கின்றன. அங்கும் சாலை போட முடியவில்லை. இந்தச் சாலைகளை எல்லாம் போட்டுத்தர அரசு இனியாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விரியூர் கிராமத்தில் கிட்டத்தட்ட 250 ஏழை அரிசனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்குக்கூட ஒரு சென்ட் நிலம் கூடக் கிடையாது. அங்கிருக்கும் பொட்டல் காடுகளை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் அவர்களுக்கு ஒப்படை செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற ஆவலோடு அந்த மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதுவரை விமோசனம் கிடைக்கவில்லை. இதிலே எந்தவிதமான முடிவும் அரசு இதுவரை எடுக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மலைக்கோட்டாலம் என்ற காடு இருக்கிறது. அந்தக் காட்டு நிலங்களை ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எனக்கு முன்னாலே இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் முதல் இதுவரை 16 தடவை சட்டமன்றத்தில் பேசி இருக்கிறோம். இதுபற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இந்த அரசு இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இனியாவது நடவடிக்கை எடுத்து ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 30]

அருமை நண்பர் தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்கள் நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். காட்டிலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

எங்கள் தொகுதியில் காட்டுப் பகுதி நிறைய இருக்கிறது. அந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பவர்கள் வாச்சர்கள், காட்டுகள். அவர்கள் காட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி வர வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 5,000 காடுகள் முதல் 20,000 காடுகள் வரை ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெயில் என்றும், மழை என்றும், பனி என்றும் பாராது தன்னுடைய பணி செய்து வருகிறார்கள்.

அந்த ஊழியர்கள் தங்களுக்கும் சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அரசு பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விரைவில் அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியத்தையும் பதவி உயர்வையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கும் இந்த அரசு சலுகை காட்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடிய விலங்குகள், மரங்களைத் திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போகக்கூடிய கொடிய மனிதர்களுக்கிடையே இருக்கவேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள தக்க ஆயுதங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்த முறைப்படி இன்றும் அவர்கள் காக்கிச் சட்டை அணிந்து வருகிறார்கள். போலீஸ்காரரோ, காட்டு இலாகா அதிகாரியோ என்று தெரியவில்லை. எனவே, அவர்களுடைய உடையை மாற்ற வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டும் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை.

காவல் துறையினருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காட்டு இலாகா ஊழியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுத்து பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும்.

அவர்கள் மரம் வெட்டும் குற்றவாளிகளைக் கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காகத் தனியார் பஸ்காக இருந்தாலும் அரசாங்க பஸ்காக இருந்தாலும் கையைக் காட்டினாலும் நிற்காமல் போய்விடுகிறார்கள். இதனால் கோர்ட்டுக்குக் குற்றவாளிகளை அழைத்துச் செல்ல தாமதமாகிறது. இதன் காரணமாக மேலதிகாரிகளின் வெறுப்புக்கு அவர்கள் ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, தனியார் பஸ்களிலும், அரசாங்க பஸ்களிலும் காவல் துறையினருக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகை போன்று இவர்களுக்கு அளிக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் நான் போலீஸ் துறையைக் குற்றம் சொல்லுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளும் வாய்ப்புகளும் இவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று தான் கூறுகிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. ந. தர்மலிங்கம்]

எப்.டி.ஏ. ரேஞ்சர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் எப்.டி.ஏ. மாநில அளவில் இந்த வாச்சர்களுக்கும், கார்டுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். மேல் அதிகாரிகளின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாயி சில வாச்சர்கள், கார்டுகள் அடிக்கடி வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் குழந்தை குட்டிகள் உள்ளன. அந்தக் குழந்தைகளும் நல்லமுறையில் படித்து சமுதாயத்தில் நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டாமா? ஆகவே குறைந்தபட்சம் வன இலாகாவில் பணி புரிகிறவர்களை ஐந்தாண்டு களாவது ஒரு இடத்திலிருந்து மாற்றாமல் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என் பகுதி காடுகள் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தாலும் அங்கு கனி வளங்களும் காணப்படுகின்றன. காப்பர் கிடைக்கிறது. அந்தச் செம்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு என் பகுதியில் ஒரு பெரிய தொழிற் சாலையை உருவாக்கித்தந்தால் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) அப்படி ஒரு திட்டம் அரசிடம் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு பொதுப்பணித்துறை மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பில்லா விட்டாலும், தொழில்துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காவிட்டாலும் வனத்துறை மானியத்தின் மீதாவது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எல்லாத் துறைகளையும் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்றால் தலைவர் அவர்கள் மணி அடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

என் தொகுதி பற்றிய ஒரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முசுருந்தா, மையூரா, மணிமுக்தா நதிகளில் குறுக்கே பாலங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள்தான் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி இதுவரையில் நாங்கள் அனுபவித்ததாகத் தெரியவில்லை. தன் கடமையைத்தான் செய்கிறது இந்த அரசு. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த அரசு ஏழை மக்களுக்காக நல்ல முறையில் தன் கடமையைச் செய்து வருகிறது. ஒரு இளைஞரை இத்துறைக்கு அமைச்சராக போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மலைகொட்டாலம் காட்டு நிலங்களை நிலவொப்படை செய்து தீர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு வனத்துறை, சின்கோனா இந்த மானியங்களின் பேரில் எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் இந்த அவை முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1974 மார்ச் 30]

நம் மாநிலத்துக்குத் தேவைப்படும் காட்டின் பரப்பளவு ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது தவறாகாது. வனத் துறையின் கீழ் உள்ள காட்டு நிலங்களின் மொத்தப் பரப்பு 20,926 சதுர கிலோ மீட்டர் என்றும், அதில் 17,258 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்கக் காடுகள் என்றும், 3,668 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்க நிலங்களுமாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

வனம் என்று சொன்னால் அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் முதலில் சிந்திக்க வேண்டும். இயற்கை வனத்தில்தான் ஈரப் பசை நிற்கக்கூடிய சக்தி உள்ளது. இயற்கை வனம்தான் தூயக் காற்றைக் கொடுக்கக் கூடியது. அதனால் மக்கள் சுகாதாரம் நல்ல முறையில் இருக்கவும் மழை பெய்யவும் வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. குமாரசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், நீலகிரி மலைகளில் கற்பூர மரங்களை நடுவதால் அவை நீரை உறிஞ்சி அதன் காரணமாக மழை பெய்வது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் இப்போது சொல்ல வில்லை, முதலில் இருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். நல்ல வல்லுனர்களைக்கொண்டு ஆராய வேண்டும். கர்ப்பூர மரத்தின் வேர் அறுபது அடிக்குக் கீழே செல்கிறது. ஒரு நாளைக்கு நான்கு காலன் நீரை அது உறிஞ்சி எடுக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். நம் காடுகளில் அப்படிப்பட்ட கர்ப்பூர மரங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நமது அணைக்கட்டுகளில் தண்ணீர் இல்லை, நாளுக்குநாள் அது குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

மிலாறு விளைகிற பூமியில் புல் கூட விளைவதில்லை. அதன் தழைகள் கறுப்பாக இருக்கும். எருவிறகுத்தான் அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே காடுகளை வளர்க்க இந்தமாதிரி மிலாறுகளைப் போடுவதை விட மென்மரங்களை வைத்து வளர்ப்பது நல்லது. இன்று இயற்கைக் காடுகளை எல்லாம் அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்த மரங்களை அழிக்க வேண்டும் என்று வனத் துறையில் ஒரு விதி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த மரங்களை வெட்டியவுடன் கர்ப்பூர மரங்கள், மிலாறு மரங்களை நடுகிறார்கள். நீர்ப் பிடிப்பு இடங்களில் அத்தகைய மரங்களைப் போட்டால் அவை நீரை உறிஞ்சிவிடுகின்றன என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே அதைக் கவனிக்க வேண்டும். காடுகளை நாம் நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும்.

இப்போது கற்பூர மரங்களைப் போட்டு அதை விஸ்கோஸ்க்குக் கொடுக்கிறார்கள். டான் இந்தியாவிற்கு மிலாறு மரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ராஜபாளையத்திற்கு தொழிற்சாலைக்கு மென்மரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளை என்ன விலையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் மிகக் குறைந்த விலைகளில்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது ஒப்பந்தம் இருக்கிறதா? அப்படி ஒப்பந்தம் இருந்தால் ஏன் இந்தக் குறைந்த விலைக்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது? தொழிற்சாலை உருவாவதற்குக் குறைந்த விலையில் இந்த மரங்களைக் கொடுக்க

வாக்கொடுப்பு.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதா? அதன் காரணமாக நம் வனத் துறை/வருவாய் குறைகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதை இந்த இலாகா நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏன் அந்த ஒப்பந்தத்தை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது? அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நாம் அதிகத் தொகை பெற்றால் அதைக் கொண்டு நாம் வேறு காரியங்களைச் செய்யலாமே.

அடுத்தபடியாக, முதுமலை பற்றிச் சொன்னார்கள். வன விலங்கு உயிவிடங்கள் நம் மாநிலத்தில் ஆறு இடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வன விலங்கு உயிவிடங்கள் இருக்க வேண்டியதுதான். அவற்றை அந்நிய நாடுகளிலிருந்து உல்லாசப் பயணிகள் வந்து பார்க்கிறார்கள்.

நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் முதுமலை சரணுவனத்தில் பயணிகள் வந்து தங்குவதற்கு இரண்டு வீடுதிகள்தான் இருக்கின்றன. அதாவது ஒன்று—அபயாரண்யம், மற்றொன்று தெப்பக்காட்டில். அயல் நாட்டினர் அல்லது வசதி படைத்தவர்கள் வந்துவிட்டால் நடுத்தர மக்களுக்கு அங்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே நடுத்தர மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அங்கு சிறந்த முறையில் குறைந்த வாகையில் கார்டுயிடலாவது, தெப்பக்காட்டிலாவது நல்ல பல விடுதிகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சரணுவனத்திற்கு வந்து செல்கிறவர்கள் திரும்பிப் போவதற்கு மைசூர் போகவோ அல்லது உதகை போகவோ பஸ்களைத் தான் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே சரணுவனத்திற்கு முன்னால் மழைக் காலங்களில் பஸ்ஸுக்குக் காத்திருக்கும்போது மழையால் நனைந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்தில் வன இலாகாவில் இருந்து ஒரு வெயிட்டிங் ஷெட் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மைசூர், உதகை செல்லும் பஸ்களை பிரயாணிகளின் நன்மைக்காக அங்கு குறைந்தது பத்து நிமிடங்களாவது நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மக்கள் பெருகியிருக்கிற இடங்களில் கர்ப்பூர மரங்களை நடுகிறார்கள். உதாரணமாக, நஞ்சநாட்டில் கர்ப்பூர மரங்களை ஊருக்குப் பக்கத்தில் நட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது அந்தக் கிராம மக்கள் கால்நடை மேய்ச்சலுக்கு அந்த இடம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மண்வள அதிகாரியிடமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன முடிவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் ஊருக்குப் பக்கத்தில் மரம் நடுவது என்றால் அந்த இடங்களில் கர்ப்பூர மரங்களை நடாமல், மென்மரங்களை நட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1974 மார்ச் 30]

கர்ப்பூர மரம் நடுவதால் பல கெடுதிகள் ஏற்படுகின்றன. முக்குருதித் தீர்த்தத்தில் பல மிலாறு மரங்களைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு மரம் கூட சரியான நிலையில் இல்லை. ஆகவே, மென்மரங்களை நட்டு அதன் மூலம் நல்ல பலனை அடைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாடு காடுகளை ஒட்டி, அண்டை மாநிலங்களாக உள்ள கேரளம், மைசூர் இருப்பதால் சந்தன மரங்கள் அங்கே கடத்தப் படுகின்றன. இதற்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது குறித்து சட்ட சபையில் நான் பல தடவை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதுவரை அதைத் தடுக்க ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அங்கே வேலை செய்யும் சர்க்கார் பணியாளர்கள் இதைச் சரிவரக் கண்காணிக்கவில்லை, அல்லது கண்காணிக்கிற அளவுக்கு பணியாளர்கள் இல்லை என்றும் இருக்கலாம். அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் இருந்தால் இப்படி கள்ளத்தனம் செய்ய முடியாது.

இது தொடர்ந்து பல காலமாக நடைபெற்று வருகிறது. மஞ்சளிக்குடி என்ற ஊரில் பொதுக்கூட்டத்திலேயே வந்து பொதுமக்கள் என்னிடத்தில் இந்த மாதிரியாகக் கள்ளத்தனம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். இது கண்காணிக்க வேண்டியதொன்றாகும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதில் சம்பந்தப்பட்டுத்தான் இப்படி கள்ளத்தனம் நடைபெறுவதாகவும், அந்த அதிகாரி மீது கேஸ் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கள்ளத்தனத்தை தடுத்து நிறுத்தினால் இந்த சந்தனக் கட்டைகள் மூலம் நமக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும்.

இந்தச் சந்தன மரத்தை வளர்ப்பதற்காக 1974-75-ம் ஆண்டில் 100 ஹெக்டேரில் ரூ. 2 இலட்சம் செலவிட பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பயிரிடுவதால் மட்டும் போதாது. அது கடத்தப்படாமல் இருப்பதற்கும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அண்டை மாநிலத்திலிருந்து வந்து இரவோடு இரவாகக் கள்ளக் கடத்தல் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பெரிய ரோஸ் வுட்டை எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள், அது கேரளாவில் உள்ள விப்பார்டில் பிடித்து இருக்கிறார்கள். அதனுடைய விலை ரூ. 60,000 என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, நல்ல முறையில் கண்காணிப்பு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் பணியர், குரும்பர் என்ற வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. அவர்கள் தண்ணீர் வேண்டுமானால் அருகில் உள்ள மோயார் கால்வாயிலிருந்துதான் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இது சுத்தமான தண்ணீர் அல்ல. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் இது வரையில் ஒரு வசதியும் செய்து கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாக்கெடுப்பு.

1974 மார்ச் 30] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

ஆதிவாசிகள் முன்னேற்ற நலத் திட்டம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக 5-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்களில் யானைப் பாகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொத்தமாகச் சேர்த்தால் ஒரு 30—35 பேர்களுடனான இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்குக் கூலியாக ரூ. 2 கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கணக்கு விவரம் சரியாகத் தெரிவதில்லை என்பதால் சரியான படி அந்தத் தொகை, அதிகாரிகள் அந்தந்தத் தொழிலாளிக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறை சொல்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு ஓய்வு பெற்ற பின்பு இப்போது கிராசிவுடி கொடுத்து வருகிறார்கள். அன்னவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலங்கை அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காகத் திட்டங்கள் என்ற அடிப்படையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1974-75-ம் ஆண்டில் 200 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேயிலைத் தோட்டமும், குமரி மாவட்டத்தில் 139 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் தோட்டமும் பயிரிடப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அங்கே புருஷன், பெண்சாதிக்குத்தான் வேலை தருகிறார்கள். வீட்டில் வேறு யாராவது வேலை செய்யும் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது இல்லை. அவர்கள் இருவருக்கும் கிடைக்கும் ரூ. 4-ஐ வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படிக் குடும்பம் நடத்த முடியும்? ஆகவே, அவர்களுக்கு மாற்று வேலை தந்து அவர்களின் வாழ்க்கை வளம் பெறத் தேவையான திட்டத்தையாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சின்கோனா பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்கோனா ரொம்ப விலை உயர்ந்தது. பாலுடியின் கொண்டு வந்தவுடன் குணன் மருந்துக்கு மதிப்பு குறைந்து விட்டது. இப்போது அதை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதில்லை. ஆகவே, இப்போது சின்கோனாவிற்கு அதிக கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சின்கோனா சரியான முறையில் பயிர் செய்யப்படவில்லை. இதிலே சங்கடம் என்னவென்றால், எங்கே சின்கோனா பயிர் சரியாச வராதோ அந்த இடத்தில் சின்கோனா பயிர் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படி சின்கோனா சரியாகப் பயிர் செய்ய முடியாத இடங்களை வனத்துறைக்குக் கொடுத்து, வனத்துறையின் சின்கோனா பயிரிடக்கூடிய நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு அங்கே சின்கோனா பயிர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. ஆ. பொம்மன்] [1974 மார்ச் 30]

இந்த சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு (அரசுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு) தனியார் தேயிலை, காப்பித் தோட்டங்களில் கிடைக்கும் வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை. தனியாரிடத்தில் அவர்கள் இருந்தால் குடியிருப்புகள் மற்ற ஏனைய வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள். ஆகவே, தனியாரிடத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து தரப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை அரசுத் துறையில் பணி புரியும் தொழிலாளிக்குச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோத்தகிரி குஞ்சம்பனை என்ற இடத்தில் ஒரு காட்டு யானை 5 மலை வாசிகளைக் கொன்று விட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் கூட இது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஏதாவது பண உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டில் விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொல்வதை நான் ஆதரிக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையில் கூடிய ஒரு உயர் மட்டக் குழு வனவியல் அல்லாத நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதனால் இந்த நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு மட்டும் இன்னும் காட்டு நிலம் ஒதுக்கவில்லை. காட்டு நிலம் என்று சொல்லி கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் காட்டு நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு, நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் இந்த சர்க்கார் நீலகிரி மாவட்டத்து மக்களிடம் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்கிறது என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வனத்துறை மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்றாலும், இதிலே இன்னும் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால், நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருந்தால் இதனுடைய வருவாய் இப்போது இருப்பதை விட இரண்டு மடங்கு உயருவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டில் இந்த மானியத்தின் மீது பேசுகிறபோது கூட நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நல்ல வழிவகைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலே மொத்தமாக 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்த்தாலும், ரூ. 2 கோடிக்கு மேல் சந்தனமரத்தில் வருமானம் வரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும்

மீது வாக்கெடுப்பு.

1974 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். முருகையன்]

மற்ற சிப்பந்திகளும், இந்த அளவுக்கு வைத்துக்கொண்டு இந்த அளவுக்கு வருமானால், இன்னும் இதே அளவுக்கு இந்தச் சிப்பந்திகளையும், அதிகாரிகளையும் ஏற்படுத்தினோமானால் நிச்சயமாக இதை விட இரண்டு மடங்கு அளவில் வருமானம் உயரும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு சந்தன மரத்தில் மட்டும் 273 லட்ச ரூபாய் வருவாய் இருக்கிறது. உண்மை என்னவென்றால் ஏறத்தாழ 5-6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் சந்தன மரம் உற்பத்தி இருக்கிறது.

இருப்பினும் அரசாங்கத்தின் வருவாய் குறைகிறது. என்றால், அந்தத் துறையில் இருக்கும் சிப்பந்திகள் குறைவாக இருப்பதால் தான். அந்த சந்தன மரம் வெளியே கடத்தப் படுவதால் தான் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எவ்வளவுதான் கண்காணிப்போடு இருந்தாலும் அதைத் தடுக்கமுடியாது. காரணம், சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தின் விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கிறது.

அவர்கள் எவ்வளவுதான் விழிப்போடு இருந்தாலும் கூட அந்த சந்தன மரங்களைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை. இந்தச் சந்தன மரங்கள் தமிழ்நாட்டில் எல்லையோரப் பகுதிகளில்தான் அதிகமாக விளகிறது. இந்தப் பகுதி ஆந்திரா, கர்நாடகத்தை ஒட்டிய பகுதியாக இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சந்தன மரத்தில் ஏறத்தாழ 80 சதவீதம் வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஜவ்வாது மலையில் தான் விளகிறது. இது கடத்தப்படுகிறது வெளி மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அளவில், அதனால் தான் நம்முடைய வருமானம் குறைகிறது.

இதற்கு முதற் காரணம், சிப்பந்திகள் குறைவாக இருப்பது தான். இந்தச் சிப்பந்திகளை எந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உயர்த்தி அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும், சிப்பந்திகள் மட்டத்திலாவது உயர்த்தி நல்ல முறையிலே கண்காணிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

(திரு குழ செல்லையா தலைமை)

இந்த சந்தன மரம் உற்பத்திக்காக இந்தத் துறையிலே ஏதாவது அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வழக்கம் போல ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவுதான் அதற்கு பணத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்தாலும், அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாலும், நிச்சயமாக பணத்தால் மட்டும் ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல.

என்னென்றால் சந்தன மரங்களில் இருக்கக்கூடிய பழங்களெல்லாம் பட்சிகள் சாப்பிட்டு, எச்சல் உமிழும்போது அதிலே மரங்கள் உற்பத்தியாகிறது. எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு சந்தன மரங்களைப் பயிர் செய்தாலும் கூட,

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1974 மார்ச் 30]

100 செடிகள் வைத்தால் 10 செடிகள் கூட நல்ல முறையில் வளர்வது கிடையாது. பட்சிகள் அந்தப் பழங்களைச் சாப்பிட்டு எச்சல் உமிழ்வதன் மூலமாகத் தான் ஏராளமான சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன.

அம்மாதிரி சில நேரத்தில் மலை மேல் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் பட்டா நிலங்களில் உற்பத்தியாகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பட்டா நிலங்களில் உற்பத்தியானாலும் கூட அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது என்று இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இருக்கிறது. பட்டா நிலங்களிலுள்ள மரங்களுக்கு, கடைசியாக அது மரமாகும் வரையில் அதற்குப் பாதுபாப்பு அளிக்கவேண்டிய நிலையில் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு கிளை திருட்டுப்போய்விட்டால் கூட சொந்தக்காரர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு போய் அவர்கள் மீது வழக்குகள் போடக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

மலைப் பகுதியிலே சந்தன மரங்கள் பட்டா நிலங்களில் இருந்தாலும் கூட ஓரளவுக்கு ஒரு பகுதியை அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தருகிறார்கள். ஒரே மலையிலே ஒரு பகுதியை, சந்தனமரம் பட்டா நிலங்களில் இருந்தால், அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றப் பகுதிகளில் அம்மாதிரி கொடுப்பது கிடையாது. அப்படி கொடுக்காத காரணத்தினால் மற்ற பகுதியிலுள்ள பட்டா நிலங்களில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், செடிகளாக இருக்கும்பொது ஏர் ஒட்டி அழித்துவிடுகிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சென்ற முறை இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த சில மாற்றங்கள் செய்வார்களேயானால் நிச்சயம் இந்தத் துறையிலே வருவாய் ரூ. 275 கோடியாக இருப்பதை, அதைப் போல் இன்னும் ஒரு மடங்கு அல்லது $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சந்தன மரங்களை எண்ணெய் ஆக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இந்தியாவிலேயே 8 இடங்களில் இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் இரண்டு இடங்கள் இருக்கின்றன. மேட்டூரில் ஒன்று, சேலத்தில் ஒன்று, திருவண்ணாமலையில் ஆரம்பித்து வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் அங்கங்கே ஒன்றி பண்டாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்மையிலே உள்ள கர்நாடக மாநிலத்தில் இரண்டு சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. மரங்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து கடத்தப்பட்டால், நிச்சயம் அங்கே சென்று எண்ணெயாய் ஆகிறது. ஒரு டன் சந்தன மரம் ரூ. 27,000, 28,000 அல்லது 30,000 அளவுக்கு ஏலம் போகிறது.

திரு. எஸ். வடிவேல் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 275 கோடி வருமானம் என்று சொன்னார்கள். 275 லட்சம்.....

திரு. எஸ். முருகையன் : கோடி அல்ல, 275 லட்சம் தான். மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று அது எண்ணெயாக வெளியே சென்று விற்கப்

1974 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். முருகையன்]

படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்கு சந்தன மரம் உற்பத்தியாகிறதோ, அதே அளவுக்குத் தான் கர்நாடக மாநிலத்திலும் உற்பத்தியாகிறது.

ஆனால் கர்நாடக மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய எண்ணெய் வெளியே உலக மார்க்கெட்டுக்குப் போகிறது. சந்தன மர எண்ணெய் தொழிற்சாலை வைத்து வெளிநாட்டுச் சந்தைக்கு அனுப்பும் பெருமை கர்நாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. உலக மார்க்கெட்டில் சந்தன எண்ணெய் விலை நிர்ணயம் செய்வது எண்ணெய் அனுப்புவது கர்நாடக மாநிலம் தான் என்று உலக நாடுகள் பெரிதாக நீனைக்கின்றன.

கர்நாடக மாநிலத்தில் சந்தன மரம் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியாகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தமிழகத்திலும் உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலிருந்து ஒரு பகுதி மரம் கடத்தப்படுகிறது. வெளி மாநிலத்திலிருந்து இங்கே எலத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே, மற்ற மாநிலங்கள் இதிலே லாபத்தை அடைகின்றன. அரசாங்கத் தரப்பில் ஒரு சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையை நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆரம்பித்தால், நாம் அதிக லாபம் அடைய முடியும். நான் 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பல தடவை இதைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : வன இலாகா மான்யம் விவாதிக்கப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. வன இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் காணவில்லை. இது அவையை அவமதிப்பதாகாதா என்று தங்கள் மூலம் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் இங்கு தான் இருந்தார்கள். உறுப்பினர்களுடைய பேச்சை நான் குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உறுப்பினர் கவலைப்படவேண்டிய தில்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சந்தன மரம் கடத்தப் படுவதைத் தடுப்பதற்கு நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சந்தன மரத்தைக் கடத்திக்கொண்டு போனால், எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் உள்ள இடங்களுக்குத் தான் கொண்டுபோக முடியுமே தவிர, வேறு வழியில் அதை உபயோகப்படுத்த முடியாது.

இந்தியாவிலேயே மொத்தம் 8, 9 சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் தான் இருக்கின்றன. மத்திய அரசின் சென்டிர்ல் எக்ஸைஸ் மூலம்—அது சம்பந்தமாக மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஆங்காங்கு இருக்கும் எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையில் ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, எவ்வளவு சந்தன மரம் எங்கிருந்து வாங்கப்பட்டது என்று கணக்கு எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு மிக வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இதில் இந்தத் துறை அமைச்சர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1974 மார்ச் 30]

அதே நேரத்தில் காடுகள் சில பகுதிகளிலே தரைக்காடுகளாக ஏராளமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியில் ஒரு இடத்தில் 14,000 ஏக்கர் ரிசர்வ் பாரெஸ்ட் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து இந்தத் துறைக்கு ஏதாவது ஒரு பைசாவாவது வருமானம் வருகிறதா என்றால், நிச்சயம் கிடையாது. நான் இதுபற்றி இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். 14,000 ஏக்கர் தரைக்காடாக அந்தப் பகுதியில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் அதை விவசாயிகளுக்குப் பயிர் செய்வதற்காகக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. ஆங்காங்கு உள்ள விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர் வீதம் ஒதுக்கித் தந்து, அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரக்கூடிய நல்ல மரங்களை வைத்து, புளியன், மா போன்ற மரங்களை ஆங்காங்கு வைத்து, 10 ஆண்டு காலத்தில் பலன் கொடுக்கிறது என்றால், 10 ஆண்டு காலம் அவர்கள் அனுபவித்துக் கொள்ளலாம், பிறகு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் அரசாங்கமே அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து வருகிற வருவாயைப் பெறலாம். அம்மாதிரி செய்தால் ரூபாய் 5 கோடி, 6 கோடி அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

சாதாரணமாக, இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் இருக்கக் கூடிய காடுகளில், யாரோ எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள், போனது போக பாக்கி இருக்கக்கூடிய வருவாயை வைத்து நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள். இந்தத் துறையிலுள்ளவர்கள் இதிலே அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாகக் கிடையாது.

ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் நீலகிரி மரங்களை வைத்துவிடுகிறார்கள். அந்த, நீலகிரி மரங்களை வைப்பதால் ஏதாவது கணிசமான அளவுக்கு வருவாய் வருகிறதா என்றால், நிச்சயமாக கிடையாது. இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்தத் துறையிலே இன்னும் அதிகப்படியாக கீழ் மட்டத்தில் சிப்பந்திகளை நியமித்து, இந்தத் துறையை நல்ல முறையில் நடத்தி, ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு வருவாய் வரக்கூடிய துறையாக இதைச் செயல்படச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தக் காட்டு இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து எனக்குத் தெரிந்து இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேனோ, அதைப் பற்றி மற்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் நிறையப் பேசி விட்டார்கள். அதையே நான் திரும்பவும் பேசி இந்தச் சபையின் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எஸ். ஏ. அபுசாலி]

என்னுடைய தொகுதியிலே பிச்சவரம் காடு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதை மற்ற உறுப்பினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பார்க்காவிட்பாட்கூட, அந்தக் காட்டை ஒரு முறை அவசியம் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

காரணம், 1962-ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் காட்டுக்குச் சென்று அங்கு கிள்ளை என்ற ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தப் புத்தகத்தில் அவர் எழுதிய ஒவ்வொரு பொருளையும் பார்த்தால் அது பொன் எழுத்துக்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பொன் எழுத்துக்களை ஏன் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அண்ணா சொல்லியிருந்த ஒவ்வொரு கருத்தையும் பொன்போல எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பிச்சவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. மறைந்த ஜாகிர் உசேன் அவர்கள்—நான் அப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினராக இல்லை என்றிருந்தாலும்—அங்கே வந்து சுற்றிப் பார்த்தார்கள். அவர்களுடன் நானும் போட்டில் சென்றிருந்தேன். அந்தக் காட்டை மூன்று மணி நேரம் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். இப்படி ஒரு அற்புதமான காட்டைத் தமிழ்நாட்டிலே பார்க்கவில்லை என்று கூறினார்கள்.

அப்படிப்பட்ட அந்தக் காட்டில் ஒரு உல்லாச விடுதி கட்டி, பல்வேறு உலகத்தவர்களும் அங்கே வந்து தங்கி, உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்குவதற்கு வசதி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள்.

லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள்கூட அந்த இடத்தை வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் ஷா அவர்கள் சென்ற ஆண்டு வந்து பார்த்துவிட்டு அங்கே நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் இந்த இடத்தில் ஒரு உல்லாச மாளிகை கட்டுவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்தில் ஒரு உல்லாச மாளிகை கட்டுவதற்கு இந்த 1974-75-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்றாலும் 1976-லேயாவது கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எங்களுடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகத் தாழ்மையோடு வேண்டிகேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, இந்த வனத்துறை மானியத் திட்டமிது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வனத்துறையை பணத்துறையாக்குவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர், நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த முருகையன் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதைப்போல நான் சார்ந்திருக்கும் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் திரு. தங்கமணி அவர்களும், திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் நானும் இங்கே பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானங்களை ஒட்டி நான் சொல்லுகின்ற சில ஏற்பாடுகளையும் செய்தால் பெரும் பணத்துறையாக இந்தத் துறை மாறும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு நம்முடைய காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பல்வேறு வகைகளிலே மரங்கள் வெட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் காட்டு வளத்தைப் பெருக்கத் தக்க அளவுக்கு திட்டமிட்டு மரங்களை வளர்த்தாக வேண்டும். இப்போது பொதுப்பணித் துறையினரால் ஆற்றங்கரை ஓரங்களிலும் வாய்க்கால் கரைகளிலும் மற்ற மற்ற இடங்களிலும் மரங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அந்தப் பொறுப்பை வனத் துறையே ஏற்று செய்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து.

மரங்களை அதிக அளவில் வளர்ப்பதன் மூலம் மழை பெய்யவைக்கலாம், உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்கலாம், தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்களைக் கொடுக்கின்ற மரங்களை நட்டால் மூலப்பொருள் பற்றாக்குறை போகும் என்பதை எல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் இப்பற்றை ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் கோடிக்கரை, தலைஞாயிறு காடுகள் இருக்கின்றன. அவகே காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்தால், அந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்ற பல்வேறு வகையான மரங்களை ஏராளமாக வளர்க்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கக் காடுகளில் சந்தன மரங்கள் களவு போகாமல் இருக்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு காவல்துறை மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக வனத்துறையில் பணியாற்றும் சிப்பந்திகளையே பார்த்துக்கொள்ளச் செய்யலாம். அதற்கு ஊக்கபளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு களவு போகும் பொருட்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், அந்த பொருட்களின் மதிப்பில் 10 சதவிகிதம் கொடுப்பதாக—சன்மானமாகக் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக சந்தன மரங்கள் களவு போகாமல் இருக்க உதவி புரிவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தோட்டத்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்று பல்வேறு மாநாடுகளிலே சொல்லி வருகிறார்கள். அதைக் கவனித்து அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்கள் லீவ் வசதி இல்லாமல் மிகவும் பிரமடப்படுகிறார்கள் என்று பல்வேறு விஷயங்கள் மூலமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். மற்றச் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதுபோல் இவர்களுக்கும் லீவ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் சீரான நிலையில் இல்லை என்று அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் கல்வி பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் குறிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

இன்றைக்குத் தனியார் காடு என்று எடுத்துக் கொண்டால், நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஓவாலியில் பிர்லாவுக்குச் சொந்தமான பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அம்மாதிரியான நிலங்களை அரசாங்கம் கையகப்படுத்தி காட்டு வளங்களைப் பெருக்கினால் நிச்சயமாக இந்தத் துறை பணத்துறையாக மாறிவிடும்.

இன்றைக்கு பிர்லா எங்கே இருக்கிறார். நிலம் எங்கே இருக்கிறது? காடு எங்கே இருக்கிறது? தொழிற்சாலை எங்கே இருக்கிறது? என்று பார்க்க வேண்டும்.

தனியார் காடுகளைக் கையகப்படுத்துவதே சாலச் சிறந்தது.

கேரள அரசாங்கம் தனியார் காடுகளைக் கையகப்படுத்தியது. அதை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்தார்கள். கோர்ட்டிலே வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார்கள் என்ற விபரத்தையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, தனியார் காடுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசுக்குச் சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் உள்ள சலுகைகள் தனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அந்த அளவுக்குச் சம்பளமும் கொடுப்பதில்லை. அதுபற்றிப் பல கோரிக்கைகள் வந்தகொண்டிருக்கின்றன. நம் முடைய வன இலாகா அமைச்சரவர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையிலே பணியாற்றும் அமைச்சப் பணியாளர்கள் தங்கள் ஊதியத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநாட்டிலே அமைச்சர் ஓ. பி. ஆர். அவர்களும் கலந்துகொண்டு, அவர்களுடைய கருத்தைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொள்ளிடம் கரையில் வன இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தை விவசாயத்திற்குத் தந்திருக்கிறார்கள், குத்தகைக்கு. அதில் அரிசனங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று புகார் வந்திருக்கிறது. எனவே, அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி வன இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் பல்வேறு விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டால், காட்டு வளத்தைப் பாதகமாக்க வேண்டும். வருமானம் வரத்தக்க வகையில் பல்வேறு மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். சந்தன மரங்கள் களவு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். தனியாருக்கு மரங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதை விட இந்த இலாகாவின் மூலமாகவே விற்பனை செய்தால் நல்லது.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1974 மார்ச் 30]

50,000 ரூபாய்க்கு குத்தகை எடுத்து 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். மரத்தைக் கழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லித்தான் குத்தகை விடுகிறோம். குத்தகை எடுப்பவர்கள் அந்த மரங்களை அடியோடு வெட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதனால் பல மரங்கள் விருத்தியாகாமல் போய் விடுகின்றன.

அது மட்டுமல்லாமல் மழை வளமும் குறைந்து விடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுവந்திருக்கின்ற காட்டிலாகா மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தில் காடுகள் இன்றையதினம் மிக முக்கியமான இனமாக இருக்கின்றன. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே ஏராளமான காடுகள் மலைப் பகுதிகளிலே இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டில் அது போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்பதையும், சற்றுக் குறைவாகவே உள்ளது என்பதையும் நாம் உணருகிறோம். தமிழ்நாட்டினுடைய காட்டிலாகாவிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குப் பெருமளவில் வருமானம் கிடைப்பது சந்தன மரங்களிலிருந்துதான். ஆகவே, இந்தச் சந்தன மரங்களை நமது காடுகளில் இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு வளர்க்க நடவடிக்கை எடுத்தால் அதிகமான வருமானம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காடுகளிலே இருந்து வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு வேண்டிய பொருட்களும் வர்சனைத் திரவியங்களும் கிடைக்கின்றன. மிளகு, நீலகிரி தைலம், இலவங்கம் போன்ற பொருட்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் விலை உயர்ந்து கிடைப்பதே அரிதாகிவிட்டது. அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம் : பர்மா, கானடா போன்ற நாடுகளை இன்றையதினம் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த நாடுகளிலே காடுகள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. காடுகளும் மிக அடர்த்தியாக இருக்கின்றன. அப்படி அடர்த்தியான காடுகளாக இருந்தாலும், நிலம் சம பரப்பளவாக இருப்பதால் போக்குவரத்து வசதிகளும் நல்லமுறையிலே இருக்கின்றன. அங்கே வருகின்ற காட்டாறுகள் மூலமாக அவர்கள் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்துகொள்கிறார்கள்.

ஆனால், நம் நாட்டிலுள்ள காட்டுப் பகுதிகள் அடுத்துள்ள மலைகளாகவும், ஆழ்ந்த பள்ளங்களாகவும் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இப்படி இருக்கிற காரணத்தினால் போக்குவரத்து வசதிகள் மிகவும்

1974 மார்ச் 30]

[திரு. எஸ். கே. சப்பிரமணியம்]

கஷ்டமாக இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமைகளைக் கவனித்து, அந்தக் காடுகளில் பாதை அமைப்பதற்கான வேலையை நம் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ந்து வருகிற விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தில் இன்று நம் தமிழகத் தைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் பல இனங்களை அபிவிருத்தி செய்கின்றன. அது வரவேற்கக் கூடியதாகும். அப்படி வரவேற்கின்ற நிலைமை இருந்தாலும்—காடுகளில் தீ இடுதல், மரங்களைத் திருடுதல் போன்ற காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க போதுமான கண்காணிப்பு அவசியம் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்பவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனவிலங்கு பாதுகாப்பை முன்னிட்டு 6 வனவிலங்கு சரணலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இன்றையதினத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். இன்னும் சர்க்காருடைய சட்டத்தை மீறி சிலர் வனவிலங்குகளை அழிக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்டவர்களைத் தண்டித்து வனவிலங்குகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சத்தியமங்கலம் தொசதி ஏறத்தாழ முழுப்பகுதி காட்டு ஓலாக்காவுக்குச் சொந்தமான பகுதியாக இருக்கிறது. தாளவாடி வட்டாரம், கத்தியாத்தூர் மலைப் பகுதியில் சந்தன மரங்கள் கிடைக்கின்றன. சத்தியமங்கலத்தில் பல்லாண்டு காலமாக சந்தன மரக் கிடங்கு இருந்து வருகிறது.

மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகிய சத்தியமங்கலம் நகரத்தில் சந்தன எண்ணெய்த் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அண்டை மாநில எல்லையாரப் பகுதியில் உள்ள அதற்கு நமது சர்க்கார் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல இந்தத் தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள காட்டு நிலங்களைக் கடந்த வருடம் விவசாயம் செய்வதற்குச் சில பேருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மாவட்டத்தைச் சேராத வேறு பல பகுதிகளில் இருந்து வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்த காரணத்தினால் இன்றைய தினத்தில் அந்த நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்படாமல் கிடக்கின்றன.

அந்த நிலங்களை அந்தப் பகுதியிலேயே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுப்பார்களானால் விவசாயம் செய்ய வசதியாக இருக்கும். உற்பத்தியும் பெருகும். அந்த வகையில் எங்களுடைய பகுதி நிலங்களை, எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். கே. சப்பிரமணியம்

[1 மார்ச் 30

அதற்கடுத்து அந்தப் பகுதியில் யானையினுடைய தொந்தரவு விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக இருந்து வருகிறது. கடலில் செல்சிறவர்கள் இரந்து போனால் உதவித்தொகை வழங்குகிறோம்.

மலைப் பகுதியில் வாழ்கிற மக்களுடைய உடைமைகள் யானைகளினால் அழிக்கப்படுகின்றன. அதோடு சிலர் உயிரையே இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறபோது அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவித் தொகை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என் பேச்சை இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் நான்கு உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். இனி பேசுகிற உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் போகாமல் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. கோதண்டராமையா பேசுவார்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, I request you to give me at least seven minutes, because I come from a Forest area. Five minutes are not sufficient.

I take this opportunity to say a few words in support of my Cut Motion No. 185 on Demands—Cinchona and Forests.

As per the notes given to us, the income derived from Forests is very meagre compared to the vast area of forests in our State and also the number of good costly trees in the forests. There is good scope for increasing the forest income.

With regard to the forests in Dharmapuri district like fenkani-kottah and Hosur, I have to say a few words. Compared to other forests in our State, the forests in Dharmapuri district have a separate and special significance, separate facination and importance. They stand in Mysore table land. There are lakhs of acres under forests. One-fourth of the area of Dharmapuri district are covered by forests. In Hosur and Denkanikottah, there are about two lakh acres of forests. They have beautiful and costly trees. They bring good wealth to the Government. The forest adjoin va t areas along the Cauvery banks. The Cauvery flows in the southern border of Denkanikottah taluk close to Hogenakkal-Cauvery for 30 miles. The water flows into the Mettur. The whole mettur area is covised with silt. The whole surface area is washed into Cauvery by rivers and going into Mettu Dam. Unless proper steps are taken, the Government is going to face a difficult situation with regard to removal of silt in Mettur

1974 மார்ச் 30

K. S. THIRU. KOTHANDARAMIAH

Dam. Separate arrangements should be made to construct contour bund and other bunds in order to see that the surface soil is not washed away and deposited in the Mettur Dam.

With regard to forest income, the hon. Member Thiru Murugaiyan has made suggestions with regard to sandalwood trees. The same thing holds good with regard to sandalwood trees in our area also. For instance, in our areas, the trees are on hillslopes and they are likely to be washed away. There are a good number of beautiful sandalwood trees and the Government can get a lot of money from them. When we have such good forests and beautiful sandalwood trees, why should we not have a factory there?

We have been planning and planning but nothing concrete has been done. We are not able to start even a small factory. In Denkanikotta we have been pleading for a factory for so many years. In spite of our various representations, the factory has not been started there. There is also good scope to increase the number of trees in that area. I request the Hon. Minister to take early steps to start a factory there.

Another thing is this. Just now we are introducing teakwood plantation in our forests there. The teak plantation and cinchona plantation should be increased. The cutting of trees is going on. The trees are cut and taken away. These things should be taken into consideration by the Hon. Minister.

I would like to say a word with regard to forest roads.

Ours is a forest area and there are a number of roads in the forests. A number of roads pass through forests. Whenever the roads are to be laid in the villages through them the Forest Officers do not give permission and they ask the party to contact the Collector for necessary permission. The Collector says that the Forest Officers have to give permission because they come under forests. They do not come to any conclusion. Due to that, our difficulty is increasing and we are not able to get roads at all. Therefore, the question should be considered separately and wherever necessary permission should be given to formation of roads so that the buses can pass through such roads from village to village and this human problem can be solved easily.

K. S. KOTHANDARAMIAH

[1974 மார்ச் 30]

Then with regard to Bamboo, there are a lot of good variety of bamboos in our area. During question hour, the Hon. Minister for Forests replied that there is a proposal to start a paper factory somewhere. We have been pleading with the Government for more than 25 years that the paper industry should be started in Denkanikottah Town. We have very good variety of bamboos in large numbers. But I am surprised to find that they are going to have a factory somewhere else. When the State and Central Governments have declared Dharmapuri district as a backward area, why not the Government start this factory in Denkanikottah or in Hosur in Dharmapuri district. This question may be taken into consideration.

There is also good scope for lac industry in our taluks. Nearly 30 years back, when our revered Rajaji was Chief Minister, lac industry was in prosperous condition in our taluks. But, later on, the industry was given up. I do not know the reason. They can start the lac cultivation and put up a factory in Dharmapuri district. The lac produced in Dharmapuri district is the best. This question was raised by me at the District Development Council meetings. If a lac industry is started there, it will give some income to ryots and good income to the Government. It will be a main source of income for the Government.

Next I come to the poor people. There are large quantities of dried sticks and leaves in the forests. Poor people want them because it is very difficult to get firewood. Wherever they are available, they can be given to these poor people free of cost.

Then, in the forests, there are plenty of meadows and pasture grounds. The pastures are used by the cattle in the Hosur taluk and the neighbouring areas and they go to the Denkanikottah forests during summer because they get plenty of grass there and so they should be encouraged to graze in the pasture grounds but at the same time it should be seen that meadows are not destroyed.

Then I come to the theft of trees. It is a very serious thing. Every day, every week and every month sandalwood trees and other trees are cut down and they are converted into charcoal and sent to the Karnataka State. If these trees are cut indiscriminately, I think within half a century there will not be a single forest in the Denkanikottah and Hosur taluks. As these are forest and border areas, just like the smuggling of rice, wood is also being smuggled

1974 மார்ச் 30]

THIRU K. S. Kadnotharamia

to the Karnataka State. Therefore, the Government should make special arrangements to see that trees are not cut down.

(Mr. Speaker sounded the gong).

Then with regard to rubber, rubber plantations should be introduced along the Cauvery borders. There is plenty of scope for these plantation. As there are more forest areas in the Hosur and Denkanikottah taluks and as these forests are fascinating and are full of utility, the Government should increase the area of these plantations. With these words, I close my speech.

6. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவையின் அலுவல் ஆய்வுக் குழு இன்று கூடி கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானித்துள்ளது.—

1-4-74 (திங்கள்)

.. கேள்வி நேரம் இல்லை.

தேர்தல்கள்.

மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமை யிடப் பணியாளர்கள்.

இயற்கையின் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு. ஓய்வூதியங்களும், ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்.

பல்வகை.

இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும்.

2-4-1974 (செவ்வாய்).

மாவட்ட நிர்வாகம்.

நிலவரித் துறை.

மாநில ஆய்த் தீர்வை.

முத்திரைத் தாள்கள். நிர்வாகம்.

பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும், நிர்வாகம்.

3-4-1974 (புதன்)

.. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

4-4-1974 (வியாழன்)

புல் வழங்குத் திட்டங்கள்.

1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

கதர்.

1974 மார்ச் 30]

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

‘Nil.’

B. Reports, Notifications and other Papers.

142. Notification issued with G.O. Ms. No. 7569, Revenue, dated the 27th December 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of the gift deed to be executed in favour of the Government by the Madura Mills Company, Limited, Madurai.

143. Notification issued with G.O. Ms. No. 7218, Revenue, dated the 3rd December 1973 in regard to reduction in stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of the sale deeds to be executed in favour of the Mudaliar Educational Trust Erode.

144. Notification issued with G.O. Ms. No. 4880, Revenue, dated the 14th August 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 in respect of the Endowment deed to be executed in favour of the Sree Ayyappa College, Managing Committee, Kanyakumari District.

145. Notification issued with G.O. Ms. No. 7359, Revenue, dated the 13th December 1973 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 on the instruments of transfer of debentures to be issued in the form of stock Certificate and Promissory notes by the Tamil Nadu Housing Board.

146. Notification issued with G.O. Ms. No. 7571, Revenue, dated 27th December 1973 in regard to remission of stamp duty and registration fees in respect of the Mortgage deeds to be executed in favour of the Government by the licensees of arrack shops for the year 1973-74.

*147. Note on Demands under Land Revenue (English and Tamil).

*148. The Tamil Nadu Appropriation, Bill 1974 (L.A. Bill No.12 of 1974).

149. Sixth Report of the Committee on Government Assurances (Fifth Assembly).

* Cut Motions Circulated Separately.

⑦ Despatched to Members on 28th March 1974.

இணைப்பு I.

(175-ம் பக்கத்தில் 689-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க).

(அ) சென்னை மாநகரிலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைகளிலுள்ள அவசர மருத்துவ ஊர்திகளின் எண்ணிக்கை விவரம் வருமாறு:

மருத்துவமனையின் பெயர்.

அவசர மருத்துவ ஊர்திகளின் எண்ணிக்கை.

1. அரசினர் பொது மருத்துவ மனை, சென்னை ..	3
2. அரசினர் ஸ்டான்லி மருத்துவ மனை, சென்னை	2
3. அரசினர் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனை, சென்னை.	2
4. அரசினர் மனநோய் மருத்துவ மனை, சென்னை	1
5. அரசினர் கண்நோய் மருத்துவ மனை, சென்னை	1
6. அரசினர் ராயப்பேட்டை மருத்துவமனை, சென்னை	2
7. அரசினர் கஸ்தூரிபாய்காந்தி மகளிர்-குழந்தைகள் மருத்துவ மனை, சென்னை.	1
8. அரசினர் ராஜா சர் ராமசாமி முதலியார் மகப்பேறு மருத்துவ மனை, சென்னை.	1
9. மகப்பேறு—மகளிர் நோய் இயல் நிலையம்(Institute of Obstetrics and Gynaecology) அரசினர் பெண்கள், குழந்தைகள் மருத்துவ மனை, சென்னை.	2
10. குழந்தைகள் நல நிலையம்—குழந்தைகள் மருத்துவ மனை, சென்னை.	1
11. அரசினர் காசநோய் நலம்போஷண மருத்துவமனை, தாம்பரம்.	1

17

(இ) சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவமனைக்குத் தேவை ஏற்படும்போது அவசர மருத்துவ ஊர்திகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். இந்த மருத்துவமனைகள் அனைத்திலுமுள்ள வண்டிகளின் எண்ணிக்கையை ஒருசேர உயர்த்துவதற்கு அதிகச் செலவாகும்; எனவே, முன்னுரிமை அடிப்படையில் இந்த வண்டிகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது குறித்து பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது.

1974 மார்ச் 30]

(a) Details of Ambulance Vans available in the Teaching Hospitals in Madras City.

<i>Name of the Institution.</i>	<i>Number of Ambulance Vans.</i>
1. Government General Hospital, Madras ..	3
2. Government Stanley Hospital, Madras ..	2
3. Government Kilpauk Medical College Hospital, Madras ..	2
4. Government Mental Hospital, Madras ..	1
5. Government Ophthalmic Hospital, Madras ..	1
6. Government Royapettah Hospital, Madras ..	2
7. Government Kasturiba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras ..	1
8. Government Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in-Hospital, Madras ..	1
9. Institute of Obstetrics and Gynaecology, Government Hospital for Women and Children, Madras ..	2
10. Institute of Child Health and Hospital for Children, Madras ..	1
11. Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram ..	1
	17

(b) Steps will be taken to increase the number as and when required by the institutions Concerned. Since the cost will be high in increasing the number of vehicles in all the institutions at one stretch, it will have to be considered on a priority basis.

இணைப்பு II

(208-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

காடுகள் துறை மானியக் கோரிக்கை

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1973-74-ல் காடுகள் துறையின் நிர்வாகம் குறித்த முக்கிய கூறுகளும், 1974-75-ம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டங்களும்.

காடுகள் முக்கியமானதும், புதுப்பித்துக் கொள்ளத் தக்கது மானவொரு இயற்கை வளத்தினை உடையது. காடுகள் நாட்டின் பொருளாதாரத்திலும், மக்களின் நல்வாழ்விலும் மிக முக்கியமானதொரு பங்கு வகிக்கின்றன. மனித சமுதாயத்திற்குத் தேவையான தடிமரம், விறகு, பசுந்தழை உரம், பசை, குங்கிலியம் தோல் பதனிடத் தேவையான பொருட்கள், முக்கியமான எண்ணெய் வகைகள், உணவு பண்டங்கள், விதை மற்றும் பல வகையான பொருட்களையும் அவை தருகின்றன. காகிதம், அட்டை, ரேயான், தூள் அட்டை, தோல் பதனிடும் பொருள், வாசனைத் திரவியங்கள் போன்ற பல வகைப்பட்ட தொழில்களுக்கும் மரம் அறுக்கும் ஆலைகளுக்கும் இன்னும் பல தொழிற்சாலைகட்கும் தேவையான மூலப் பொருட்களைக் காடுகள் தருகின்றன. இதுபோன்ற பல நேரடி நன்மைகள் பயப்பதுவும் தவிர, முக்கியமாக நிலவளப் பாதுகாப்பிற்கும், நிலத்தில் ஈரப் பசையைக் காப்பதற்கும், சுற்றுப்புறக் காற்று பாழ்படுதலைத் தடுக்கவும் காடுகள் பணிபுரிகின்றன. எனவே காடுகளைப் பாதுகாக்கவும், அவற்றை மேம்பாடு செய்யவும் முதன்மை முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும்.

பரப்பு.

வனத் துறையின்கீழ் உள்ள காட்டு நிலங்களின் மொத்தப் பரப்பு 20,926 சதுர கிலோ மீட்டர். இதில் 17,258 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்கக் காடுகளும், மீதமுள்ள 3,668 சதுர கிலோ மீட்டர் ஒதுக்க நிலங்களுமாகும். தேசிய வனக்கொள்கைப்படி குறைந்த பட்சம் 33 சதவீத நிலப்பரப்பு சீரான பொருளாதாரத்தின் பொருட்டு காடுகளாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், இந்த மாநிலத்தில் 16 சதவீதம் மட்டுமே காட்டு நிலப்பரப்பாக உள்ளது.

காட்டு நிலங்களைப் பிற நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்துதல்.

1972-73-ல் 70 சதுர கிலோமீட்டர் காட்டு நிலங்கள் நிலமில்லா ஏழைகளுக்கெனவும், மற்ற வனவியல் சம்பந்தப்படாத தேவைகளுக்கெனவும் அளிக்க ஆணையிடப்பட்டது. விவசாயத்திற்கெனவும், மற்றும் வனவியல் அல்லாத பிற நோக்கங்களுக்கெனவும்

1974 மார்ச் 30]

காட்டு நிலங்களைத் தரவேண்டி இடைவிடாத பலமான கோரிக்கை இருக்கிறது. இருப்பினும், மாநிலத்தின் குன்றிய வன வளத்தைக் கருத்திற் கொண்டும், காட்டுப் பகுதிகளில் மேலும் ஊடுருவலைத் தடுக்க வேண்டிய தேவையினைக் கருதியும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரின் தலைமையின்கீழ் கூடிய “ மாநில உயர் மட்டக் குழு ” மேலும் காட்டு நிலங்களை வனவியல் அல்லாத நோக்கங்களுக்கு குறிப்பாக நிலமில்லாத ஏழைகட்கு, தருவதில்லையென முடிவு செய்திருக்கிறது.

வரவும், செலவும்.

காடுகளிலிருந்து 1972-73 ஆம் ஆண்டு கிட்டிய வருவாய் ரூபாய் 491 லட்சம்; 1973-74 ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 515 லட்சத்திற்கும் மேல் வருவாய் கிட்டுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 276 இலட்சம் வருவாய் தந்து சந்தனமரம் வருவாயில் பெரும் பங்கு தரக் காரணமாயிருந்தது. 1972-73-ல் தடி மரங்கள் மூலம் ரூபாய் 111 இலட்சமும், விறகு மூலம் ரூபாய் 101 இலட்சமும் கிட்டியது.

காடு வளர்ப்பு நீண்டகாலத் திட்டமாகும். இவைகளின் வளர்ப்புக்கு முதலீடு செய்து பயன் பெறுவதற்கு நீண்டகாலம் ஆகும். இருந்தும் முந்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல திட்டங்களின் வாயிலாக நமது மாநில வருவாயும், தொழில் வளர்ச்சியும் பெரிதும் மேம்பாடு அடைய அவை வழிகோலியுள்ளன. 1973-ல் முந்திரித் தோட்டங்களிலிருந்து ரூபாய் 27 இலட்சம் கிடைத்துள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள அரகினர் இரப்பர் தோட்டங்கள் வருவாய் தரத்துவங்கி, 1972-73-ல் இரப்பர் விற்பனை மூலம் ரூபாய் 14.27 லட்சம் கிடைத்துள்ளது. 1973-74-ல் ரப்பர் தோட்டங்களிலிருந்து ரூபாய் 25 லட்சம் வருவாய் கிட்டுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. வரப்போகும் ஆண்டுகளில் ரப்பர் பால் எடுக்கும் பரப்பு இன்னும் அதிகரித்து இதன் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு வருவாய் அதிகரிக்கும். காடுகளின் அடிப்படையில் இயங்கி வரும் தொழில்களான காகித ஆலை, ரயான் தொழிற்சாலை போன்றவற்றிற்குத் தேவைப்படும் மூலப் பொருள்களான நீலகிரித் தைல மரம், கற்பூர மரம், சீகை, மூங்கில்கள் முதலியவற்றை காடுகள் தொடர்ந்து தந்து வருகின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் துவங்கிய கிராம நலக்காடுகள் இப்போது பயன்தரத் துவங்கியுள்ளன. கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய விறகு, வெட்டு மரம் போன்ற தேவைகளை அவை பெரிதும் நிறைவு செய்து வருகின்றன.

1972-73-ல் வனத் துறையின் மொத்தச் செலவு ரூபாய் 427 இலட்சமாகும். 1973-74-ல் ரூபாய் 547 லட்சம் செலவாகும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இச் செலவின் பெரும்பகுதி உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கும் நோக்கத்தோடு காடுகளின் மேம்பாட்டுத்

[1974 மார்ச் 30]

திட்டங்களுக்கு என முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தடி மரம், விறகு, தொழில்களுக்குத் தேவையான மரம் மற்றும் முக்கியமான காட்டுப் பொருள்கள் போன்றவற்றின் வளர்ந்து வரும் தேவையை நிறைவு செய்யக் கருதி பெரிய அளவில் தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கென, 1972-73-ல் ரூபாய் 135 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. இதில் ரூபாய் 93 இலட்சம் மாநிலத் துறையின்கீழ் தொழில் மற்றும் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தோட்டங்களை வளர்க்கவும், வனப் பண்ணைத் தோட்டங்கள், வனவள ஆராய்ச்சி வனத்திட்ட அலுவல்கள், விலங்குகளைப் பாதுகாத்தல், வைகை, மேட்டூர் அணைக்கட்டுத் திட்டப் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு போன்ற இன்ன பிற பணிகளைச் செய்ய செலவிடப்பட்டது. மத்திய அரசு ஆதரவு அளிக்கும் திட்டங்களின்கீழ் 1972-73-ல் ரூபாய் 42 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. வன வள ஆய்வு, முந்திரித் தோட்டங்களில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு, குந்தா, கீழ் பவானி அணைத் திட்டப் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு, முந்திரித் தோட்டங்களைத் தீவிரமாக பேணுதல், முந்திரித் தோட்டங்களை மேலும் விரிவு படுத்தல் போன்றவை மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் வரட்சியால் பாதிக்கப்படும் பகுதிகட்கான திட்டத்தின்கீழ் காடு வளர்ப்பு பணிகள் ரூபாய் 11.94 இலட்சம் செலவில் 1972-73-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதுவும் மத்திய அரசு ஆதரவு திட்டமாகும்.

ஸ்ரீலங்கா அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் பொருட்டு நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டமும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரப்பர் தோட்டமும் வளர்க்க வனத்துறை முனைந்துள்ளது. இத் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு நீண்டகாலக் கடனுதவி தருகிறது. இந்த மறு வாழ்வுத் திட்டங்களின்கீழ் 1972-73-ல் ரூபாய் 60.10 இலட்சம் செலவாகியது. இத்திட்டத்தில் 1973-74-ல் 486 ஸ்ரீலங்கா அகதிகளின் குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டன.

காடுபடு பொருள்களைச் சார்ந்த தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் வழங்கல்.

மாநிலத்திலுள்ள சில பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு காடுகள் மூலப் பொருள்களை வழங்குகின்றன. 1972-73-ல் 50,896 டன் உலர்ந்த மூங்கில் சேலம் மாவட்டம், பள்ளிப்பாளையத்திலுள்ள சேஷசாயி காகித ஆலைக்கு வழங்கப்பட்டது. காகிதம் உற்பத்தி செய்ய தைலமரம் போன்ற கடின மரங்களையும் பயன்படுத்துவதில் இக்காகித ஆலை நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. 1972-73-ல் 20,000 டன் தைல மரக் கட்டைகள் வழங்க உத்தரவிடப்பட்டது. பாபநாசம் குன்றுகளிலிருந்து 'ஈத்தா' கழிகள் எடுத்துச் செல்ல திருநெல்வேலியிலுள்ள 'சன் காகித ஆலை' அரசுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுள்ளது. 1972-73-ல் இந்த ஆலை

1974 மார்ச் 30]

5,332 டன் 'ஈத்தா' கழிகள் எடுத்துச் சென்றுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் சிறுமுகை என்னுமிடத்திலுள்ள செளத் இந்தியா விஸ்கோஸ் நிறுவனத்தார் ரேயான் கூழ் தயாரிக்க கற்பூர மரக்கட்டைகளையும், மிலாறு மரக்கட்டைகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர். 1972-73-ல் நீலகிரி, கோடைக்கானல் குன்றுகளில் 1,292 ஏக்கர் கற்பூர மரத் தோட்டங்களும், 3,649 ஏக்கர் மிலாறுத் தோட்டங்களும் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வழங்கப்பட்டன. மேட்டுப்பாளையத்திலுள்ள டான் இந்தியா நிறுவனத்திற்கு தோல் பதனிடும் தொழிலுக்குத் தேவையான மிலாறுப் பட்டைகளையும் இத்துறை வழங்குகிறது. 1972-73ல் 5,794 டன் மிலாறுப் பட்டைகள் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வழங்கப்பட்டது.

இவை தவிர ராஜபாளையத்திலுள்ள "மதராஸ் சிப் போர்ட்ஸ்" நிறுவனத்திற்கு இத்துறை மென் மரம் வழங்கியது. 357.50 டன் மென் மரம் வழங்கப்பட்டது.

காடு வளர்ப்புக்கலைப் பயிற்சி.

வைகை அணையிலுள்ள காடுவளர்ப்புப் பயிற்சிக்கூடம் இத்துறையைச் சேர்ந்த வனப் பணியாளர்களுக்கும், வனக் காப்பாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கிறது. 1972-73-ல் 120 வனப் பணியாளர்களுக்கும், 59 வனக் காப்பாளர்களுக்கும் இப்பள்ளி பயிற்சி அளித்தது.

வனச்சரக அலுவலர்கட்கும், வன அலுவலர்கட்கும் மத்திய அரசினரால் முறையே கோவையிலும், டேராடூனிலும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

வன ஆராய்ச்சி.

வனத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காண்பதற்கு அடிப்படை யாக நன்கு அமைக்கப்பட்ட சிறந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஒன்று அவசியமென கருதப்படுகிறது. வன ஆராய்ச்சிக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் மாநில வன இயல் பிரிவு, மர வளர்ப்பு பற்றியும் சில முக்கியமான மர வகைகள் பற்றியும் ஆராய்ச்சிகள் செய்து வருகிறது. காடுபடு பொருள்களை மூலமாகக் கொண்டு செயல் படும் தொழில்களின் தேவையை நிறைவு செய்ய வெளிநாட்டு மர இனங்களைப் பெரிய அளவில் வளர்க்கும் சாத்தியக்கூறு பற்றி ஆராயும் பொருட்டு பல்வேறு இடங்களில் வெளிநாட்டு மர இனங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன.

வன விலங்குகள்.

தமிழ்நாடு எழில் மிக்க வன விலங்குகளையும், பறவைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. கீழ்க்கண்ட ஆறு வன விலங்கு உய்விடங்கள் நமது மாநிலத்தில் உள்ளன :—

(1) முதுமலை வன விலங்கு உய்விடம்.

(2) முண்டந்துறை வன விலங்கு உய்விடம்.

[1974 மார்ச் 30]

- (3) கோடிக்கரை வன விலங்கு உய்விடம்.
- (4) கிண்டி மான் பூங்கா.
- (5) வேடந்தாங்கல் நீர்ப்பறவைகள் உய்விடம்.
- (6) ஆனமலை வன விலங்கு உய்விடம்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், கிளிக்கூடு என்ற கிராமத்தில் ஒரு முதலைப் பண்ணையும் உள்ளது. இவ்வுய்விடங்கள் சரியான படி பராமரிக்கப்படின், பெரிய அளவில் சுற்றுலா பயணிகளை ஈர்க்கும் வாய்ப்புடையன. ஆகவே இவர்களுக்குத் தேவையான பல வசதிகளை, முக்கியமாகத் தங்கும் விடுதிகள், சாலைகள், போக்குவரத்து வசதிகள் போன்றவைகளை இங்கு வரும் உல்லாசப் பயணிகளுக்கு புதிய அளவில் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஹைதராபாத்தில் உள்ள பிராணியியல் பூங்காவை ஒத்திருக்கும் வகையில், வண்டலூர் ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதியில் வனத்துறையின் நிர்வாகத்தின்கீழ் ஒரு பிராணியியல் பூங்கா ஒன்றை அமைக்க அரசு தீர்மானித்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு தனி அலுவலர் இதற்கான திட்டமொன்றினைத் தயாரிக்க நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

நாட்டின் வன விலங்குகளுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்க, இந்திய அரசு 1972-ல் வன விலங்கு (பாதுகாப்பு) சட்டத்தை [1972-ன் மத்திய சட்டம் 53] இயற்றியுள்ளது. இச்சட்டத்தை இம்மாநிலத்திலும் கடைப்பிடிக்க தமிழ்நாடு அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த சட்டம் 1974 சனவரி 1-ஆம் தேதி முதல் இம்மாநிலத்தில் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

வனத்துறை, வன விலங்கு வார விழாவை 1973 அக்டோபர் திங்களில் வழக்கம்போல சென்னையிலும், மாவட்டங்களிலும் கொண்டாடியது. இவ்விழா வன விலங்குகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை மக்களுக்கு உணர்த்தியது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பல வளர்ச்சிப் பணிகள் இத் துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாம் இப்போது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை துவக்க இருக்கிறோம். 1974-75 ஐந்தாம் திட்டத்தில் முதலாவது ஆண்டாகும். காடுகளைச் சார்ந்திருக்கின்ற தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைத் தருவதற்குக் கந்த தோட்டங்கள் மற்றும் விறகுக்குப் பயன்படும் தோட்டங்கள் முதலியனவற்றை காட்டு நிலங்களிலும், காட்டுப் பகுதிகளன்றி வெளிப்புறத்தேயுள்ள கிராமத் தரிசு நிலங்

1974 மார்ச் 30]

கள், குளங்கள் முதலிய இடங்களிலும் அதிக அளவில் வளர்ப்பது ஐந்தாம் திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். வன விலங்கு பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்பாடு முதலியனவும் தக்க இடம் பெற்றுள்ளன.

ஐந்தாம் திட்டத்தில் வனத் துறைத் திட்டங்களுக்கென மாநில அரசு திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 800 இலட்சமும், மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்ற திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 125 இலட்சமும் தற்காலிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கென ரூ. 130 இலட்சம் மாநில அரசு திட்டங்களின் கீழும், ரூ. 85 இலட்சம் மத்திய அரசு உதவி தரும் திட்டங்களின் கீழும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காம் திட்ட காலத்தில் வனத் துறைத் திட்டங்களுக்கு மாநில அரசுத் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 396 இலட்சமும் மத்திய அரசு உதவி தரும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 16 இலட்சமும் செலவிடப்பட்டன. மேலும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கென மாநில அரசுத் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 65 இலட்சமும் மத்திய அரசு உதவி தரும் திட்டங்களின்கீழ் ரூ. 25 இலட்சமும், “வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களின்கீழ்” மொத்தம் ரூ. 57 இலட்சமும் செலவிடப்பட்டன.

1974-75-ல் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களின் விபரம் வருமாறு :—

காடுகள்.

1. விறகு மரக் காடுகள்.—நகர்புற மக்களின் எரிபொருள் தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு மக்கட் பெருக்கம் நிறைந்த நகரங்களின் அருகாமையில் உள்ள காட்டுப் பகுதிகளில் விறகு மரத் தோட்டங்களை வளர்ப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கம் ஆகும்.

1973-74-ல் ரூ. 24.61 லட்சம் செலவில் 3,080 ஹெக்டேரில் தோட்டங்கள் வளர்க்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1973-74 வரை 7,065 ஹெக்டேரில் ரூ. 47.39 இலட்சம் செலவில் தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 31,000 ஹெக்டேரில் தோட்டங்கள் வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 220 லட்சம். 1974-75-ல் 4,700 ஹெக்டேரில் ரூ. 31.60 இலட்சம் செலவில் விறகு மரத் தோட்டங்கள் வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன.

2. தொழில் மற்றும் வாணிகப் பயன் உள்ள பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மரங்கள்—(அ) தேக்கு.—இம்மாநிலத்தில் வெட்டு மர வகைகளின் வளத்தைப் பேருக்க வேண்டி தகுந்த இடங்களில் தேக்கு மரங்களையும் ஏனைய கடின மரங்களையும் வளர்ப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

[1974 மார்ச் 30]

1973-74-ல் 500 ஹெக்டேரில் ரூ. 3.49 இலட்சம் செலவில் தேக்கு மரங்கள் வளர்க்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1973-74 வரை 2,231 ஹெக்டேரில் தேக்கு மரத் தோட்டங்கள் ரூ. 9.67 இலட்சம் செலவில் வளர்க்கப்படும். ஐந்தாம் திட்ட காலத்தில் 2,500 ஹெக்டேரில் தேக்கு மற்றும் இதர கடின மரத் தோட்டங்கள் வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 15 இலட்சம். 1974-75-ல் தேக்கு இதர கடின மரங்களை 500 ஹெக்டேரில் வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 3.29 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மென் மரம்.—தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களை வழங்க மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாத புரம் மாவட்டங்களில் தகுந்த இடங்களில் மென்மரம் வளர்ப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் 270 ஹெக்டேரில் மென்மரங்கள் வளர்க்கப்படும். எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 0.82 இலட்சம். நான்காம் திட்ட காலத்தில் 1973-74 வரை 1,377 ஹெக்டேரில் ரூ. 3.16 இலட்சம் செலவில் மென் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 4.00 இலட்சம் செலவில் 1,000 ஹெக்டேரில் மென் மரங்கள் வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் மென் மரங்கள் 200 ஹெக்டேரில் வளர்க்கப்படும். இதற்கு ஆகும் செலவு ரூ. 1.03 இலட்சம்.

(இ) மிலாறு.—மரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் களான கூழ் தயாரிக்கும் தொழில்களுக்கும், தோல் பதனிதும் தொழில்களுக்கும் மிலாறு மரமும் அதன் பட்டையும் மிக முக்கியமான மூலப்பொருளாகும். இத் திட்டம், நீலகிரி, மேல் பழனி மலைகளில் மிலாறு மரங்களை வளர்க்க வகை செய்கிறது.

1973-74-ல் 1,600 ஹெக்டேரில் மிலாறு மரம் வளர்க்கப்படும். இதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 7.07 இலட்சம். நான்காம் திட்ட காலத்தில் 1973-74 முடிய ரூ. 24.94 இலட்சம் செலவில் 5,797 ஹெக்டேரில் மிலாறு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10,000 ஹெக்டேரில் மிலாறு மரங்கள் வளர்க்கப்படும். இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 35.00 இலட்சம். 1974-75-ல் ரூ. 7.50 இலட்சம் செலவில் 2,000 ஹெக்டேரில் மிலாறு மரங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) விரைவில் வளரும் மரங்கள்.—காகிதம், ரேயான் போன்ற மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களின் மூலப் பொருள் தேவையை ஈடு செய்ய விரைவில் வளரும் இனத்தைச் சேர்ந்த கற்பூரத் தைல மரம், மூங்கில் போன்றவற்றை அதிக அளவில் வளர்ப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1974 மார்ச் 30]

1973-74-ல் 3,650 ஹெக்டேரில் ரூ. 24.57 இலட்சம் செலவில் விரைவில் வளரும் மரங்களை வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 14,663 ஹெக்டேரில் ரூ. 98.75 இலட்சம் செலவில் இம் மரங்களை வளர்ப்பது நான்காம் திட்ட கால சாதனையாகவிருக்கும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 100 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டோடு 18,000 ஹெக்டேரில் விரைவில் வளரும் இனத் தோட்டங்களை வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ரூ. 23.52 இலட்சம் செலவில் 3,400 ஹெக்டேரில் விரைவில் வளரும் இனத் தோட்டங்கள் வளர்க்கப்படும்.

(உ) சந்தனம்.—காடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் மொத்த வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பங்கு சந்தன மர விற்பனையின் மூலம் கிடைக்கிறது. சந்தன மர வளர்ப்பைப் பெருக்கும் நோக்குடன் இத் திட்டத்தின்கீழ் செயற்கை முறையில் சந்தன மரங்களை வளர்க்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

1973-74-ல் ரூ. 1.48 இலட்சம் செலவில் 120 ஹெக்டேரில் சந்தன மரம் வளர்க்கப்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் 764 ஹெக்டேரில் ரூ. 4.95 இலட்சம் செலவில் சந்தன மரம் வளர்க்கப்படும்.

ஐந்தாவது திட்ட காலத்தில் 500 ஹெக்டேரில் சந்தன மரம் வளர்க்கப்படும். இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 8 இலட்சம். 1974-75-ல் 100 ஹெக்டேரில் ரூ. 2 இலட்சம் செலவில் சந்தன மரம் பயிரிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) ஆற்றங்கரை, கால்வாய்க்கரை, ஏரிக்கரையோரக் காடுகள்.—வெட்டு மரங்களை அதிக அளவு பெறுவதற்கும், மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கும் தேக்கு மரங்களையும், பொருளாதார மதிப்புள்ள பிற மரங்களையும் வளர்ப்பது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல் இதற்கான இலக்கு 1,000 ஹெக்டேர், எதிர் பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 4.22 இலட்சம். நான்காம் திட்ட காலத்தில் 3,249 ஹெக்டேரில் ரூ. 12.91 இலட்சம் செலவில் இம் மரங்கள் வளர்க்கப்படும்.

ஐந்தாம் திட்டக் காலத்தில் 5,000 ஹெக்டேரில் இம் மரங்களை வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 25 இலட்சம். 1974-75-ல் 1,000 ஹெக்டேரில் இம் மரங்கள் வளர்க்கப்படும். இதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 4.50 இலட்சம்.

(எ) ரப்பர்.—ரப்பரைச் சார்ந்த தொழில்கள், மோட்டார் தொழில் போன்றவற்றின் பெருக்கத்தால் ரப்பரின் தேவையும் விரைவாகப் பெருகும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அரேபிய

[1974 மார்ச் 30]

நாடுகளிலிருந்து எண்ணெய் வருவது தடைப்பட்ட காரணத்தாலும், எண்ணெய் விலை வெகுவாக ஏறிவிட்ட காரணத்தாலும் செயற்கை ரப்பர் உற்பத்தி பெரும் அளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக கடந்த சில மாதங்களுக்குள்ளாக இயற்கை ரப்பரின் விலை உலகச் சந்தையில் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. நமது தமிழ் நாட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தான் ரப்பர் மரங்களை வளர்க்கத் தகுதியுடைய சூழ்நிலை கொண்டதாகவுள்ளது.

தற்போதுள்ள இரப்பர் தோட்டங்களின் மொத்தப் பரப்பளவு 2,544.60 ஹெக்டேர்கள். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 800 ஹெக்டேர்கள் பரப்பளவில், இத் தோட்டம் பயிரிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக ஐந்தாவது திட்டத்தின் முடிவில் இத் தோட்டத்தின் மொத்த பரப்பளவு 3,344.60 ஹெக்டேர்களாக இருக்கும்.

இதைத் தவிர, ஸ்ரீலங்கா அகதிகளின் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின்கீழ் 800 ஹெக்டேர்களில் இரப்பர் தோட்டம் பயிரிடவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1973-74-ல் ரூ. 18.78 இலட்சம் செலவில் 200 ஹெக்டேரில் ரப்பர் மரம் வளர்க்கப்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 62.84 இலட்சம் செலவில் 739 ஹெக்டேரில் ரப்பர் மரம் வளர்க்கப்படும்.

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 800 ஹெக்டேரில் ரூ. 50.00 இலட்சம் செலவில் ரப்பர் தோட்டம் வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் இலக்கு 160 ஹெக்டேர். எதிர் பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 10.50 இலட்சம்.

3. காடுகளை நில ஆய்வு செய்தல்.—ஏறத்தாழ 3,800 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள முன்னாள் ஜமீன் காடுகளை வனத் துறை தனது பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இவற்றைச் சிறந்த முறையில் பாதுகாக்க இக்காடுகளை நில அளவை செய்து முறையாக எல்லை வரையறை செய்து தமிழ்நாடு காடுகள் சட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கக் காடுகளாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

1973-74-ல் நில அளவை, எல்லை வரையறை முதலிய வேலைகள் ரூ. 0.94 இலட்சம் செலவில் செய்யப்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 1.19 இலட்சம் இத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 5.00 இலட்சம் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-க்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 1.15 இலட்சம்.

1974 மார்ச் 30]

4. வன விலங்கு உய்விடங்கள் மேம்பாடு.—காடுகள் பல்வகையான விலங்குகளையும், பறவைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டது. இருப்பினும் கண்மூடித் தனமாகவும், சட்டத்திற்கு புறம்பாகவும் விலங்குகளைச் சுட்டுக்கொல்வதாலும், பொறி வைத்துப் பிடிப்பது, நஞ்சிட்டுக்கொல்வது போன்ற செயல்களினாலும், காடுகளை வேளாண்மை, நீர் மின் திட்டங்கள், பாசனத்திட்டங்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் இவற்றின் தேவைக்காக அழிக்க முற்படுவதாலும் வனத்திலுறையும் விலங்குகளின் எண்ணிக்கை வெகு வேகமாகக் குறைந்து வருகிறது. எனவே விலங்குகளைப் பாதுகாப்பதிலும் வளர்ப்பதிலும் வன விலங்கு உய்விடங்கள் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இவ்வுய்விடங்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளைப் பெரிதும் கவர்வதாகவும் உள்ளன. எனவே மாநிலத்தின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கான திட்டத்தில் வன விலங்கு உய்விடங்களை மேம்படுத்த முக்கியத்துவம் தருதல் வேண்டும்.

1973-74-ல் பாதை போடுதல், ஓய்வு வீடுதி கட்டுதல், போக்குவரத்து வசதிகள், குடியிருப்புகள் கட்டுதல் போன்ற பல வேலைகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதற்காக எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 5.10 இலட்சம்.

நான்காம் திட்ட காலத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 14.88 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் வன விலங்கு உய்விடங்களை மேம்பாடுசெய்ய ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கும், பயணிகளுக்கு வசதிகள் செய்து தருவதற்கும் ரூ. 5.08 இலட்சம் மதிப்பீட்டு செலவில் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

5. மரம் வெட்டும் பணிகள்.—இது ஒரு பல நோக்குத் திட்டம். இதன் குறிக்கோள்கள் வருமாறு:—

(1) சுட்டைகளை வெட்டுதல், மரங்களை வெட்டி அகற்றுதல் முதலிய முறைகளில் அபிவிருத்தி செய்தல்.

(2) வெட்டப்பட்ட மரங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கான போக்குவரத்து வசதிகளை மேம்படுத்துதல்.

(3) மேம்பாடடைந்த மரம் வெட்டும் முறையில் வனத்துறைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர் பணிப் பயிற்சியளிக்க வகை செய்தல்.

1973-74-ல் இத் திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 2.15 இலட்சம். நான்காம் திட்ட காலத்தில் இத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 6.26 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

[1974 மார்ச் 30]

ஐந்தாவது திட்டத்தில் மரம் வெட்டும் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருக்கவும், வனப் பணியாளர்க்கு மரம் வெட்டுவதில் பயிற்சி தரவும் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 8 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 0.71 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

6. வன ஆராய்ச்சியும், கல்வியும்.—வன இயல் ஆராய்ச்சி, வன இன வழியியல், மரம் வளர்ப்புக் கலை, மண் வளம், மரநோய்க் குறியியல் போன்றவை குறித்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தும் பொருட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தைப் பலப்படுத்துதல் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல் கோவையில் வன ஆராய்ச்சிக் கூடத்திற்குக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இதற்குத் தேவையான கருவிகள் வாங்கப்படும். இதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 1.89 இலட்சம். நான்காம் திட்டத்தில் வன ஆராய்ச்சிக்காக ரூ. 5.07 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

வன ஆராய்ச்சிக்காக ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 20.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மேலும் விரிவுபடுத்தப்படும். கோயம்புத்தூரில் ஆராய்ச்சிக்கூடம் நிறுவப்பட்டுவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 4.00 இலட்சம்.

7. போக்குவரத்து வசதிகள் (சாலைகள்).—வெட்டப்பட்ட மரங்களையும், ஏனைய காடுபடு சிறு பொருள்களையும் விரைந்து எடுத்துச் செல்ல வசதியளிக்கும் பொருட்டு காட்டுப் பகுதிகளில் ஏற்கனவேயுள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதும், புதிய சாலைகள் அமைப்பதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல் இந்த வேலைகளுக்காக ரூ. 9.43 இலட்சம் செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 18.80 இலட்சம் மொத்த செலவாகும்.

ஐந்தாம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 32 இலட்சம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 5.00 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

8. கட்டிடங்கள்.—காடுகளின் மத்தியில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்ட இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. தேவைப்படுகிற இடங்களில் ஒய்வுவிடுதிகளும், அலுவலகக் கட்டிடங்களும் கட்டுவதற்கும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1973-74-ல் இத் திட்டம் ரூ. 5 இலட்சம் செலவில் செயல்படுத்தப்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 15.48 இலட்சம் செலவு செய்யப்படும்.

1974 மார்ச் 30]

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 20 இலட்சம் இத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ரூ. 4.22 இலட்சம் செலவில் இத் திட்டம் செயல்படும்.

9. வனத்துறைப் பணியாளர்கட்கும் தொழிலாளர்கட்கும் வசதிகள்.—காடுகளில் பணிபுரியும் வனத்தொழிலாளர்களுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் கம்பளி வழங்குதல், குடியிருப்புகள் கட்டுதல், மருத்துவ வசதி, குடிநீர் வசதி அளித்தல் முதலிய பணிகளைச் செய்வதற்கான திட்டம் இது.

1973-74-ல் இத் திட்டம் ரூ. 2.03 இலட்சம் செலவில் செயல்படுத்தப்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் இதற்காக எதிர் பார்க்கப்படும் செலவு ரூ. 5.08 இலட்சம்.

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 15 இலட்சம் இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ரூ. 3.89 இலட்சம் செலவில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

10. காடுகள் பற்றிய பிரச்சாரம்.—நாட்டு நலன் காக்கும் பணியில் காடுகளும், வன விலங்குகளும் ஆற்றும் பங்கு குறித்தும் அவற்றைக் காப்பதன் அவசியம் குறித்தும் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தும் நோக்குடன் வனத்துறையில் பிரச்சாரப் பிரிவு ஒன்றினை அமைப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல் பெரிய அளவில் விளம்பரப் பலகைகள், ஓவியங்கள், திரைப்பட விளம்பர ஆடிகள், சுவரொட்டிகள் முதலியவற்றின் மூலம் வனப் பிரச்சாரப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கான செலவு ரூ. 0.67 இலட்சம். நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 2.03 லட்சம் செலவாகும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 5.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-க்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 1.17 இலட்சம்.

11. வனப் பாதுகாப்பு.—தீ விபத்துக்களிலிருந்தும், ஏனைய இடையூறுகளிலிருந்தும் வனங்களைக் காப்பதற்கான வழிவகைகளை வகுப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் இத் திட்டம் ரூ. 2.11 இலட்சம் செலவில் நடத்தப்படும்.

நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 3.75 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 10 லட்சம் இத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1974 மார்ச் 30]

12. செயல் திட்டங்கள்.—ஒவ்வொரு வனக் கோட்டத்தின் நிர்வாகமும் செயல் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. செயல் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கென ஒரு தனி நிறுவனம் உள்ளது. இந்த நிறுவனத்தை வலுப்படுத்துவதற்கும், செயல் திட்டங்களை விரைவாகவும், திறமையுடனும் தயாரிக்கவும் தேவையான சாதனங்களை வாங்குவதற்கும் இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. 1973-74-ல் ரூ. 1.90 இலட்சம் செலவில் இத் திட்டம் செயல்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் ரூ. 3.63 இலட்சம் இத்திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 5.00 இலட்சம் இந்தத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ரூ. 0.12 இலட்சம் செலவில் இத்திட்டம் செயல்படும்.

13. காடுபடு சிறு பொருள்கள்.—புளி, கொக்கோ, இலவங்கம், குங்கிலியம், கற்பூரம், தைல மரம், எலுமிச்சை வகைச் செடிகள், கடுக்காய் முதலிய காடுபடு சிறு பொருள்கள் நல்கும் மரங்களை வளர்ப்பதன் மூலம் காடுபடு சிறு பொருள்களிலிருந்து வருவாய் அதிகரிக்கச் சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளதால் இத்தகைய மரங்களை வளர்ப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல் காடுபடு சிறு பொருள்கள் நல்கும் மரங்கள் 600 ஹெக்டேரில் வளர்க்கப்படும். ரூ. 3.81 லட்சம் இதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் செலவு. நான்காம் திட்டகாலத்தில் ரூ. 9.54 இலட்சம் செலவில் 1,922 ஹெக்டேரில் வளர்க்கப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் காடுபடு சிறு பொருள்கள் நல்கும் மரங்களை 2,500 ஹெக்டேரில் ரூ. 20.00 இலட்சம் செலவில் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் 782 ஹெக்டேரில் ரூ. 3.72 இலட்சம் செலவில் இவ்வகை மரங்களை வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

14. திட்டம், புள்ளி விவரப் பிரிவு.—வனங்கள் குறித்த புள்ளி விபரங்களைத் திரட்டவும், விளைபொருள்கள் முதலியன குறித்து புள்ளி விபரங்களைத் தொகுக்கவும், அங்காடி குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் தற்போதைய, வருங்காலத் தேவைகளை மதிப்பிடவும் ஒரு பிரிவினை அமைப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதற்கென நான்காம் திட்டத்தில் ரூ. 2.50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1973-74-ல் ரூ. 0.57 இலட்சம் செலவில் திட்டம் தொடரப்படும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் இதுவரை ஆன செலவு ரூ. 1.03 இலட்சம்.

ஐந்தாம் திட்ட காலத்தில் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 5.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1974 மார்ச் 30]

15. சீரமைப்பு.—காடுகள் குறித்து பணிகள் விரைந்து பெருகி வருவதால், திறம்பட 'மேற்பார்வையிட இயலாத அளவிற்குப் பரந்து விரிவடைந்துள்ள வன வட்டாரங்கள், கோட்டங்கள், சரகங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்வாக எல்லைகளை மாற்றி அமைப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் ரூ. 0.83 இலட்சம் செலவில் இத் திட்டம் தொடரப்படும். புதியதாக உண்டாக்கிய நிலகிரி தெற்கு கோட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். நான்காவது திட்ட கால செலவு ரூ. 1.57 இலட்சம் ஆகும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 5.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் இத் திட்டம் ரூ. 0.98 இலட்சம் செலவில் செயல்படுத்தப்படும்.

16. வனப் பகுதிகளில் முந்திரித் தோட்டங்கள்.—பொருத்தமான பகுதிகளில் முந்திரித் தோட்டங்களை வளர்த்தல், உரங்களைப் பயன்படுத்துதல், பூச்சி கொல்லி மருந்துகளைத் தெளித்தல் போன்ற செறிவு சாகுபடி முறைகளை மேற்கொள்ளுதல் மூலம் தற்போதுள்ள முந்திரி தோட்டங்களில் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல், 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1,310 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் உள்ள மரங்களைப் பேணி பாதுகாக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 15.67 இலட்சம் செலவாகும். நான்காவது திட்ட காலத்தில் ரூ. 59.85 இலட்சம் செலவில் 6,172 ஹெக்டேரில் பயிரிடப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூ. 75 லட்சம் செலவில் 6,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி வளர்க்கப்படும். 1974-75-ல் ரூ. 23.20 இலட்சம் செலவில் 900 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி வளர்க்கப்படும்.

17. ஆதிவாசிகள் முன்னேற்ற நலத் திட்டம்.—ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஆதிவாசிகளின் நலனுக்காக ரூ. 3 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

18. காடுகளை விஸ்தரித்தல்.—கிராமங்களிலும் கிராமங்களைச் சுற்றிலும் அமைந்த அரசு தரிசு நிலங்களிலும், புறம்போக்குகளிலும் கிராமத் தோட்டங்களை வளர்ப்பது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கிராமங்களுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் விறகு வெட்டுமரம், உரம், தீவனம் ஆகிய தேவைகளை இக்கிராமக் காடுகள் நிறைவு செய்யும். 1973-74-ல் 5,500 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தரிசு நிலங்களிலும், குளக்கரைகளிலும் ரூ. 19.47 லட்சம் செலவில் பயிரிடப்படும்.

[1974 மார்ச் 30]

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூ. 90 லட்சம் செலவில் 25,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் இக்காடுகள் வளர்க்கப்படும். 1974-75-ல் 7,500 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் கிராமக் காடுகள் வளர்க்கப்படும். இதற்கு ரூ. 9 இலட்சம் செலவாகும்.

19. அரக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம்.—மதுரை தெற்கு கோட்டத்தில் வண்ணத்திப்பாறையில் உள்ள அரக்கு பண்ணையில் அரக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் 30 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அரக்கு பற்று மரங்கள் ரூ. 0.43 இலட்சம் செலவில் பயிரிடப்படும். நான்காவது திட்ட காலத்தில் 140 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அரக்கு பற்று மரங்கள் ரூ. 2.47 இலட்சம் செலவில் பயிரிடப்படும்.

ஐந்தாவது திட்ட காலத்தில் ரூ. 5 லட்சம் செலவில் 150 ஹெக்டேர் பரப்பில் அரக்குப் பற்று மரங்கள் வளர்க்கப்படும். 1974-75-ல் ரூ. 0.71 இலட்சம் செலவில் 30 ஹெக்டேர் பரப்பில் அரக்கு பற்று மரங்கள் வளர்க்கப்படும்.

வனத் திட்டங்கள்—மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்றவை.

1. வன வள ஆய்வு.—வன வளங்களை நன்முறையிலும் அறிவார்ந்த வகையிலும் பயன்படுத்தத் திட்டமிடுவதற்காக வன வளங்களின் விரிவான ஆய்வினை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வன வளங்களை ஆய்வு செய்யும் கோட்டங்கள் இரண்டு, சென்னை, மதுரை ஆகியவற்றைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு, இயங்கி வருகின்றன. கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் ஆய்வு வேலைகள் இதுவரை முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மதுரை, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் ஆய்வு வேலை முன்னேற்ற நிலையிலுள்ளது.

1973-74-ல் ரூ. 2.36 இலட்சம் செலவில் 1,200 சதுரமைல் பரப்புள்ள பகுதிகள் ஆய்வு செய்யப்படும். நான்காவது திட்ட காலத்தில் ரூ. 7.07 இலட்சம் செலவில் 3,754 சதுரமைல் பரப்புள்ள பகுதிகள் ஆய்வு செய்யப்படும். ஐந்தாவது திட்ட காலத்தில் ரூ. 25 இலட்சம் இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 2.15 இலட்சம் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2. முந்திரித் தோட்டங்களில் பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.—இது மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும். பயிர்ப் பாதுகாப்பு, பயிர் நோய் தடுப்பு பணிகளை மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் முந்திரி விளைச்சலைப் பெருக்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் ரூ. 0.89 இலட்சம் செலவில் 1,400 ஹெக்டேர் பரப்பில் பயிர் பாதுகாப்புப் பணிகள்

1974 மார்ச் 30]

கள் மேற்கொள்ளப்படும். நான்காவது திட்ட காலத்தில் ரூ. 9 லட்சம் செலவில் 13,814 ஹெக்டேர் பரப்பில் பயிர் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

3. தீவிர முந்திரி சாகுபடி திட்டமும் முந்திரித் தோட்ட பரப்பை விரிவு படுத்தலும் (மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்றது).

மத்திய அரசு 3 வருடங்களுக்கு முந்திரி தோட்டங்களில் தீவிர சாகுபடி நடவடிக்கை எடுக்கவும், முந்திரித் தோட்டங்களை விரிவு படுத்தவும் ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தில் 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி தோட்டங்களும், மேலும் 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் புதிய முந்திரி தோட்டங்களும் தீவிர சாகுபடி முறையில் பயிரிடப்படும். 1973-74-ல் 1,310 ஹெக்டேர் பரப்பளவிலுள்ள பழைய முந்திரி மரங்களை பாதுகாப்பதற்கு ரூ. 4 இலட்சம் செலவாகும். நான்காவது திட்ட காலத்தில் ரூ. 16.08 லட்சம் செலவில் 1,103 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் முந்திரி தோட்டங்கள் எழுப்பப்படும். மற்றும் 1,310 ஹெக்டேரில் உள்ள பழைய முந்திரி மரங்களுக்கு பாதுகாப்பு பணிகளும் செய்யப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக கிராமப்புற மக்களின் எரி பொருள் தேவையை நிறைவு செய்யும் நோக்கோடு ஒரு இலட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பு கொண்ட தரிசு நிலங்கள், பஞ்சாயத்து நிலங்களில் பலஜாதி தோட்டங்களை வளர்க்க மத்திய அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் 5,000 ஹெக்டேரில் ரூ. 27.00 இலட்சம் செலவில் தோட்டங்கள் வளர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ரூ. 5.97 லட்சம் உத்தேச செலவில் 1,000 ஹெக்டேர் இலக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இது மத்திய அரசிடமிருந்து முழு உதவி பெறும் ஒரு மத்திய அரசின் திட்டமாகும்.

தரம் தாழ்ந்துபோன காட்டுப் பகுதிகளில் மீண்டும் மரங்களை வளர்ப்பதற்கு, 50 சத விகிதம் மத்திய அரசின் உதவியோடு செயல்படுத்த, ஒரு திட்டம் உள்ளது. இத்திட்டத்தின் நோக்கம், கிராமப்புற, மற்றும் புற நகர்ப் பகுதிவாழ் மக்களின் எரி பொருள் தேவை மற்றும் சிறு வெட்டுமரம் போன்ற தேவைகளை நிறைவு செய்வதாகும். 1973-74-ல் வட ஆற்காடு, சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் 1,200 ஹெக்டேரில் இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்தத் தனியே இரண்டு கோட்டங்கள் தேவையாக உள்ளன. இதற்கு உத்தேச நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 20.92 இலட்சம்.

மண் வளப் பாதுகாப்பு—மாநிலத் திட்டங்கள்.

(1) வைகை ஆற்று நீர் கோள் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு.—நீர்த் தேக்கங்கள், ஏரிகள், குளங்கள் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மண் அரிப்பையும் தூர் வடிதலையும் தடுக்கும் பொருட்டு,

[1974 மார்ச் 30]

வைகை ஆற்றின் நீர்க்கோள் பகுதிகளில் மண் வளத்தைப் பாதுகாப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் சுமார் 450 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரூ. 3.53 லட்சம் செலவில் இப்பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 1,772 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரூ. 13.70 இலட்சம் செலவில் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்கு ரூ. 20 லட்சம் இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் 600 ஹெக்டேரில் இத்திட்டம் செயல்படும். ரூ. 5.40 இலட்சம் இப்பணிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. மேட்டூர் ஸ்டான்லி நீர்த் தேக்கத்தின் நீர்க்கோள் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு.—மண் அரிப்பையும் நீர்த் தேக்கத்தில் வண்டல் படிவதையும் தடுப்பதற்காக மேட்டூர் ஸ்டான்லி நீர்த் தேக்கத்தின் நீர்க்கோள் பகுதிகளில் பலவகை மண் வளப் பாதுகாப்பு பணிகளை மேற்கொள்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் 700 ஹெக்டேரில் மண் வளப் பாதுகாப்பு பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதற்காகும் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 7.83 இலட்சம். நான்காவது திட்ட காலத்தில் 2,844 ஹெக்டேரில் இத்திட்டம் ரூ. 24.99 இலட்சம் செலவில் செயல்பட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூபாய் 30 லட்சம் இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் 750 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரூபாய் 9.83 லட்சம் செலவில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

3. கடுமையான வனப் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பும் பணி.—கடுமையான மண் அரிப்புக்கு உள்ளாகக் கூடிய வனப் பகுதிகளில், மண் வளப்பாதுகாப்புப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74-ல் ரூ. 1.80 லட்சம் செலவில் நீர்த் தேக்கங்களில் தூர்படிவது குறித்து ஆய்வுப் பணிகளை நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1974-75-ல் ரூபாய் 1.15 லட்சம் செலவில் நீர்த் தேக்கங்களில் தூர்படிவது குறித்தும் மண் அரிப்பை தடுப்பது குறித்தும் ஆய்வு பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

1. மண் வளப் பாதுகாப்பு—மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டம்.

குந்தா ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குத் திட்ட நீர்க்கோள் பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்பு, ஈரத்தன்மை பாதுகாப்பு, நீர்த் தேக்கங்களில் தூர்படிவதைத் தடுத்தல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1974 மார்ச் 30]

1973-74-ல் ரூபாய் 10.68 லட்சம் செலவில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். 450 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மண் வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். 2,264 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மண் வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்வதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூபாய் 43.38 லட்சம் செலவிடப்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1974-75-ல் ரூபாய் 10.02 இலட்சம் செலவில், 500 ஹெக்டேரில் இத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும்.

2. கீழ் பவானித் திட்டம் நீர்க்கோள் பகுதியில் மண் வளப் பாதுகாப்பு.

கீழ் பவானித் திட்ட நீர்க்கோள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொள்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973-74-ல் 1,300 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மண்வளப் பாதுகாப்பு பணிகள், ரூபாய் 8.74 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ளப்படும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 2,508 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரூபாய் 21.58 லட்சம் செலவில் இத்திட்டம் செயல்படும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் 70 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1974-75-ல் 1,150 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தோட்டங்கள் வளர்த்தல், மேடுபள்ள அடுக்கு நிலச்சுவர்கள் அமைத்தல், நீர்க்கிவுக் குட்டைகள் நீர் அரிக்காவண்ணம் சரிவான படிக்களை அமைத்தல், நீர்க்கால் அமைத்தல் போன்ற மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 12.92 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. வாலாயமாக வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் இடங்களுக்கான சிறப்புத் திட்டம்.

இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் வறட்சித் துயர்தணிப்பு நடவடிக்கையாகத் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டம் மத்திய அரசு ஆதரவளிக்கும் திட்டமாகும். இத்திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு முழு உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் காடுகள் வளர்ப்பு, மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள், நீர் வாயில்களை மேம்படுத்துதல், சாலைகள் அமைத்தல் ஆகிய பணிகள் வனத்துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வறட்சி நிலை கட்டுப்

[1974 மார்ச் 30]

படுத்தப்படுகிறது. 1972-73வரை இத் திட்டத்திற்கு ரூபாய் 18.80 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1973-74-ல் இத் திட்டத்திற்கு ரூபாய் 7.44 லட்சம் செலவிடப்படும். நான்காவது திட்டத்தில் 4,150 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் காடுகள் வளர்ப்பு திட்டம் செயல்படும். இத்திட்டத்திற்கு ரூபாய் 26.24 லட்சம் செலவு செய்யப்படும்.

ஸ்ரீ இலங்கா அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கான திட்டங்கள்.

ஸ்ரீ இலங்காவிலிருந்து தாயகம் அனுப்பப்படும் அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக இத்துறை (1) நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலை தோட்டம் பயிரிடுவதற்கான திட்டம், (2) கன்னியா குமரியில் ரப்பர் தோட்டங்கள் பயிரிடும் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. இத் திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசு நீண்ட கால கடன் மூலம் நிதி உதவி அளிக்கிறது.

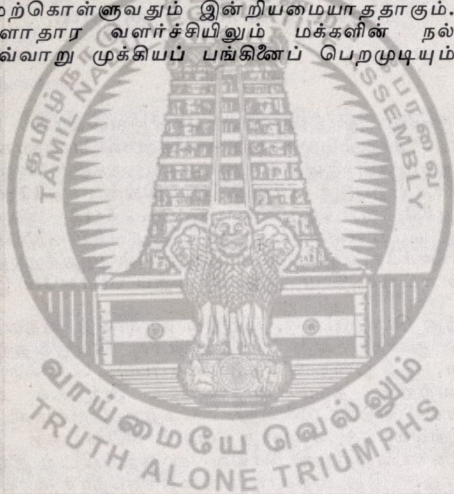
1. நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டங்கள்.—இத்திட்டத்தின் கீழ் நீலகிரி மாவட்டத்தில் ரூபாய் 6,74.93 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1,500 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேயிலைத் தோட்டம் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டம் 1967-68-ல் தொடங்கப்பட்டது. இதுவரை 556 ஹெக்டேர் நிலத்தில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 371 இலங்கை அகதிக் குடும்பங்கள் இத் திட்டத்தின்கீழ் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளன. 720 பேர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். இது தவிர 72 ஸ்ரீ இலங்கா அகதிகள் அரசாங்க ஊழியர்களாகவும் பணிபுரிகின்றனர். 1974-75-ல் 200 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேயிலைத் தோட்டம் வளர்க்கப்படும். இதற்காக ரூபாய் 60 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 226 அகதி குடும்பங்கள் 1974-75-ல் குடியமர்த்தப்படும்.

2. ஸ்ரீ இலங்காவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக குமரிமாவட்டத்தில் ரப்பர்தோட்டங்கள் வளர்த்தல்.—இத் திட்டத்தின்கீழ் குமரி மாவட்டத்தில் ரூபாய் 81.48 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 800 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் தோட்டங்களை வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் 1970-71-ல் தொடங்கப்பட்டது. இதுவரை 661 ஹெக்டேரில் ரப்பர் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 115 இலங்கை அகதிக் குடும்பங்கள் இத் திட்டத்தின்கீழ் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளன. 217 பேர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். மேலும் 18 பேர் அரசு ரப்பர் தோட்டங்களில் வேறு பணிகளில் பணியாற்றுகின்றனர். 1974-75-ல் 139 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரப்பர் பயிரிடப்படும். இதற்காகத் திட்டமிடப்பட்ட செலவு ரூபாய் 19.85 லட்சம். கூடுதலாக 42 குடும்பங்கள் 1974-75-ல் குடியமர்த்தப்படும்.

1974 மார்ச் 30]

வெட்டு மரங்கள், விறகு, தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள், ஏனைய காடுபடு பொருள்கள் இவைகளின் தேவை நாளுக்கு நாள் விரைவாக அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. காடுகளின் பரப்பு காடுபடுப் பொருள்களின் விளைச்சல் இவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் தமிழ்நாட்டில் காடுகள் செல்வம் குறைவுதான். மேலும், மேலும் பெருகிவரும் மக்கட் தொகையாலும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதாலும் இப்பற்றுக்குறை, இன்னும் அதிகமாகத்தான் செய்யும். ஆகவே, தற்போதுள்ள காடுகளைக் கவனமாகப் பாதுகாப்பதும், அவற்றில் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான தீவிர வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதும் இன்றியமையாததாகும். மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் மக்களின் நல்வாழ்விலும் காடுகள் இவ்வாறு முக்கியப் பங்கினைப் பெறமுடியும்.

[1974 மார்ச் 30]

(ஆ) நீலகிரியில் நடுவட்டத்திலுள்ள மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலத் தொழிற்சாலை.

நடுவட்டத்திலுள்ள மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலத் தொழிற்சாலைப் பல்வேறு மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலங்களைப் பரிசோதித்து தூய்மையாக்கி, தரம் பிரித்து சிப்பம் செய்து விற்பனைக்கனுப்புவதில் வழக்கம்போல் ஈடுபட்டுள்ளது. இது தவிர, நறுமணத் தைலங்களின் உற்பத்தி அவற்றின் தரம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான ஆராய்ச்சியையும் மேற்கொண்டுள்ளது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இத் தொழிற்சாலையால் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டு, தரம் பிரிக்கப்பட்டு, சிப்பம் செய்து விற்பனைக்கனுப்பப்பட்ட தைலங்களின் மதிப்பு பின்வருமாறு :—

ரூ.		
1971-72		5,03,500
1972-73		7,64,600
1973-74		13,29,000
(மதிப்பிடப்பட்டது).		

6. விற்பனைகளும் வருமானமும்.

(அ) கொய்ஞப் பொருட்களின் விற்பனை

1964 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் கொய்ஞப் பொருட்களுக்கான தேவை சீராக அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. இந்தியாவிலுள்ள ஏற்றுமதியாளர்களிடையே உள்ள போட்டிகளின் காரணமாக, ஏற்றுமதி விலைகள் ஏறுமுகமாக உள்ளன. கொய்ஞப் பொருட்கள் விற்பனையின் மூலம் ஈட்டப்பட்ட வருமானம் வருமாறு :—

ஆண்டு.	ஏற்றுமதி	உள்நாட்டு விற்பனை	மொத்தம்
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்).	(ரூபாய் இலட்சத்தில்).	(ரூபாய் இலட்சத்தில்).
1971-72	.. 20.06	12.88	32.94
1972-73	.. 61.97	10.24	72.21
1973-74	.. 41.00	7.00	51.00
(மதிப்பிடப்பட்டது).			

1974 மார்ச் 30]

(ஆ) மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலங்களின் விற்பனை.

மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலங்களின் விற்பனை மூலம் கிடைத்த வருமானம் வருமாறு :—

ஆண்டு:	விற்பனை மதிப்பு (ரூபாய் இலட்சத்தில்).
1971-72	— — 5.58
1972-73	 9.90
1973-74 (மதிப்பிடப்பட்டது).	... 11.00

7. மருந்து மற்றும் நறுமணச் செடிகள் குறித்த ஆராய்ச்சி

மருந்து மற்றும் நறுமணச் செடிகளைப் பயிரிட்டு அவற்றைப் பதப்படுத்துவது தவிர, பல்வேறு மருந்து மற்றும் நறுமணப் பயிர்களைப் பயிரிடும் முறைகளை மேம்படுத்துதல், உயர் விளைச்சலையும் ஆதாயத்தையும் தரும் செடிவகைகளை வளர்த்தல், அவற்றைப் பதப்படுத்தல் ஆகியவைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியையும் இத் துறை மேற்கொண்டுள்ளது.

8. திட்டப் பணிகள்.

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் வருமாறு :—

(1) மருந்து மற்றும் நறுமணப் பயிர்களை விற்பனைக்காகப் பெருமளவில் பயிர் செய்வதை விரிவு படுத்துதல்.

(2) மருந்து மற்றும் நறுமணச் செடிப் பொருட்களைப் பதப்படுத்தும் முன்னோடித் திட்டம்.

(3) மருந்து மற்றும் நறுமணச் செடிகள் பற்றிய முனைப்பான ஆராய்ச்சியும் வளர்ச்சியும்.

(4) அதிக அளவில் கொய்னாவையும் குனிடினையும் தரவல்ல மேம்பாடான சின்கோனாச் செடிவகைகளைக் கிளை நடு முறைகள் மூலம் வளர்த்தல்.

(5) இத் துறையின் அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர்களுக்குக் கட்டிட வசதிகள், சாலை வசதிகள் மற்றும் இதர வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(6) இத் துறையின் இரு தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான சாதனங்களை வாங்குதல்.

[1974 மார்ச் 30]

(7) மருந்து மற்றும் நறுமணப் பயிர்களுக்குப் பாசனமளிப்பதை மும்முரமாக்கும் திட்டம்.

9. இத்துறையின் நிதியமைப்பு.

1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளன்றுள்ளவாறு சின்கோனா துறையின் மொத்த இருப்புகளின் மதிப்பு ரூ. 3,01,04,200 ஆகும். இந்த இருப்புகள் பற்றிய விவரம் வருமாறு :—

நிலையான இருப்புகள்.

	ரூ.
(அ) சின்கோனா தோட்டங்கள்	64,68,100
(ஆ) விறகு மரங்கள், மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலச் செடிகள்	21,73,000
(இ) கட்டிடங்கள், சாலைகள், இயந்திரத் தள வாடங்கள், மோட்டார் வண்டிகள் போன்ற இதர இருப்புகள்	71,01,200

தற்காலிக இருப்புகள்.

பண்டசாலைகள். இருப்புகள் தயாரிப்பு நிறைவு பெற்ற பொருட்கள் முதலியன	1,43,61,900
மொத்தம்	3,01,04,200

10. இத்துறை ஈட்டிய ஆதாயம்.

தமிழ்நாடு மாநிலக் கணக்குத் துறைத் தலைவரால் தணிக்கைச் செய்யப்பட்ட, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான இத் துறையின் கணக்குகள் ரூ. 5.11 இலட்சம் நிகர ஆதாயத்துடன் முடிவு பெற்றன. 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கும் இதே நிகர ஆதாயம் கிட்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆ. பிரிவு.

இத் துறையின் பொதுவான வளர்ச்சித் திட்டம்.

அனைத்து நாட்டுச் சந்தைகளில் இப்போது நிலவி வரும் போக்குகள் இம் மாநிலத்தின் கொய்ரைப் பொருட்களுக்கு ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலத்தை உறுதி செய்கின்றன.

சின்கோனா பயிரிடப்படும் பரப்பளவு 2,630 ஹெக்டேராக இருக்கவேண்டும் என்று மாநில அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. 30-9-1973-ஆம் நாளன்றுள்ளபடி சின்கோனா பயிரிடப்பட்டுள்ள

1974 மார்ச் 30]

பரப்பளவு 2,379.19 ஹெக்டேராகும். இதைத் தேவையான அளவுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக புதிய பரப்புகளில் சின்கோன பயிரிடப்பட்டு வருகிறது.

மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலங்களைக் கொடுக்கும் பயிர்களைப் பயிரிடுவதன் மூலம் இத்துறையின் வருவாய் கூடுதலாகிறது. இப்பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டுள்ள பரப்பளவுச் சீராக அதிகரித்து வருகிறது. உற்பத்தி முறைகளை மேம்படுத்தி செலவுகளைச் சிக்கனப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இப்பயிர்கள் மீதான மும்முர ஆராய்ச்சித் திட்டம் இந்நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

இத்துறை எய்திய குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளிற் சில பின் வருமாறு :—

(1) சின்கோன : பெப்ரி : ப்யூஜிலிருந்து குவினைன் சல்பேட்டையும் குனிடின் சல்பேட்டையும் தயாரித்தல்.

(2) சின்கோனைன், சின்கோனிடின் அல்கலாய்டுகளை முன்னோடி அளவில் பிரித்தெடுத்தல்.

(3) மேலும் சிறந்த முறையில் (B.P.) (I.P.) வகை யூகலிப்டஸ் தைலங்களைத் தயாரித்தல்.

(4) மூடுபனியை எதிர்த்து நிற்கவல்ல ஜெரேனியம் பயிர் வகையைப் பிரித்தெடுத்து அவற்றின் பெருக்கத்திற்காகப் பயிரிடுதல்.

இ. பிரிவு.

1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் வேலைத் திட்டம் வருமாறு :—

(1) 84.5 ஹெக்டேரில் மருந்து மற்றும் நறுமணப் பயிர்களைப் புதிதாகப் பயிரிடுதலும், ஏற்கனவே பயிரிடப்பட்டுள்ள 333.75 ஹெக்டேரில் நிலைப்படுத்துதலும்.

(2) 31 ஹெக்டேரில் சின்கோனாப் பயிரைப் புதிதாகப் பயிரிடுதலும், அது ஏற்கனவே பயிரிடப்பட்டு வெட்டப்பட்ட 128.10 ஹெக்டேரில் நிலைப்படுத்துதலும்.

(3) கிளை நடுமுறையில் ஆறு இலட்சம் சின்கோனாச் செடிகளை உற்பத்தி செய்தல்.

(4) ரூ. 13.29 இலட்சம் மதிப்புடைய 5,500 கிலோ யூகலிப்டஸ் தைலம், 1,230 கிலோ ஜெரேனியம் தைலம், 2,520 கிலோ யூகலிப்டஸ் சிட்ரியோடோரா தைலம், 4,440 கிலோ

[1974 மார்ச் 30]

ஜாவா சிட்ரனல்லா தைலம், 50 கிலோ கற்பூரத் தைலம், 190 கிலோ லெமன் கிராஸ் தைலம், 28 கிலோ விண்டர் கிரின் தைலம், 5 கிலோ பச்சௌலி தைலம், 3,00,000 கற்பூர வில்லைகள் ஆகியவற்றைத் தயாரித்தல்.

(5) ஏறத்தாழ ரூ. 55 இலட்சம் மதிப்புள்ள 9,000 கிலோ குனைன் சல்பேட், 7,200 கிலோ சின்கோனா ஃபெப்ரிஃப்யூஜ், 180 கிலோ குனிடின் சல்பேட் ஆகியவற்றைத் தயாரித்தல்.

(6) ஏறத்தாழ 500 கிலோ இஞ்சி சார் தயாரித்தல்.

யூகலிப்டஸ் தைலம் காய்ச்சியெடுக்கப்பட்ட பின் படியும் மீதப் பொருளிலிருந்து “சின்ஃப்ரெஷ்” என்னும் நாற்றம் போக்கி இவ்வாண்டில் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஈ. பிரிவு.

1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான இத்துறையின் வேலைத் திட்டம் வருமாறு :—

(1) ஏற்கனவே சின்கோனா பயிரிடப்பட்டுள்ள 100 ஹெக்டேரில் நிலைப்படுத்துதல்.

(2) புதிதாக 60 ஹெக்டேரில் சின்கோனா பயிரிடுதல்.

(3) (சேலம் மாவட்டம் கொல்லிமலைகளில் 20 ஹெக்டேரில் ஜெரேனியமும், 10 ஹெக்டேரில் சிட்ரோனெல்லா புல்லையும் பயிரிடுதல் உட்பட) புதிதாக 115 ஹெக்டேரில் மருந்து மற்றும் நறுமணச் செடிகளைப் பயிரிடுதல்.

(4) ஆறு இலட்சம் மேம்படுத்தப்பட்ட சின்கோனாச் செடி வகைகளைப் பெருக்குதல்.

(5) ரூ. 66 இலட்சம் மதிப்புள்ள 10,000 கிலோ குனைன் சல்பேட், 8,000 கிலோ சின்கோனா ஃபெப்ரிஃப்யூஜ், 200 கிலோ குனிடின் சல்பேட் ஆகியவற்றைத் தயாரித்தல்.

(6) ரூ. 14 இலட்சம் மதிப்புள்ள யூகலிப்டஸ் தைலம் (B.P.) (I.P.) வகைகள், ஜெரேனியம் தைலம், சிட்ரோனெல்லா தைலம், யூகலிப்டஸ் சிட்ரியோடோரா தைலம் போன்ற பல்வேறு மருந்து மற்றும் நறுமணத் தைலங்களைத் தயாரித்தல்.

(7) ஆணைமலையிலும், நீலகிரியிலும் தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் மூன்றைக் கட்டுதல், ஏற்கனவே உள்ள குடியிருப்புகளைத் திருத்தியமைத்தல், நவீன சுகாதார வசதிகளை வழங்குதல்.

(8) 500 கிலோ இஞ்சிச் சத்து தயாரித்தல்.

1974 மார்ச் 30]

கூட்டு ஆராய்ச்சித் திட்டம்.

புதுடெல்லிலிலுள்ள இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகமும், மாநில அரசும் சரிபாதி செலவை மேற்கொண்டுள்ள கூட்டுத் திட்டமான யூகலிப்டஸ் சிட்ரியோடோரா மீதான ஆராய்ச்சித் திட்டம் நீலகிரித் தோட்டங்களில் இத்துறையினால் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

திட்டப் பணிகள்.

திட்டப் பணிகளின் இலக்குகள் இவ்வாண்டில் எய்தப்படும்.

ஆனைமலையில் இப்போதுள்ள சின்கோனத் தோட்டங்களில், ஸ்ரீலங்கா விலிருந்து தாயகம் திரும்பியோருக்குப் புதுவாழ்வு அளிக்கும் திட்டம்.

ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோரைக் குடியமர்த்த, ஆனைமலை, அரசினர் சின்கோனத் தோட்டங்களை விரிவுபடுத்தவும் வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்குமான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு வருவாய்த் துறையினால் 1973 ஏப்ரல் திங்களில் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்காக இந்திய அரசு ரூ. 5 இலட்சம் நேரடியான கடனை வழங்கியுள்ளது. 125 அகதிக் குடும்பங்களிலிருந்து 250 அகதிகளை வேலைக்கமர்த்துவது என்ற இலக்கின்கீழ் இதுவரை 55 குடும்பங்களிலிருந்து 157 அகதிகளுக்கு ஆனைமலை, அரசினர் சின்கோனத் தோட்டங்களில் வேலை தரப்பட்டுள்ளது.

நிதி நிலை.

1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய் ரூ. 65 இலட்சமாகும். அவ்வாண்டில் இத்துறையின் கணக்குகள் ரூ. 5 இலட்சம் நிகர ஆதாயத்துடன் முடிவு பெறும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

முடிவுரை.

இத்துறையின் விரைவான வளர்ச்சிக்குத் தொழில் அமைதி இன்றியமையாதது. நாம் கடைப்பிடிக்கும் தொழிலாளர் கொள்கை தொழில் அமைதி பேணுதல் என்ற உயரிய நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும். எனவே, சின்கோனத் துறையானது திட்டப் பணிகள், திட்டத்தில் சேராத பணிகள் ஆகியவற்றைச் செயலாக்குவதில் பயிற்சி பெற்றோர், ஓரளவே பயிற்சி பெற்றோர், தொழில் நுட்பப் பணியாளர் ஆகியோருக்கு எல்லா நிலைகளிலும் பெருமளவு வேலைவாய்ப்பை வழங்கியுள்ளது.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

திங்கட்கிழமை 1974 ஏப்ரல் 1.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. அரசினர் தீர்மானம்.

வினா நேரத்தைத் தள்ளி வைத்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவை 22-ம் விதியின் கீழ், முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள்—விடைகள்” என்று உள்ளதை இன்று தள்ளிவைத்து, நிகழ்ச்சி நிரலில் அடுத்து உள்ள “மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்” என்றுள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் முன் மொழிகின்றேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்த வினாக்கள் நாளை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

2. நடைமுறைக் கேள்வி.

வினா நேரத்தை நிறுத்தி வைக்க பேரவை அனுமதியளிக்கும் முன்னரே, வினா நேரம் இல்லை என உறுப்பினர்களுக்கு மடல் அனுப்பியது குறித்து.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. Yesterday, we had received a communication from the Assembly Office that the Question Hour would be suspended and probably that was discussed in the meeting of the Business Advisory Committee and I am not going into it. The normal practice is that such a communication is not sent to us before the House decides that the Question Hour should be suspended. As such a communication has been sent to us before the decision of the House, it would amount to almost a contempt of the House. I am just bringing this to the attention of the Hon. Speaker to point out that it was irregular on the part of the Department to have sent as a communication that the Question Hour would be suspended.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]